DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

30 października — Nr. 30 — Rok 1934.

Cena numeru niniejszego zł 2,50, z przesyłką zwyczajną zł 2,90, poleconą zł 3,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Komunikat z Ministerstwa Skarbu.

OGŁOSZENIA.

Wyszły z druku Dzienniki Ustaw Nr. 90—94, zawierające m. in. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej:

Nr. 93 poz. 834 — z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe.

Nr. 93 poz. 835 — z dnia 24 października 1934 r. Przepisy wprowadzające prawo upadłościowe.

Nr. 93 poz. 836 — z dnia 24 października 1934 r. Prawo o postępowaniu układowem.

Nr. 93 poz. 837 — z dnia 24 października 1934 r. Przepisy o kosztach sądowych.

Nr. 94 poz. 839 — z dnia 24 października 1934 r. o ulgach w spłacie długów posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz rolniczych przedsiębiorstw i instytucyj w bankach państwowych.

Nr. 94 poz. 840 — z dnia 24 października 1934 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych.

Nr. 94 poz. 841 — z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

Nr. 94 poz. 842 — z dnia 24 października 1934 r. o obniżeniu zadłużenia gospodarstw rolnych z tytułu należności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Nr. 94 poz. 843 — z dnia 24 października 1934 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie przymusowo wykupywane na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonywaniu reformy rolnej lub przejęte na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej.

Nr. 94 poz. 844 — z dnia 24 października 1934 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. uzupełniającego rozporządzenie z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych w stosunku do wierzytelności z pożyczek, udzielonych przez b. rosyjskie banki ziemskie oraz b. rosyjskie towarzystwa kredytowe miejskie, których zarządy miały siedzibę prawną poza granicami Państwa Polskiego.

Nr 94 poz. 845 — z dnia 24 października 1934 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 29 marca 1933 r. o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Nr. 94 poz. 846 — z dnia 24 października 1934 r. o poprawie gospodarki i finansów związków samorządowych.

Nr. 94 poz. 847 — z dnia 24 października 1934 r. o Związku Rewizyjnym Samorządu Terytorjalnego.

Nr. 94 poz. 849 — z dnia 24 października 1934 r. o połączeniu Funduszu Bezrobocia z Funduszem Pracy.

Wyszły z druku Nr. Nr. 241 — 248 Monitora Polskiego, zawierające m. in.:

Nr. 246, poz. 302. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 16 października 1934 r. w sprawie udzielenia Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu w Warszawie zezwolenia na dokonanie konwersji zaległości w listach zastawnych.

347.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 września 1934 r.

o wykonaniu Ordynacji Podatkowej.

Na podstawie art. 7 § 2, 19, 23 § 2, 70 § 2, 72 § 1, 74 § 2, 87 § 2, 100, 103 § 4, 129 § 3, 130 § 4, 140, 142, 143, 178 § 2, 209 i 211 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

Do art. 4.

§ 1. Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do uchylania — na prośby płatników — wymiarów, dokonanych przez urzędy skarbowe z powodu wadliwości postępowania wymiarowego.

Do art. 7 § 2.

§ 2. Izby skarbowe w I instancji załatwiają w zakresie wymiaru podatków: przemysłowego od obrotu, dochodowego (Dział I) i podatku od kapitałów i rent — sprawy spółek akcyjnych, instytucyj kredytowych emitujących listy zastawne, towarzystw ubezpieczeń na wzajemności opartych oraz tych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, spółdzielni i innych osób prawnych, których kapitał zakładowy lub udziałowy wynosi najmniej 100.000 zł.

Do art. 9 § 3.

§ 3. Przez wpływy z tytułu podatków, wyliczonych w art. 1 Ordynacji Podatkowej, należy rozumieć wpływy z podatków na rzecz Skarbu Państwa, t. zn. z wyłączeniem udziałów związków samorządowych.

Do art. 12 § 1.

§ 4. (1) Jeżeli płatnik posiada w jednej miejscowości kilka oddzielnych zakładów lub przedsiębiorstw, podlegających kompetencji wymiarowej dla podatku przemysłowego od obrotu kilku urzędów skarbowych, wszystkie powyższe przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w tym urzędzie skarbowym, w którego okręgu znajduje się jeden z zakładów płatnika.

(2) Przepis ten dotyczy jedynie przedsiębiorstw prowadzących księgowość.

(3) Opodatkowanie w powyższy sposób może nastąpić na prośbę płatnika za zezwoleniem właściwej izby skarbowej.

Do art. 17.

§ 5. Przez zakład elektryczny należy rozumieć również ostatniego odprzedawcę.

Do art. 19.

§ 6. Właściwą miejscowo dla wymiaru nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych jest ta władza skarbowa, do której należy wymiar podatku dochodowego (Dział I).

Do art. 23.

§ 7. Ilość komisyj odwoławczych przy każdej izbie skarbowej, miejsce ich urzędowania, właściwość terytorjalną oraz liczbę członków poszczególnych komisyj zawiera tabela poniższa.

L. p.	Nazwa Izby Skarbowej	Ilość komisyj	Właściwość terytorjalna komisyj	Ilość członków	Ilość zast.	Siedziba komisji
1	Izba Skarbowa w Białymstoku	1	woj. białostockie	24	24	m. Białystok
2	Izba Skarbowa w Brześciu	1	woj. poleskie	24	24	m. Brześć n/B.
3	Izba Skarbowa w Grudziądzu	1	woj. pomorskie	24	24	m. Grudziądz
4	Izba Skarbowa w Kielcach	1	woj. kieleckie	36	36	m. Kielce
5	Izba Skarbowa w Krakowie	1	woj. krakowskie	36	36	m. Kraków
6	Izba Skarbowa w Lublinie	1	woj. lubelskie	36	36	m. Lublin
7	Izba Skarbowa I we Lwowie	1	woj. lwowskie	36	36	m. Lwów
8	Izba Skarbowa II we Lwowie	1	woj. stanisław.	24	24	m. Lwów
		1	woj. tarnopolskie	24	24	m. Lwów
9	Izba Skarbowa w Łodzi	1	m. Łódź	36	36	m. Łódź
			woj. łódzkie z wyłączeniem m. Łodzi	24	24	m. Łódź
10	Izba Skarbowa w Łucku	1	woj. wołyńskie	24	24	m. Łuck
11	Izba Skarbowa w Nowogródku	1	woj nowogródzkie	24	24	m. Nowogródek
12	Izba Skarbowa w Poznaniu	1	woj. poznańskie	36	36	m. Poznań
13	Izba Skarbowa Gr. w Warszawie	1	m. st. Warszawa	36	36	m. Warszawa
14	Izba Skarbowa Okr. w Warszawie	1	woj. warszawskie	36	36	m. Warszawa
15	Izba Skarbowa w Wilnie	1	woj. wileńskie	24	24	m. Wilno
16	Wydział Skarbowy Urz. Woj Śląskiego	1	woj. śląskie	36	36	m. Katowice

Do art. 24 § 5.

§ 8. (1) Do przedstawiania kandydatów na członków i zastępców członków komisyj odwoławczych uprawnione są izby rolnicze, przemysłowo-handlowe, rzemieślnicze, lekarskie oraz rady adwokackie.

(2) Ilość kandydatów, przypadającą na poszczególne organizacje samorządu gospodarczego i zawodowego, ustala na każdą kadencję dyrektor właściwej izby skarbowej po zasięgnięciu opinji tych organizacyj.

§ 9. (1) Członków komisji z pośród płatników podatku od placów budowlanych, przemysłowego od obrotu i dochodowego (Dział I) oraz ich zastępców należy powołać i mianować w takim czasie, aby mogli przystąpić do sprawowania swych czynności od dnia 1 stycznia tego roku, od którego rozpoczyna się ich dwuletni okres urzędowania.

(2) Pierwsze komisje odwoławcze powinny być ukonstytuowane przed dniem 30 października 1934 r. z kadencją na okres do dnia 31 grudnia 1936 roku. W tym celu dyrektorzy izb skarbowych powinni wezwać pisemnie właściwe instytucje do przedstawienia kandydatów na wymaganą ilość członków komisyj odwoławczych i zastępców członków w terminie, przewidzianym w art. 25 § 2 Ordynacji Podatkowej.

§ 10. Organa wykonawcze instytucyj, powołanych do przedstawiania kandydatów na członków komisji i ich zastępców, obowiązane są podać imię, nazwisko, wiek, zawód lub zatrudnienie, miejsce zamieszkania każdego kandydata oraz wskazać, jakiego podatku jest płatnikiem.

Do art. 25 § 2.

§ 11. W przypadkach, gdy uprawnione instytucje zgłoszą kandydatów na członków komisyj odwoławczych w mniejszej ilości, niż przypada z podziału (§ 8) — dyrektor właściwej izby skarbowej może przedstawić do powołania Ministrowi Skarbu tylko połowę zgłoszonych kandydatów z danych list.

Do art. 26.

§ 12. (1) Jeżeli jako kandydatów na członków i zastępców członków komisyj odwoławczych przedstawiono osoby nieodpowiadające warunkom art. 24 § 5 i art. 26 Ordynacji Podatkowej, dyrektor izby skarbowej zwraca się do właściwych instytucyj z żądaniem przedstawienia nowych kandydatów w terminie 14-dniowym.

(2) Po bezskutecznym upływie terminu lub po ponownem przedstawieniu kandydatów, nieodpowiadających powyższym warunkom, ma odpowiednie zastosowanie art. 25 § 2 Ordynacji Podatkowej.

§ 13. Jeżeli członek komisji lub zastępca członka komisji utraci w ciągu urzędowania warunki pełnienia swych obowiązków, powinien złożyć o tem pisemne oświadczenie przewodniczącemu komisji odwoławczej.

§ 14. Zastępca członka komisji, obejmujący opróżnione stanowisko członka komisji, pełni obowiązki tylko do końca okresu urzędowania swego poprzednika.

Do art. 31.

§ 15. (1) Przewodniczący zwołuje komisję lub poszczególne sekcje w miarę potrzeby.

(2) Zwołanie następuje przez zaproszenie każdego członka lub jego zastępcy z oznaczeniem dnia, godziny i miejsca posiedzenia oraz z podaniem przedmiotu obrad komisji.

(3) Członkom komisji, mieszkającym w miejscowości, w której ma się odbyć posiedzenie, zawiadomienia wysyła się w takim czasie, aby zostały doręczone co najmniej na trzy dni przed wyznaczonym terminem posiedzenia.

(4) Zawiadomienia dla członków komisji, mających miejsce zamieszkania poza siedzibą komisji, należy wysyłać w takim czasie, aby zostały doręczone co najmniej na 5 dni przed posiedzeniem.

(5) Termin 3-dniowy lub 5-dniowy nie obowiązuje przy wysyłaniu zawiadomień do zastępców członków.

§ 16. (1) Członkowie komisji (sekcji), zaproszeni na posiedzenie, obowiązani są przybyć punktualnie; niemożność przybycia należy bezzwłocznie usprawiedliwić.

(2) Przewodniczący, o ile pozostało dość czasu, wysyła zaproszenie zastępcy członka możliwie z tej samej kategorji płatników.

§ 17. (1) Przewodniczący kieruje czynnościami komisji, wykonywa jej uchwały i jest odpowiedzialny za należyte stosowanie ustaw.

(2) Przewodniczący zagaja i zamyka posiedzenia komisji, prowadzi obrady, poddaje wnioski pod głosowanie i t. d.

(3) W nieobecności przewodniczącego wszystkie czynności sprawuje jego zastępca.

(4) Obrady komisji toczą się ustnie i są tajne.

(5) W razie wyłonienia się w toku obrad kilku wniosków w jednym i tym samym przedmiocie, przewodniczący rozstrzyga o kolejności głosowania nad nimi, kierując się zasadą, że należy najpierw poddać pod głosowanie wniosek, który jest najkorzystniejszy dla interesów Skarbu.

Do art. 34.

§ 18. Przed rozpoczęciem obrad przewodniczący ustala ilość przybyłych członków, sprawdza, czy zawiadomienia o posiedzeniu zostały doręczone wszystkim członkom i rozstrzyga o ważności posiedzenia.

Do art. 50 §§ 1 i 2.

§ 19. (1) Płatnik może ustanowić pełnomocnika, o ile do danej czynności nie jest wymagane jego osobiste działanie.

(2) Pełnomocnikiem może być każda osoba własnowolna, o ile poszczególne przepisy prawne nie stanowią inaczej.

(3) Władza skarbowa nie żąda pełnomocnictwa od członków rodziny płatnika i osób należących do wspólnego gospodarstwa domowego w tych przypadkach, gdy osoby te w zastępstwie płatnika domagają się jedynie udzielenia im informacyj w sprawach mniejszej wagi, o ile władza nie ma wątpliwości co do charakteru, w jakim występują te osoby.

Do art. 53 — 58, 62 — 66 i 68.

§ 20. Przez właściwą władzę skarbową należy rozumieć właściwy terytorjalnie urząd skarbowy.

Do art. 58.

§ 21. (1) Wszyscy właściciele nieruchomości budynkowych na terenie miast, miasteczek i osad sporządzają corocznie wykazy (wzór Nr. 1) i składają je właściwym urzędom skarbowym w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, ewentualnie załączając przy nich listy szczegółowe (wzór Nr. 2).

(2) Posiadacze mieszkań w tych miastach, miasteczkach i osadach, które określi zapomocą obwieszczeń corocznie izba skarbowa, obowiązani są w terminie do dnia 1 stycznia każdego roku sporządzać listy szczegółowe (wzór Nr. 2) oraz dostarczać je właścicielom nieruchomości budynkowych.

(3) Na terenie województwa śląskiego zamiast wzoru Nr. 1 sporządza się wzór Nr. 21.

§ 22. (1) Wykazy wzór Nr. 1 powinny obejmować wszystkich posiadaczy lokali według stanu w dniu 15 grudnia.

(2) Listy szczegółowe (wzór Nr. 2) powinny obejmować wszystkich najemców i podnajemców, odnajmujących pokoje lub części mieszkania, członków ich rodzin, mających samoistny dochód lub niemających samoistnego dochodu, a należących do wspólnego gospodarstwa domowego, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, oraz osoby, które, znajdując się w stosunku służbowym do posiadaczy mieszkań, u nich zamieszkują, jak np. guwernantki, bony, sekretarze osobiści, subjekci, służba domowa i t. p.

§ 23. Do wykazów i list (§ 22) powinny być wpisane również i te osoby, które przypadkowo lub chwilowo były nieobecne w mieszkaniu w dniu 15 grudnia, lecz pozostawiły pomieszczenia do dalszego własnego użytku.

§ 24. Właściciele placów budowlanych na całym obszarze Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego, składają w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku właściwym władzom skarbowym dane do wymiaru podatku od nieruchomości lub od placów budowlanych na drukach według wzoru Nr. 3.

§ 25. (1) Odpowiednie obwieszczenia (§ 21) i formularze urzędy skarbowe rozsyłają w swych okręgach właścicielom nieruchomości budynkowych i placów budowlanych bezpośrednio albo za pośrednictwem zarządów gmin wiejskich i miejskich.

(2) W razie nieotrzymania odpowiednich formularzy obowiązani do ich złożenia mają się zgłosić po nie do właściwych urzędów skarbowych.

Do art. 63.

§ 26. Przez zmiany sposobu użytkowania uważa się zmiany w gospodarczem przeznaczeniu gruntów, a więc np. zmianę gruntu uprawnego na sztuczny staw, lasu na pastwisko i t. d. Pod pojęcie sposobu użytkowania nie podpadają natomiast zmiany rodzaju uprawy, np. zastąpienie uprawy żyta uprawą ziemniaków i t. d.

Do art. 65 i 67.

§ 27. Właściciele nieruchomości budynkowych nie mają obowiązku zawiadamiania właściwych urzędów skarbowych o zmianach w wysokości

czynszów dzierżawnych, o ile wiadomości te będą przez nich podane w wykazie przewidzianym w § 21.

Do art. 68.

§ 28. Obejmujący przedsiębiorstwo lub skład albo zamierzający rozpocząć zajęcie, podlegające opodatkowaniu, nie mają obowiązku oddzielnego zawiadamiania o tem właściwych władz skarbowych, o ile przed rozpoczęciem działalności wiadomości te zostały przez nich podane w deklaracjach przy nabywaniu świadectw przemysłowych lub kart rejestracyjnych.

Do art. 70 § 2.

§ 29. Od obowiązku składania zeznań, poza osobami wymienionemi w art. 70 § 1 Ordynacji Podatkowej, mogą uchylać się w zakresie dokonywanych czynności ponadto biura informacyjne o zdolności kredytowej.

Do art. 72.

§ 30. Należności świadków obejmują: zwrot wydatków koniecznych, związanych ze stawiennictwem do władz skarbowych, oraz diety.

§ 31. Wydatki konieczne, związane ze stawiennictwem do władz skarbowych, składają się z niezbędnych kosztów podróży (§ 32) od miejsca zamieszkania świadka, uwidocznionego w wezwaniu, do miejsca urzędowania i zpowrotem.

§ 32. Za niezbędne koszty uważa się koszty przejazdu środkiem transportu masowego (koleje, tramwaje, autobusy i t. p.), odbytego klasą najniższą, w braku zaś takiego środka — koszty przejazdu innym najtańszym z dostępnych środków lokomocji.

§ 33. Jeżeli świadek odbył podróż swoim środkiem lokomocji lub pieszo, należy przyznać koszty przejazdu, jakieby mu się należały w myśl § 32.

§ 34. Wysokość diet określa władza skarbowa według swego uznania, jednakowoż w sumie nie większej niż 10 złotych dziennie.

§ 35. Będący w służbie czynnej funkcjonarjusze państwowi i żołnierze otrzymują koszty podróży i diety według norm, ustanowionych dla podróży służbowych, jeżeli okoliczności, o których mają zeznawać, pozostają w związku z wykonywaniem ich urzędu lub służby; w innych przypadkach stosuje się do nich zasady ogólne (§§ 30 — 34).

§ 36. Jeżeli ta sama osoba na wniosek płatników przesłuchana będzie w kilku sprawach podatkowych tego samego dnia, koszty rozdziela się równomiernie pomiędzy wszystkich płatników.

§ 37. Świadkom służy prawo do należności także wtedy, gdy na wezwanie władz skarbowych stawili się, lecz nie zostali przesłuchani.

§ 38. Należności biegłych obejmują wynagrodzenie za stawiennictwo i za wykonaną pracę.

§ 39. Do wynagrodzenia biegłych za stawiennictwo stosuje się odpowiednio przepisy odnoszące się do świadków (§§ 31 — 33 i 36).

§ 40. (1) Wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę określa władza skarbowa, w granicach od 1 zł do 10 zł za każdą zaczętą godzinę, w zależności od kwalifikacyj, czasu i trudu, koniecznego do wykonania pracy.

(2) Jeżeli czynność biegłego wymaga zwykłych wiadomości kupca lub rzemieślnika, należy w zasadzie przyznawać wynagrodzenie według stawek najniższych.

(3) Minister Skarbu może zezwolić na przekroczenie granicy wynagrodzenia, określonego w ustępie (1).

§ 41. Świadek lub biegły, który niesłusznie odmawia zeznań lub spełnienia czynności, albo też odmawia złożenia przysięgi, nie ma prawa do należności.

§ 42. (1) Świadkowie i biegli powinni zażądać wynagrodzenia tegoż dnia po wykonaniu swego obowiązku.

(2) Świadkowie i biegli, którzy nie zgłoszą żądania w terminie powyższym, tracą prawo do wynagrodzenia, o czem należy ich uprzedzić.

Do art. 74.

§ 43. Deklaracje do wymiaru podatku przemysłowego, pobieranego w formie świadectw przemysłowych, oraz zeznania dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu i podatku dochodowego składa się do władzy skarbowej, właściwej do wymiaru podatku.

§ 44. Deklaracje dla wymiaru podatku przemysłowego w formie świadectw przemysłowych składa się na piśmie (wzory Nr. Nr. 4, 5 i 6) oddzielnie dla każdego zakładu handlowego, przemysłowego, składu oraz dla każdego innego przedsiębiorstwa na zysk obliczonego, jak również dla każdego zajęcia przemysłowego.

§ 45. (1) Zeznania dla wymiaru podatku przemysłowego od obrotu powinny być składane na piśmie (wzór Nr. 7 i wzór Nr. 22):

a) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) — do kategorji I i II przedsiębiorstw handlowych,
b) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy — do pierwszych pięciu kategoryj przedsiębiorstw przemysłowych,
c) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy do kategorji I i II a) i b) zajęć przemysłowych,
d) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego,
e) co do wszystkich innych przedsiębiorstw, bez względu na posiadaną kategorję świadectwa przemysłowego, jeśli prowadzą księgi handlowe lub też są obowiązane do prowadzenia ksiąg na podstawie obowiązujących przepisów.

(2) Udzielenie w trybie ulg zezwolenia na nabycie świadectwa przemysłowego niższej kategorji, aniżeli przewidziano w taryfie, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, nie ma wpływu na obowiązek składania zeznań w myśl poprzedniego ustępu.

§ 46. Zeznania dla wymiaru podatku dochodowego (Dział I) obowiązane są składać na piśmie:

A. osoby fizyczne oraz spadki wakujące (wzór Nr. 8), których dochód płynie:

a) z nieruchomości gruntowej przekraczającej 100 ha,
b) z domów mieszkalnych, składających się więcej niż z 20 izb,
c) z przedsiębiorstw i zajęć, wymienionych w § 45;

B. osoby prawne (wzór Nr. 9 i 10) oraz osoby fizyczne (spadki wakujące), prowadzące księgi handlowe lub gospodarcze, bez względu na wysokość osiąganego dochodu lub poniesionych strat.

§ 47. Osoby, wymienione w art. 30 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 715), obowiązane są złożyć pierwsze zeznanie o dochodzie w terminach wskazanych w art. 33 tejże ustawy.

§ 48. Zeznanie, złożone nie na formularzu urzędowym, uważa się za złożone według ustanowionego wzoru, o ile zawierać będzie: a) odpowiedzi na wszystkie pytania formularza urzędowego, b) zapewnienie, że złożone zostało według najlepszej wiedzy i sumienia, c) wyraźne oznaczenie, iż jest zeznaniem podatkowem i d) datę i podpis płatnika lub jego prawnego zastępcy.

§ 49. (1) Zeznania (obliczenia) dla wymiaru różnicy podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym) składają na piśmie (wzór Nr. 11) jedynie te osoby fizyczne, które otrzymały uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę od różnych służbodawców w wysokości, przekraczającej łącznie 2.500 zł rocznie.

(2) Zeznania (obliczenia) te składać należy do urzędu skarbowego, w którego okręgu płatnik ma miejsce zamieszkania (art. 14 i 15 § 2 Ordynacji Podatkowej) równocześnie z uiszczeniem pierwszej raty kwartalnej (§ 82).

Do art. 74 § 2 i 3 i art. 76 § 1.

§ 50. Władze skarbowe obowiązane są zbadać i porównać z posiadanemi materjałami wniesione w terminie zeznania płatników zarówno obowiązanych do ich złożenia (art. 74 § 2 Ordynacji Podatkowej) jak i nieobowiązanych (art. 74 § 3).

Do art. 76 § 3.

§ 51. Dla dziedzin życia gospodarczego lub zawodowego, nieobjętych działalnością organizacyj samorządu gospodarczego lub zawodowego, władze skarbowe, do czasu zorganizowania tego samorządu, powołują biegłych z list, przedstawionych zastępczo przez wolne organizacje zawodowe — na wezwanie władz skarbowych.

Do art. 76 § 4 i art. 194.

§ 52. (1) Protokół sporządza się tak, aby z niego widoczne było: kto, kiedy, gdzie i jakich czynności urzędowych dokonał, kto był przy tem obecny, co i w jaki sposób stwierdzono oraz jakie zarzuty lub uwagi zgłosiły obecne przy tej czynności osoby.

(2) Protokół powinien być odczytany i przedstawiony do podpisu osobom uczestniczącym w tej czynności. Jeżeli osoby te nie chcą lub nie mogą podpisać protokółu, przyczynę tego zaznacza się w protokóle.

§ 53. Zeznania i oświadczenia osób przesłuchiwanych wciąga się do protokółu z możliwą dokładnością, bez zmian, opuszczeń i dodatków.

Do art. 87 § 1.

§ 54. (1) Za prawidłowe w myśl art. 87 § 1 Ordynacji Podatkowej uważa się księgi wówczas, gdy ich rodzaj, forma i sposób prowadzenia zgodne są z przepisami kodeksu handlowego, zasadami księgowości i zwyczajami handlowemi.

(2) Nie uważa się za prawidłowe ksiąg, w których nie są ujawniane firmy lub nazwiska odbiorców i dostawców przy hurtowym zakupie i sprzedaży towarów.

(3) W kwestjach wątpliwych, dotyczących zasad księgowości oraz zwyczajów handlowych, władze skarbowe zwracają się do Ministerstwa Skarbu, które rozstrzyga po zasięgnięciu opinji samorządu gospodarczego lub zawodowego.

Do art. 87 § 2.

§ 55. Za księgi w rozumieniu art. 87 § 2 Ordynacji Podatkowej uważa się księgi handlowe, księgi gospodarstw rolnych, księgi właścicieli nieruchomości budynkowych oraz księgi, prowadzone przez osoby, uprawiające wolne zawody.

§ 56. Uproszczone księgi handlowe mogą prowadzić przedsiębiorstwa, zaliczone w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 76, poz. 716) do świadectw przemysłowych:

a) kategorji drugiej punkty 2 i 3, trzeciej i czwartej rozdziału I oraz trzeciej i czwartej rozdziałów V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XIX, XX i XXI części II lit. A taryfy;
b) kategorji szóstej, siódmej i ósmej części II lit. C taryfy,

z wyjątkiem przedsiębiorstw, obowiązanych w myśl art. 54 Kodeksu Handlowego, do prowadzenia księgowości handlowej.

§ 57. (1) Przedsiębiorstwa, prowadzące uproszczone księgi handlowe, powinny przed rozpoczęciem czynności handlowych, a następnie z końcem każdego roku operacyjnego sporządzić z natury inwentarz majątku ruchomego i nieruchomego oraz wszelkich należności i zobowiązań.

(2) W wyjątkowych przypadkach, gdy przedsiębiorstwo posiada na składzie znaczną ilość różnorodnych a drobnych towarów, w takiem przedsię-

biorstwie inwentarz z natury może być sporządzany raz na dwa lata.

(3) Poszczególne przedmioty majątkowe należy przyjmować w inwentarzach według ich wartości rzeczywistej.

(4) Budynki i urządzenia budowlane przyjmuje się do inwentarza w wysokości poniesionych kosztów budowy z doliczeniem wartości własnych materjałów, zużytych na budowę, lub w wysokości oszacowania, dokonanego przy pierwszej asekuracji po wybudowaniu. Wartość budynków i urządzeń budowlanych może być również ustalona przez biegłych z uwzględnieniem cen z okresu budowy. Wartość budynków, nabytych wraz z ziemią (placem), ustala się przez biegłych w stosunku do ceny nabycia całej nieruchomości.

Budynki, wybudowane lub nabyte w okresie inflacji przed dniem 1 kwietnia 1924 r., mogą być przyjęte w wartości z dnia 1 kwietnia 1924 r.

(5) Urządzenia, maszyny i inne przedmioty oraz materjały wolno szacować do inwentarza według ceny nabycia lub własnych kosztów wytworzenia.

(6) Dla ustalania odpisań na zużycie nieruchomości i przedmiotów, służących do trwałego użytku i podlegających zużyciu, powinna być prowadzona tabela amortyzacyjna.

(7) Wydatki na zakup drobnych o małej wartości przedmiotów mogą być zaliczane do kosztów prowadzenia przedsiębiorstwa.

(8) Inwentarze powinny być podpisane przez właściciela przedsiębiorstwa lub osoby do tego upoważnione.

§ 58. (1) Księgi uproszczone prowadzi się w języku polskim i w walucie państwowej; za zgodą władz skarbowych księgi można prowadzić w języku, dopuszczonym w sądach danego okręgu.

(2) Księgi uproszczone powinny być ponumerowane stronami lub kartami.

(3) Zapisy do ksiąg należy uskuteczniać atramentem bez pozostawiania miejsc wolnych, wolne miejsca zakreśla się. Zapisy do ksiąg podręcznych mogą być prowadzone ołówkiem atramentowym.

(4) Omyłki w księgach prostuje się przez unieważnienie błędnego zapisu (storno) lub przez przekreślenie i wypisanie właściwego tekstu w ten sposób, aby treść poprzedniego zapisu była czytelna.

(5) Strony lub karty ksiąg powinny być zakończone bądź wyprowadzoną ogólną sumą, bądź saldem rachunku.

(6) Zapisy do ksiąg powinny być udowodnione listami, rachunkami, umowami, wyciągami i t. p., a w razie niemożności, — dokumentami, sporządzonemi w przedsiębiorstwie (asygnacje kasowe, kwity składowe, wykazy, listy płacy i t. p.) i zaopatrzonemi w datę, treść oraz podpisy osób, sporządzających dokument.

(7) Księgi wraz z dowodami należy przechowywać w ciągu lat 10-ciu.

§ 59. (1) Zapisy do ksiąg uskuteczniać należy tak, aby uwzględniały chronologicznie wszystkie obroty pieniężne i niepieniężne. W szczególności zapisy zawierać mają: datę, rodzaj czynności i sumę, a ponadto przy operacjach, związanych z kupnem i sprzedażą towarów, należy wykazywać dostawcę i odbiorcę z zaznaczeniem ilości towarów.

(2) Przy drobnych tranzakcjach, związanych z kupnem i sprzedażą towarów za gotówkę, zapisy można wnosić do ksiąg bez wymienienia dostawcy lub odbiorcy, jak również bez oznaczenia ilości towaru, przyczem dopuszczalne jest łączenie poszczególnych pozycyj w jedną sumę targu dziennego, zestawioną uprzednio na oddzielnym arkuszu lub obliczoną na podstawie bloków.

(3) Zapisy do ksiąg powinny być uskuteczniane bez opóźnień.

(4) Przy zamykaniu ksiąg należy uwzględniać spodziewane przychody oraz nieponiesione koszty, które jeszcze nie nastąpiły, ale odnoszą się do danego roku operacyjnego.

§ 60. (1) Drobne przedsiębiorstwa, zakupujące lub produkujące i sprzedające towary za gotówkę, mogą się ograniczyć poza księgą inwentarzową (§ 57) do prowadzenia księgi kasy, księgi towarów (produkcji), księgi kosztów ogólnych (handlowych) i księgi właściciela dla kontroli pobranych lub wpłaconych przez niego sum do przedsiębiorstwa.

(2) Przedsiębiorstwa, zakupujące i sprzedające towary na kredyt, powinny pozatem prowadzić księgę dla rozrachunku z dłużnikami i wierzycielami, a przy operacjach wekslowych również księgę weksli (wydanych i otrzymanych).

§ 61. (1) Zamiast ksiąg wymienionych w § 60 — wszystkie operacje mogą być zapisywane do jednej księgi uproszczonej z podziałem na odpowiednie konta.

(2) Do księgi uproszczonej w szczególności wnosi się: a) datę, b) numer dowodu, c) treść zapisu, d) przychód, e) rozchód kasy, f) zakup towarów lub środków produkcji, g) sprzedaż towarów lub przychód za robotę, h) przychód weksli, i) rozchód weksli, j) wypłatę lub obciążenie dłużników i wierzycieli, k) wpłatę lub uznanie dłużników i wierzycieli, l) poniesione koszty (ogólne, handlowe) i t. d.

(3) Przedsiębiorstwa, wytwarzające wyroby z cudzych materjałów, powinny prowadzić oddzielną kontrolę tych wyrobów i kontrolę należnego i otrzymanego wynagrodzenia.

§ 62. (1) Z końcem każdego roku, po uzgodnieniu z inwentarzem, księgi należy zamknąć.

(2) Jednocześnie sporządza się obliczenie strat oraz zysków, wyszczególniając je w taki sposób, aby wykazywało rodzaje osiągniętych przychodów i zysków oraz poniesionych kosztów i strat.

(3) Do zeznania o dochodzie dołącza się zestawienie grupowe inwentarza, obliczenie strat i zysków oraz obliczenie dochodu (wzór Nr. 12 i 13).

§ 63. (1) Właściciele nieruchomości budynkowych mogą prowadzić uproszczoną księgowość w myśl zasad, określonych w §§ 57, 58 i 59.

(2) Księgowość uproszczona u tej kategorji płatników powinna się składać, niezależnie od inwentarza, — z księgi (konta) kasy oraz kontroli zainkasowanego i należnego komornego z poszczególnych lokali. W razie potrzeby należy prowadzić dodatkowo księgę (konto) dla rozrachunku z dłużnikami i wie-

rzycielami oraz księgę (konto) weksli (wydanych i otrzymanych).

(3) Z końcem każdego roku księgi zamyka się; jednocześnie sporządza się obliczenie strat oraz zysków i obliczenie dochodu (wzór Nr. 14).

§ 64. (1) Księga towarów (produkcji), wymieniona w § 60, księga uproszczona, przewidziana w § 61, oraz księga, zawierająca przychody komornego z lokali w nieruchomościach budynkowych (§ 63), podlegają zaświadczeniu przez władze skarbowe I lub II instancji albo przez organa samorządu gospodarczego.

(2) Zaświadczenia ksiąg powinny być dokonywane w roku, poprzedzającym okres rachunkowy (rok gospodarczy), na który mają być założone.

§ 65. (1) Zasady prowadzenia ksiąg w gospodarstwach wiejskich normują §§ 66 — 73.

(2) Właściciele i użytkownicy gospodarstw wiejskich, wpisani do rejestru handlowego, prowadzą księgi w myśl zasad kodeksu handlowego.

(3) Jeżeli właściciel lub użytkownik gospodarstwa wiejskiego wpisany jest do rejestru handlowego z tytułu związanego z gospodarstwem ubocznego przedsiębiorstwa, obowiązek prowadzenia ksiąg w myśl zasad kodeksu handlowego dotyczy tylko ksiąg przedsiębiorstwa.

§ 66. (1) Właściciele i użytkownicy gospodarstw wiejskich przy założeniu ksiąg sporządzają spis inwentarza majątku ruchomego, należności i zobowiązań.

(2) Majątek nieruchomy może być w spisie inwentarza pominięty.

(3) Poczynione w ciągu roku wydatki na zakup majątku nieruchomego oraz nakłady na utworzenie nowych źródeł dochodu i na ulepszenie lub zwiększenie źródeł istniejących (dobudowy, przebudowy, założenie sadów, zalesienie przestrzeni nowych i t. p.) w przypadku, wymienionym w punkcie 2, należy wykazać w księgach na rachunku inwestycji.

(4) W księgach gospodarczych powinny być zapisane wszelkie przychody i wydatki, zobowiązania i należności pieniężne, a także przychody, przyrosty i rozchody w naturze. Za przyrosty uważa się naturalne zwiększenie wartości młodego inwentarza żywego. Przychody i rozchody w naturze mogą być księgowane ilościowo z pominięciem wartości.

(5) Można nie księgować obrotów ilościowych:

a) warzywami, jarzynami ogrodowemi, owocami i drobiem,

b) paszą objętościową (sianem, słomą, koniczyną, wyką, burakami, marchwią pastewną i t. p., z wyjątkiem ziemniaków i pasz treściwych) i wszelkiego rodzaju produktami ubocznemi, użytemi na potrzeby gospodarcze,

c) drzewem opałowem, torfem i drobnemi ilościami nasion, jeżeli artykuły te zużywane są wyłącznie we własnem gospodarstwie.

(6) Przepisy §§ 57, 58 i 59, normujące tryb i sposób sporządzania inwentarza i dokonywania zapisów, stosuje się analogicznie do ksiąg gospodarczych. Zapisy do kontroli ilościowych mogą być dokonywane ołówkiem atramentowym.

(7) Przy sprzedaży i zakupie w większych ilościach produktów, ziemiopłodów i t. p. za kwoty ponad 200 zł, w księgach należy podawać imiona i nazwiska odbiorców i dostawców.

§ 67. (1) Wartość użytkową mieszkania właściciela lub użytkownika, wartość niezaksięgowanych produktów i artykułów, zużytych na potrzeby domowe właściciela, jego domowników oraz służby osobistej, a także wartość pieniężną innych korzyści, jakie właściciel lub użytkownik czerpie z gospodarstwa, jak również wartość pieniężną kosztów wyżywienia pracowników gospodarstwa i innych świadczeń, jakie właściciel lub użytkownik ponosi na rzecz gospodarstwa, — ustalają corocznie dla celów obliczenia podstawy wymiaru podatku dochodowego izby skarbowe, po zasięgnięciu opinji izb rolniczych.

(2) W taki sam sposób określa się wartość wynagrodzeń w naturze, wydanych pracownikom najemnym gospodarstw wiejskich z tytułu stosunku służbowego.

§ 68. Obroty przedsiębiorstw ubocznych, prowadzonych w mniejszym rozmiarze, a niepodpadających pod przepis art. 8 Kodeksu Handlowego, o ile dla nich nie prowadzi się odrębnych ksiąg, powinny być uwidocznione w księgach gospodarczych.

§ 69. Przy sporządzaniu inwentarza należy stosować następujące zasady:

A. Budynki i wszelkie urządzenia, maszyny i inne przedmioty oraz materjały szacuje się do inwentarza w myśl zasad, ustalonych w § 57.

B. Inwentarz żywy i drób w gospodarstwach, prowadzących specjalną hodowlę drobiu, przy sporządzeniu po raz pierwszy spisu inwentarza należy oszacować według jednej z podanych niżej zasad, które należy stosować stale, mianowicie:

1) według cen, unormowanych corocznie przez izby skarbowe po zasięgnięciu opinji właściwych terytorjalnie izb rolniczych,

2) według ceny kosztu, a przy inwentarzu własnej hodowli — w sposób podany pod punktem 1).

Przy oszacowaniu inwentarza należy uwzględnić rasę, a przy inwentarzu młodym — również wiek.

Przy sporządzaniu spisu inwentarza w końcu roku gospodarczego oszacowaniu podlega bądź cały inwentarz żywy, bądź tylko różnica ilościowa inwentarza żywego według poszczególnych rodzajów, przyczem do wyprowadzonej różnicy stosuje się odpowiednie normy szacunkowe, wymienione wyżej pod literą B. punkt 1).

Jeżeli jednak w ciągu roku nastąpiło polepszenie lub pogorszenie inwentarza żywego w drodze zamiany na sztuki więcej lub mniej wartościowe, zakupiony w ciągu roku inwentarz należy oszacować według ceny nabycia, a ceny unormowane przez izby skarbowe stosować tylko do inwentarza, pochodzącego z własnej hodowli, i do inwentarza, pozostałego w gospodarstwie z lat poprzednich.

C. Ziemiopłody i inne produkty należy szacować według cen, ustalonych w sposób wskazany pod literą B. punkt 1).

§ 70. Właściwe terytorjalnie izby skarbowe, po zasięgnięciu opinji izb rolniczych, ustalają corocznie

dla celów inwentaryzacji normy, według których mają być szacowane remanenty płodów rolnych i inwentarza żywego, oraz zasady dokonywania odpisów z tytułu zużycia budynków, urządzeń, maszyn i narzędzi.

§ 71. Właściciele i użytkownicy gospodarstw wiejskich, prowadzący księgi systemem podwójnym, obowiązani są dołączyć do zeznania o dochodzie bilans, odpis rachunku strat i zysków, zestawienie wzajemnych świadczeń właściciela i gospodarstwa oraz zestawienia produkcji roślinnej, zwierzęcej, leśnej i przemysłowej (wzór Nr. 15).

§ 72. Właściciele i użytkownicy gospodarstw, prowadzący księgi systemem pojedyńczym, obowiązani są dołączyć do zeznania o dochodzie następujące zestawienie (wzór Nr. 16), zawierające:

a) przychody i rozchody pieniężne,
b) świadczenia w naturze,
c) produkcję roślinną,
d) produkcję zwierzęcą,
e) produkcję leśną i tartaku,
f) stan zapasów produkcji leśnej i przemysłowej,
g) obliczenie dochodu podatkowego.

§ 73. (1) Właściciele i użytkownicy gospodarstw wiejskich o obszarze do 60 ha, z wyjątkiem specjalnych gospodarstw ogrodniczych i sadowniczych, mogą prowadzić księgi gospodarcze według zasad, podanych w §§ 66 — 72, przy uwzględnieniu następujących uproszczeń:

a) inwentarz majątku może nie być sporządzony,
b) dopuszczalne jest pominięcie przy księgowaniu obrotów ilościowych przetworami, przygotowanemi we własnem gospodarstwie domowem.

(2) Do zeznania o dochodzie wymienieni właściciele i użytkownicy gospodarstw wiejskich obowiązani są dołączyć obliczenie dochodu podatkowego (wzór Nr. 17).

§ 74. (1) Wolne zajęcia zawodowe mogą prowadzić sposobem uproszczonym księgę przychodu i rozchodu.

(2) Księga ta powinna zawierać z lewej strony wszystkie przychody, osiągnięte w roku gospodarczym tak w gotówce, czekach i wekslach, jak i w naturze, z prawej zaś strony — koszty, związane z wykonywaniem zawodu, jak to: wydatki na lokal, utrzymanie personelu, telefon, materjały piśmienne, porto i t. p., nadto u lekarzy wydatki na środki lekarskie.

(3) Każdy zapis powinien być zaopatrzony w datę i nazwisko kontrahenta.

(4) Zapisy do księgi prowadzi się bieżąco i bez zaległości, przyczem mają zastosowanie przepisy § 58.

(5) Księgę przychodu i rozchodu sumuje się, a z końcem roku zamyka i na jej podstawie oblicza dochód.

(6) Osoby, uprawiające wolne zajęcia zawodowe, mają obowiązek prowadzenia specjalnej księgi depozytów do kontroli sum, przyjętych przez nich na rachunek osób trzecich lub do depozytu.

(7) Do zeznania o dochodzie należy dołączyć obliczenie dochodu podatkowego (wzór Nr. 18).

Do art. 89.

§ 75. Płatnicy, prowadzący księgi handlowe lub gospodarcze, powinni do zeznań o dochodzie dołączyć sprawozdanie roczne, zawierające bilans i rachunek strat i zysków, a osoby prawne nadto odpis protokółu walnego zgromadzenia, zatwierdzającego sprawozdanie roczne, oraz odpis aktu organu rewizyjnego. Przepis niniejszy nie dotyczy płatników, wymienionych w §§ 56, 63, 65 i 74, dla których przewidziane są odrębne załączniki.

Do art. 91.

§ 76. (1) Badanie (rewizje) ksiąg przeprowadza się w zasadzie w lokalu płatnika.

(2) Gdy jednak rewizja ksiąg u płatnika natrafia na trudności lub znajduje przeszkody, hamujące normalny bieg czynności, wówczas księgi wraz z wszelkiemi dokumentami mają być zbadane w lokalu urzędu, gdzie mogą być zatrzymane do chwili ostatecznego ukończenia badania.

Do art. 92.

§ 77. Protokół badania ksiąg powinien w ogólności zawierać:

a) opis rachunkowości,
b) ewentualnie stwierdzone uchybienia i nieprawidłowości,
c) dane dla ustalenia podstaw opodatkowania.

Do art. 94.

§ 78. Jeżeli w księgach handlowych lub gospodarczych nie są wykazane odrębnie obroty, podlegające zróżniczkowanym stawkom podatkowym, odnośne przedsiębiorstwa obowiązane są po upływie każdego roku kalendarzowego w terminie składania zeznań sporządzić szczegółowe wykazy obrotów, podlegających zniżonym stawkom podatkowym, jak również wykazy wytworów lub towarów, przekazanych do innych zakładów przemysłowych albo handlowych, należących do tego samego właściciela.

Do art. 99.

§ 79. (1) Przy wpłacaniu potrąconego podatku służbodawca obowiązany jest złożyć w kasie urzędu skarbowego wykaz potrąceń, sporządzony według wzoru Nr. 19, lub odpis listy płacy, o ile lista ta zawiera dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

(2) Za niezbędne dane uważa się nazwisko i imię pracownika, rodzaj jego zajęcia, wysokość i datę wypłacanego wynagrodzenia lub wartość pieniężną wynagrodzeń w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym oraz kwotę potrąconego podatku.

(3) Instytucje, wpłacające do kas urzędów skarbowych potrącony przez nie podatek od tantjem, powinny dołączyć wykaz potrąceń według wzoru Nr. 20.

Do art. 100.

§ 80. Ustanawia się następujące terminy ukończenia wymiarów:

1) podatku gruntowego do dnia 31 marca,

2) podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich do dnia 31 marca,

3) podatku od lokali do dnia 31 marca,

4) podatku od placów budowlanych do dnia 31 marca,

5) podatku przemysłowego od obrotu:

a) dla osób fizycznych, nieprowadzących ksiąg handlowych lub gospodarczych — do dnia 1 maja,

b) dla osób fizycznych, prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze — do dnia 1 października,

6) podatku dochodowego (Dział I), nadzwyczajnego od niektórych zajęć zawodowych oraz wojskowego, pobieranego w postaci dodatku do podatku dochodowego:

a) dla osób fizycznych, nieprowadzących ksiąg handlowych lub gospodarczych — do dnia 15 sierpnia,

b) dla osób fizycznych, prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze — do dnia 1 października,

7) podatku przemysłowego od obrotu i dochodowego (Dział I) dla osób prawnych:

a) podlegających kompetencji urzędów skarbowych — do dnia 1 października,

b) podlegających kompetencji izb skarbowych — do dnia 31 grudnia.

Do art. 103 § 2.

§ 81. (1) Płatnik, który zamierza skorzystać z postanowień art. 103 § 2 Ordynacji Podatkowej, powinien złożyć właściwemu urzędowi skarbowemu zaświadczenie tej władzy państwowej, która jest powołana do wypłaty wierzytelności.

(2) Zaświadczenie to powinno zawierać stwierdzenie bezsporności i wymagalności wierzytelności, datę jej powstania oraz dział, paragraf i pozycję budżetu, z którego wierzytelność ma być asygnowana.

(3) Po złożeniu zaświadczenia właściwy urząd skarbowy zwraca się pisemnie do władzy państwowej, która zaświadczenie wystawiła, o przelanie wymienionych w zaświadczeniu kwot na zaległości podatkowe, podając ich wysokość i rok podatkowy.

(4) W przypadku złożenia przez płatnika zaświadczenia o posiadaniu należności od Skarbu Państwa, kary za zwłokę od zaległości skarbowych oblicza się do dnia powstania prawa płatnika do otrzymania należności od Skarbu Państwa, o ile data tego prawa została uwidoczniona w zaświadczeniu wydanem przez władzę państwową, w przeciwnym zaś razie kary za zwłokę oblicza się do dnia wystawienia wspomnianego zaświadczenia.

Do art. 103 § 4.

§ 82. (1) Przesuwa się terminy płatności podatków w sposób następujący:

a) podatku gruntowego
I rata — do dnia 30 kwietnia
II „ — „ „ 30 listopada

b) podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich
I rata — do dnia 30 kwietnia
II „ — „ „ 31 lipca
III „ — „ „ 31 października
IV „ — „ „ 31 stycznia następnego roku

c) podatku od lokali
I rata — do dnia 30 kwietnia
II „ — „ „ 31 lipca
III „ — „ „ 31 października
IV „ — „ „ 31 stycznia następnego roku

d) podatku od placów budowlanych
I rata — do dnia 30 kwietnia
II „ — „ „ 31 lipca
III „ — „ „ 31 października
IV „ — „ „ 31 stycznia następnego roku

e) 1) podatku przemysłowego od obrotu
— do dnia 31 maja

2) zaliczki kwartalnej na poczet podatku przemysłowego od obrotu
za I kwartał — do dnia 15 czerwca
„ II „ — „ „ 15 sierpnia
„ III „ — „ „ 15 października
„ IV „ — „ „ 15 lutego następnego roku

f) podatku dochodowego (Dział I)
— do dnia 15 września

g) podatku dochodowego (Dział II) z tytułu różnicy
I rata — do dnia 15 kwietnia
II „ — „ „ 15 czerwca
III „ — „ „ 15 września
IV „ — „ „ 15 grudnia

h) podatku dochodowego (Dział II) od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę
— w terminie 7 dni po upływie miesiąca kalendarzowego, w którym nastąpiła wypłata przez służbodawcę

i) nadzwyczajnego podatku od niektórych zajęć zawodowych
— w terminach płatności podatku dochodowego (Dział I)

j) podatku wojskowego, pobieranego w formie dodatku do podatku dochodowego
— w terminach płatności podatku dochodowego (Dział I).

(2) Osoby obowiązane do składania zeznań o dochodzie (pkt. f) powinny uiścić przedpłatę w wysokości połowy kwoty, jaka przypada od zeznanego dochodu:

osoby fizyczne — do dnia 1 marca roku podatkowego,

osoby prawne — do dnia 1 czerwca roku podatkowego.

(3) Osoby, obowiązane do składania zeznań o dochodzie, które w wyznaczonym terminie zeznań tych nie złożą, powinny w tym terminie (ust. 2) uiścić połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

Do art. 108.

§ 83. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania służy płatnikom prawo otrzymania od

władz skarbowych ustnych informacyj, dotyczących określenia podstaw wymiaru oraz obliczenia przypadającego podatku.

§ 84. (1) W przypadkach, gdy płatnik zwróci się przed upływem terminu do wniesienia odwołania z pisemną prośbą o wydanie podstaw wymiaru, należy udzielić mu na piśmie uzasadnienia.

(2) Uzasadnienie powinno zawierać dane faktyczne i podstawy prawne, na których oparto wymiar podatku.

§ 85. (1) Władze skarbowe obowiązane są udzielać płatnikom, na ich żądanie, także odpisów protokółów, zawierających istotne części zeznania świadków i opinje biegłych.

(2) Władze skarbowe udzielają płatnikom odpisy protokółów zeznań świadków i opinji biegłych, przesłuchanych z urzędu, bez podania ich nazwisk.

(3) Prawo płatnika nie obejmuje wiadomości, zawartych w opisach i notatkach władzy skarbowej, oraz innych materjałów, których zużytkowanie odbywa się z zachowaniem tajemnicy (art. 60 § 4 Ordynacji Podatkowej).

§ 86. (1) Władze skarbowe wydają uzasadnienie wymiaru na piśmie na skutek podania płatnika, które podlega opłacie stemplowej w wysokości 3-ch złotych (art. 147 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

(2) Ponadto podlegają opłacie stemplowej odpisy protokółów, zawierających zeznania świadków i opinje biegłych, w wysokości 2 zł od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

Do art. 110 § 2 i art. 146 § 1.

§ 87. Bieg terminu do wnoszenia odwołań lub zażaleń liczy się od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia lub postanowienia, a w odniesieniu do odwołań przeciwko niesłusznemu potrąceniu lub zainkasowaniu podatku — od dnia następnego po potrąceniu lub zainkasowaniu.

Do art. 110 § 3.

§ 88. Do wniesienia odwołania lub zażalenia uprawniony jest każdy ze spadkobierców niezależnie od pozostałych.

Do art. 113 § 3.

§ 89. Jeżeli — zdaniem władzy wymiarowej — odwołanie nie odpowiada warunkom, przewidzianym w art. 112 pkt. b), c), d) i e) Ordynacji Podatkowej, to władza wymiarowa, która wydała orzeczenie, albo przeprowadza postępowanie uzupełniające i przesyła odwołanie celem rozstrzygnięcia władzy odwoławczej, albo przesyła odwołanie celem rozstrzygnięcia pytania wstępnego, czy odwołujący się dopełnił warunków art. 112 Ordynacji Podatkowej.

Do art. 114 § 2.

§ 90. Odrzucenie przez władzę dowodów, jako podpadających pod przepisy art. 114 § 2 Ordynacji Podatkowej, następuje łącznie z merytorycznem rozstrzygnięciem odwołania.

Do art. 115 i 116.

§ 91. (1) Płatnik, który przed wezwaniem na posiedzenie komisji odwoławczej cofnął odwołanie, w którem wyraził życzenie złożenia ustnych wyjaśnień — ma prawo do zwrotu uiszczonej opłaty, o ile postępowanie odwoławcze zostanie umorzone.

(2) Płatnik ma prawo do zwrotu uiszczonej opłaty również w przypadku, gdy cofnie swój wniosek o wezwanie na posiedzenie przed wysłaniem mu zawiadomienia o posiedzeniu komisji odwoławczej.

Do art. 117 § 2.

§ 92. Zażalenia na postanowienia władzy wymiarowej, pozostawiające bez rozpatrzenia odwołania wniesione po terminie bez uzasadnienia opóźnienia, rozstrzyga izba skarbowa, jeśli postanowienie zostało wydane przez urząd skarbowy, lub Ministerstwo Skarbu — jeśli zostało wydane przez izbę skarbową.

Do art. 117 § 3.

§ 93. Rozstrzygnięcie, czy w przypadku spóźnionego odwołania przekroczenie nastąpiło z ważnych i nieuchronnych przyczyn, należy do właściwej władzy odwoławczej.

Do art. 124 § 1.

§ 94. (1) Przewodniczący komisji odwoławczej wnosi skargę do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, jeśli orzeczenie komisji odwoławczej ujawnia oczywiście dowolną ocenę stanu faktycznego, ustalonego w aktach wymiarowych, lub w inny sposób narusza przepisy ustawowe.

(2) Skargę wraz z aktami sprawy przesyła przewodniczący komisji odwoławczej do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w terminie, przewidzianym w art. 57 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 806).

Do art. 127.

§ 95. W postanowieniach o wznowieniu postępowania właściwa władza skarbowa ustala równocześnie, od której chwili lub w jakim zakresie postępowanie ma być wznowione.

§ 96. Postępowanie zaczyna się na nowo z chwilą wznowienia postępowania i toczy się w tym zakresie, w jakim zostało wznowione, na zasadach ogólnych.

Do art. 128.

§ 97. Z chwilą zakończenia postępowania wznowionego właściwa władza skarbowa wydaje nowe orzeczenie, uchylając poprzednie orzeczenie i prostuje w ten sposób wymiar pierwotny.

Do art. 129.

§ 98. (1) Izba skarbowa władną jest:

a) zezwalać na ratalną spłatę wszelkich zaległości podatkowych do kwoty 50.000 zł bez ograniczenia czasu, do kwoty zaś 200.000 zł na okres czasu, nieprzekraczający 2 lat, oraz

b) odraczać spłatę wszelkich zaległości podatkowych do kwoty 200.000 zł na okres, nieprzekraczający 6 miesięcy dla poszczególnych płatników,

z wyjątkiem zaliczek i przedpłat na poczet podatków.

(2) Urząd skarbowy władny jest:

a) zezwalać na ratalną spłatę wszelkich zaległości podatkowych do kwoty 50.000 zł na okres czasu, nieprzekraczający 6 miesięcy, i do kwoty 20.000 zł — na okres czasu, nieprzekraczający 18 miesięcy, oraz

b) odraczać spłatę wszelkich zaległości podatkowych do kwoty 50.000 zł na okres nieprzekraczający 2 miesięcy dla poszczególnych płatników,

z wyjątkiem zaliczek i przedpłat na poczet podatków.

§ 99. Zaliczki oraz przedpłaty na poczet podatków izby skarbowe mogą odraczać lub rozkładać na raty na okres czasu, nieprzekraczający 6-ciu miesięcy, urzędy zaś skarbowe — na okres czasu nieprzekraczający 2-ch miesięcy.

Do art. 130 §§ 1 i 4 i art. 209.

§ 100. (1) Izba skarbowa ma prawo umarzać zaległości podatkowe: w podatku gruntowym i w podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich — do kwoty 1.000 złotych dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego.

(2) W pozostałych podatkach państwowych, wymienionych w art. 1 Ordynacji Podatkowej, izba skarbowa ma prawo umarzać zaległości podatkowe do kwoty 10.000 zł w każdym podatku dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego.

(3) Izba skarbowa ma prawo obniżać lub umarzać narosłe a nieuiszczone kary za zwłokę i odsetki za odroczenie bez względu na ich wysokość.

(4) Urząd skarbowy ma prawo umarzać zaległości podatkowe do kwoty 100 zł w każdym podatku z wyjątkiem podatków gruntowego, od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich, spadkowego, od darowizn — dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego.

(5) Izba skarbowa ma prawo:

a) umarzać zaległości z tytułu poszczególnych opłat stemplowych, jak również z tytułu poszczególnych podatków spadkowych lub podatków od darowizn, jeżeli zaległość pierwszego lub drugiego rodzaju nie przewyższa 1.000 zł,

b) umarzać — bez względu na wysokość — zaległości z tytułu podwyżek stemplowych, jeżeli opłata pojedyńcza, z którą podwyżka się wiąże, nie przewyższa 1.000 zł,

c) obniżać lub umarzać narosłe a nieuiszczone kary za zwłokę i odsetki za odroczenie bez względu na ich wysokość.

(6) Urząd skarbowy (urząd opłat stemplowych) ma prawo umarzać zaległości z tytułu poszczególnych opłat stemplowych, nieprzewyższające 5 zł, jak również — bez względu na wysokość — zaległości z tytułu podwyżek stemplowych, wiążących się z opłatą pojedyńczą, nieprzewyższającą 5 zł, z powodu wykazanej aktami niemożności:

a) doręczenia nakazu płatniczego, lub

b) ściągnięcia dla braku majątku, podlegającego egzekucji.

Do art. 130 § 2.

§ 101. (1) Płatnicy państwowego podatku gruntowego, którzy ponieśli szkody i straty z powodu klęsk żywiołowych, mogą uzyskać ulgi w postaci odroczenia, rozłożenia na raty lub umorzenia częściowego albo całkowitego państwowego podatku gruntowego, należnego za okres gospodarczy, na który przypada zmniejszenie przychodu wskutek poniesionej klęski.

(2) W tym celu poszkodowani płatnicy powinni zawiadomić o klęsce terytorjalnie właściwy urząd skarbowy w terminie umożliwiającym stwierdzenie rozmiarów szkód i strat, spowodowanych klęską, nie później jednak niż w ciągu 14 dni po ustąpieniu klęski.

(3) Urząd skarbowy powinien niezwłocznie, a w każdym razie przed upływem 10 dni po otrzymaniu zawiadomienia, komisyjnie przeprowadzić na miejscu badanie wysokości poniesionych szkód i strat.

§ 102. W skład komisji wchodzą: 1) naczelnik urzędu skarbowego lub jego zastępca jako przewodniczący, 2) delegat wydziału powiatowego oraz 3) trzech biegłych (rolników, leśników i t. p.), powołanych przez właściwą izbę rolniczą.

§ 103. (1) Zadaniem komisji jest:

a) ustalenie wysokości szkód, poniesionych na skutek klęski żywiołowej, w kwocie absolutnej i w stosunku procentowym do przychodu, osiąganego z danej jednostki podatkowej,

b) postawienie na zasadzie powyższych ustaleń wniosków co do jakości i rozmiarów ulg, które — zdaniem komisji — powinny być udzielone płatnikowi.

(2) Uchwały zapadają zwykłą większością głosów; w przypadku równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 104. Na podstawie wniosku komisji urząd skarbowy rozstrzyga sprawę ulg w granicach swych uprawnień (§§ 98 i 100) lub też w ciągu 14 dni przesyła sprawę izbie skarbowej celem rozstrzygnięcia.

Do art. 130 § 3.

§ 105. Umorzenie kosztów egzekucyjnych do wysokości 25 zł może być dokonane przez naczelnika urzędu skarbowego i do 1.000 zł przez dyrektora izby skarbowej.

Do art. 131 § 4.

§ 106. (1) W razie ujawnienia nadpłaty, przypadającej do zwrotu w gotówce w myśl art. 131 § 1 Ordynacji Podatkowej, właściwa władza skarbowa powinna zawiadomić płatnika i zarazem wezwać go do wniesienia w terminie 14-dniowym prośby o zwrot nadpłaty.

(2) W razie niezłożenia prośby o zwrot nadpłaty, właściwa władza skarbowa spowoduje przelanie nadpłaty do depozytu kasy urzędu skarbowego na imię płatnika.

(3) Oprocentowanie ustaje z chwilą uskutecznienia przelania nadpłaty do depozytu.

§ 107. Nie podlega oprocentowaniu nadpłata, której zwrot zarządzono na skutek postanowienia, wydanego na mocy specjalnego przepisu, który uprawnia władzę skarbową do orzekania według swobodnego uznania.

Do art. 135.

§ 108. Osoby, wymienione w art. 135 Ordynacji Podatkowej, odpowiadają solidarnie za podatek od lokali za czas wspólnego zamieszkania.

Do art. 140.

§ 109. (1) Za majątek ruchomy, należący do przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 140 Ordynacji Podatkowej, uważa się cały majątek ruchomy, znajdujący się w posiadaniu przedsiębiorstwa.

(2) Nie uważa się za majątek należący do przedsiębiorstwa przedmiotów, co do których zostanie bezspornie udowodnione, że stanowią one własność innych osób.

W szczególności nie uważa się za majątek, należący do przedsiębiorstwa:

A. towarów, przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne w rozumieniu art. 598 Kodeksu Handlowego z dnia 27 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 502),

B. towarów, przyjętych do przewiezienia przez przewoźnika w rozumieniu art. 613 Kodeksu Handlowego,

C. towarów, przyjętych do przechowania przez przedsiębiorcę składowego w rozumieniu art. 630 Kodeksu Handlowego,

D. towarów i przedmiotów, przyjętych do przeróbki lub naprawy przez przetwórcę lub dokonywającego naprawy pod warunkiem, że stanowią one nadal własność oddającego do przeróbki lub naprawy.

Przyjęcie towaru przez ekspedytora, przewoźnika lub dom składowy na skład, przechowanie, do przesłania lub przewiezienia oraz przez przedsiębiorcę do przeróbki lub do naprawy powinno być udowodnione księgami handlowemi,

E. towarów, przyjętych do sprzedaży komisowej:

a) jeżeli komisant nie przyjął na siebie w umowie z komitentem odpowiedzialności (del credere) za wypełnienie zobowiązań przez osoby trzecie, które nabyły towar komisowy,

b) jeżeli komisant nie otrzymuje dla siebie, niezależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego lub zamiast tego wynagrodzenia, różnicę lub większą część różnicy między ceną, istotnie osiągniętą przy sprzedaży, a ceną ustaloną w umowie na rzecz komitenta,

c) jeżeli stosunek komisu jest udowodniony rejentalną umową komisową wraz z korespondencją handlową oraz prawidłowemi księgami handlowemi, prowadzonemi w myśl przepisów Kodeksu Handlowego przez komisanta i komitenta,

d) jeżeli komisant w swych księgach handlowych prowadzi ścisłą kontrolę przychodu i rozchodu towarów komisowych oraz sporządza w końcu każdego roku odrębną inwentaryzację tych towarów.

Do art. 142.

§ 110. Podania powinny być wnoszone pisemnie; mogą być również wnoszone telegraficznie. Władza może żądać od płatnika pisemnego potwierdzenia telegramu.

§ 111. (1) Jeżeli poszczególne przepisy Ordynacji Podatkowej inaczej nie stanowią, każde podanie powinno zawierać:

a) oznaczenie władzy, do której jest skierowane,
b) imię, nazwisko i adres płatnika,
c) osnowę wniosku lub oświadczenia,
d) datę,
e) podpis płatnika lub jego prawnego zastępcy i
f) wymienienie załączników.

(2) Za płatnika, który nie umie lub nie może się podpisać, podpisze podanie osoba przez niego upoważniona z wymienieniem przyczyny, dla której płatnik sam się nie podpisał.

(3) Podania wnoszone bez właściwego podpisu powinna władza zwrócić płatnikowi z zakreśleniem 7-dniowego terminu dla uzupełnienia tego braku. W przypadku dodatkowego podpisania podania w zakreślonym terminie, uważa się je za wniesione w terminie pierwotnym.

§ 112. (1) Na żądanie osoby, składającej podanie, będzie wydane pokwitowanie z przyjęcia podania, wymieniające: imię i nazwisko lub firmę petenta, krótką treść podania, ilość załączników oraz kwotę uiszczonej opłaty stemplowej.

(2) Pokwitowanie takie podlega opłacie 20 gr (art. 149 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

§ 113. Podanie, wniesione do niewłaściwej władzy skarbowej, powinno być przez tę władzę przesłane do władzy właściwej, przyczem pierwotny termin wniesienia podania uważa się za zachowany.

Do art. 143.

§ 114. Ustanawia się następujące wzory zeznań, załączników, wykazów, deklaracyj i innych formularzy:

Nr. 1 Wykaz najemców (do § 21).
" 2 Lista szczegółowa — załącznik do wykazu najemców (do § 22).
" 3 Zawiadomienie w sprawie wymiaru podatku od placów budowlanych (do § 24).
" 4 Deklaracja na nabycie świadectwa przemysłowego dla przedsiębiorstwa handlowego, zajęcia przemysłowego (do § 44).
" 5 Deklaracja na nabycie karty rejestracyjnej (do § 44).
" 6 Deklaracja na nabycie świadectwa przemysłowego — dla przedsiębiorstwa przemysłowego, rzemieślniczego (do § 44).
" 7 Zeznanie o obrocie (do § 45).
" 8 Zeznanie o dochodzie osoby fizycznej (do § 46).
" 9 Zeznanie o dochodzie osoby prawnej (do § 46).
" 10 Zeznanie o dochodzie spółdzielni (do § 46).

Nr. 11 Zeznanie dla obliczenia różnicy w podatku dochodowym (Dział II) (do § 49).
„ 12 Załącznik do zeznania o dochodzie przedsiębiorstwa handlowego, prowadzącego uproszczone księgi handlowe (do § 62).
„ 13 Załącznik do zeznania o dochodzie przedsiębiorstwa przemysłowego, prowadzącego uproszczone księgi handlowe (do § 62).
„ 14 Załącznik do zeznania o dochodzie z nieruchomości, obliczonym na podstawie uproszczonych ksiąg handlowych (do § 63).
„ 15 Załącznik do zeznania o dochodzie właściciela i użytkownika gospodarstwa wiejskiego, prowadzącego księgi gospodarcze systemem podwójnym (do § 71).
„ 16 Załącznik do zeznania o dochodzie właściciela i użytkownika gospodarstwa wiejskiego, prowadzącego księgi gospodarcze systemem pojedyńczym (do § 72).
„ 17 Załącznik do zeznania o dochodzie dla właścicieli i użytkowników gospodarstw wiejskich o obszarze do 60 ha (do § 73).
„ 18 Załącznik do zeznania o dochodzie obliczonym na podstawie uproszczonej księgowości przez wolne zajęcia zawodowe (do § 74).
„ 19 Wykaz potrąceń na państwowy podatek dochodowy od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (do § 79).
„ 20 Wykaz potrąceń na specjalny podatek od tantjem (do § 79).
„ 21 Lista główna najemców (do § 21).
„ 22 Załącznik do zeznania o obrocie (do § 45).

Do art. 154.

§ 115. W razie doręczenia pisma w trybie art. 154 § 1 osoba odbierająca powinna na potwierdzeniu odbioru własnoręcznie umieścić datę doręczenia pisma i podpis, organ zaś doręczający zaznaczyć na potwierdzeniu, w jakim stosunku pozostaje do zobowiązanego osoba odbierająca (np. córka, żona, służąca).

Do art. 155.

§ 116. Po bezskutecznym upływie 4 tygodni od czasu ogłoszenia w sprawie odebrania pisma, zarząd gminy zwraca niedoręczone pismo z odpowiednią adnotacją władzy skarbowej.

Do art. 159, 179 — 183 i 200.

§ 117. Za podstawę wymierzenia kar grzywien przyjmuje się należności, przypadające na rzecz Skarbu Państwa bez dodatków.

Do art. 172 i 181.

§ 118. (1) W razie zgłoszenia wniosku o skierowanie na drogę sądową sprawy, w której wydano orzeczenie karne na podstawie art. 181 Ordynacji Podatkowej, należy wstrzymać egzekucję kary grzywny.

(2) Egzekucja należności za świadectwo przemysłowe może być zarządzona bądź po uprawomocnieniu się wyroku sądowego, czy to skazującego czy też uniewinniającego na podstawie braku podmiotowych cech przestępstwa, bądź też przed skierowaniem sprawy do sądu, jeżeli skazany odwołał się od orzeczenia karnego władzy skarbowej do sądu tylko co do wymiaru kary, nie zaprzeczając obowiązku podatkowego, ustalonego przez władzę skarbową.

Do art. 178.

§ 119. Dyrektorzy izb skarbowych władni są do odraczania, rozkładania na raty oraz umorzenia częściowego lub całkowitego orzeczonych grzywien i kar pieniężnych w granicach uprawnień izb skarbowych, określonych w §§ 98 i 100.

Do art. 195.

§ 120. (1) Zamknięcie zakładu jest dopuszczalne tylko w tych przypadkach, gdy nie nabyto wcale świadectwa przemysłowego.

(2) Jeżeli zakład posiada jakiekolwiek, chociażby nawet i niewłaściwe świadectwo, nie podlega zamknięciu.

(3) Zamknięcie uskutecznia się przez nałożenie pieczęci urzędowych na wejście do zakładu lub w inny sposób, jaki podług miejscowych warunków uznany będzie za najodpowiedniejszy dla wstrzymania w zakładzie prowadzenia handlu lub przemysłu.

(4) Ponowne otwarcie zamkniętego zakładu powinno być dokonane niezwłocznie po okazaniu właściwego świadectwa przemysłowego.

(5) Fakt zamknięcia oraz ponownego otwarcia zakładu należy stwierdzić protokólarnie.

Do art. 202.

§ 121. Żądanie rozpatrzenia sprawy przez sąd powinno być złożone do władzy skarbowej, która wydała orzeczenie karne, w terminie 7-dniowym po doręczeniu orzeczenia karnego (art. 640 Kodeksu postępowania karnego).

§ 122. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; przepisy § 54 ust. 2 i § 82 wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1935 r.

(2) W tych terminach tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe przepisy w sprawach, uregulowanych w rozporządzeniu niniejszem.

W szczególności tracą moc przepisy:

a) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1923 r. o ulgach w podatkach gruntowych i budynkowych z powodu szkód, poniesionych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 797);
b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1932 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie prowadzenia, badania i oceny ksiąg handlowych dla celów państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 412).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 października 1934 r. Nr. 91, poz. 821).

Wzory do rozp. wykon. Min. Skarbu z dnia 19 września 1934 r. (poz. 821).

Wzór Nr. 1
do § 21.

Str. 1.

WYKAZ NAJEMCÓW w r. 19.........

(poprzedzającym rok podatkowy)

....
(miejscowość, w której znajduje się budynek)

....
(ulica i Nr. domu)

(Datownik urzędu skarbowego)

Właściciel nieruchomości (nazwisko i imię lub firma, adres)

Pełnomocnik właściciela (nazwisko i imię, adres)

Wyszczególnienie budynków głównych i ich przeznaczenie (mieszkalny, przemysłowy, handlowy, mieszkalno-handlowy i t. p.) oraz ilość pięter	Wyszczególnienie budynków pobocznych (stajnie, szopy, garaże i t. p.)

Plac, zajęty na przedsiębiorstwo handlowe — na skład towarowy.................... m^2	Park – sad – ogród.................... m^2

Uwagi właściciela domu lub jego zastępcy (objaśnienia pkt. 4):

....

....

....

....

....

....

Wykaz niniejszy, sporządzony zgodnie ze stanem faktycznym i według mojej najlepszej wiedzy i sumienia, składa się z .... arkuszy. Załączam .... szczegółowych list najemców, oznaczonych w rubryce 14-tej wykazu krzyżykami.

...................................., **dnia** .... 19..........

....
(podpis)

Wypełnia urząd skarbowy

Podstawa wymiaru państwowego podatku od nieruchomości zł .... gr ....

Podatek	zł .... gr	Uwolnienie od podatku na zasadzie
10% dodatek	„ .... „	art. .... ust. ....
3% dodatek kryzysowy	„ .... „	od dnia .... 19..........
..........% dodatku samorz.	„ .... „	do dnia .... 19..........

Przypisano na koncie Nr....................	Razem zł .... gr	Data doręczenia nakazu płatniczego

Wykaz złożyć urzędowi skarbowemu do dnia 15 stycznia roku podatkowego.

Str. 2.

Nr lokalu	Nazwisko i imię lub firma najemcy lub osoby użytkującej	Przeznaczenie lokalu (mieszk., skład, biuro, plac składowy)	Budynek i piętro	Ilość izb	Lokale podlegające ochronie lokatorów				
					Miesięcznie			Roczne komorne lub wartość czynszowa (kwota z rubr. 8, pomnoż. przez 12)	Roczne komorne umowne z roku poprzedzającego rok podatkowy (niezależnie od tego, czy zostało pobrane, czy też zalega)
					Komorne, płacone w czerwcu 1934	Wartość czynszowa w czerwcu 1914 (dla lokali, które wówczas nie istniały, lub nie były wynajęte)	Komorne lub wartość czynszowa w przerachowaniu na złote		
					ruble—korony—marki				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Str. 3.

Lokale niepodlegające ochronie Umowne roczne komorne (niezal. od tego, czy zostało pobrane czy też zalega) lub wartość czynszowa, z roku poprzedzającego rok podatkowy	Budynki zasadniczo niewynajmowane (fabryki, teatry, wille, łaźnie i t. p. — patrz art. 6 rozp. Prezyd. Rzplitej o podatku od nieruchomości)		Oznaczenie złożenia listy szczegółowej	Wypełnia Urząd Skarbowy						
	Wartość obiegowa	Roczna wartość czynszowa (5% kwoty z rubr. 12)		Podstawa wymiaru podatku od lokali	Kwota podatku wg. stawki 8%	Kwota podatku wg. stawki 12%	Podstawa zwolnienia od podatku od lokali (art. i pkt.)	Nr konta płatnika	Podstawa wymiaru pod. od nieruchomości	UWAGI
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

Str. 4.

OBJAŚNIENIA:

1. Obowiązek właścicieli nieruchomości w miastach, miasteczkach i osądach do składania wykazów najemców opiera się na art. 58 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 39 z r. 1934, poz. 346).

2. Za **pełnomocnika** właściciela nieruchomości uważa się osobę, upoważnioną do odbioru nakazów płatniczych i wezwań oraz do udzielania władzom skarbowym wyjaśnień.

3. Wykaz wypełnia się **osobno dla każdej nieruchomości.** Lokale w budynkach pobocznych należy wpisać łącznie z lokalami budynków głównych: najpierw lokalu budynku głównego, następnie — pobocznych.

4. Na stronicy 1-szej **w uwagach** należy wpisywać:
   A. Nazwy wszystkich ulic, z któremi nieruchomość graniczy, oraz wszystkie numery (jeżeli nieruchomość posiada więcej niż jeden numer lub położona jest przy więcej niż jednej ulicy).
   B. Datę wzniesienia oraz datę rozpoczęcia użytkowania budynku lub jego części, wzniesionych (wykończonych) po 1 stycznia 1922 r.; jeżeli po tej dacie wzniesiono tylko część budynku (nadbudowano, przybudowano) — należy wskazać numery lokali, które w tej części się mieszczą; ponadto należy wskazać numery lokali gruntownie przebudowanych oraz datę przebudowy.
   C. Motywy, dla których ewentualnie właściciel uważa nieruchomość lub jej części (i jakie) za niepodlegające opodatkowaniu.

5. W rubr. 1-szej wpisuje się **numery** lokali w **porządku kolejnym,** przyczem:
   a) jeżeli lokale są połączone ze sobą wspólnym przedpokojem lub schodami wewnętrznemi i zajmowane są przez jednego najemcę — należy wskazać wszystkie numery tych lokali; natomiast komorne za tak połączone lokale ma być wykazane łącznie, pod jedną pozycją; lokale połączone należy jednak wpisywać osobno, jeżeli jeden z nich podlega ochronie lokatorów, drugi zaś nie;
   b) jeżeli właściciel sam zajmuje jeden z lokali, wówczas ten również ma być wciągnięty do wykazu; to samo dotyczy lokali dozorcy, administratora, krewnych właściciela i wogóle osób, zajmujących lokale bezpłatnie lub wzamian za pełnienie czynności.

6. Jeżeli ze względu na liczbę lokali jeden **arkusz nie wystarczy,** należy użyć arkusza wkładowego.

7. W rubr. 2-giej wpisuje się również **adres najemcy** (lub osoby użytkującej), jeżeli mieszka on w innym budynku.

8. Rubr. 5. Za **„izbę"** uważa się każdą ubikację, jak pokój mieszkalny, kuchnię, pokój biurowy, pokój służbowy i t. p. z wyjątkiem śpiżarni, nyży, werandy, przedpokoju i innych ubikacyj, nie nadających się do zamieszkania, wykonywania zawodu lub prowadzenia przedsiębiorstwa, nawet po uskutecznieniu przeróbek.

9. W rubr. 8-mej **przerachowuje się** kwoty komornego na złote w stosunku:

   100 rb. = 266 zł.
   100 kor. = 105 zł.
   100 mk. = 123 zł.

10. Jeżeli w ciągu roku były **zmiany w wysokości komornego,** należy to uwidocznić, oznaczając czas zmiany (np.: „od 1 lipca komorne podwyższono ze 100 zł na 120 zł"); w razie potrzeby użyć do tego 2-ch rubryk.

11. W rubr. 14-tej oznacza się krzyżykami lokale najemców, którzy złożyli **listy szczegółowe,** dołączone do niniejszego wykazu.

12. Wykaz **podpisuje** właściciel lub użytkownik nieruchomości, albo jego pełnomocnik (patrz wyżej objaśnienie 2).

13. **Kto nie przedłoży** wykazu w przepisanym terminie, podlega w myśl art. 188 Ordynacji Podatkowej karze pieniężnej do 500 zł.

14. Za świadome podanie lub potwierdzenie w wykazie **nieprawdziwych okoliczności** grozi z art. 179 Ordynacji Podatkowej kara grzywny w wysokości od 1 do 20-krotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku, bądź kara aresztu do 6 miesięcy, albo obie te kary łącznie, jeżeli w myśl kodeksu karnego nie miałaby zastosowania kara surowsza.

Str. 1.

Załącznik do wykazu najemców

Wzór Nr. 2 do § 22.

.... (*miejscowość*)

.... (*ulica i Nr domu*)

(*Datownik urzędu skarbowego*)

LISTA SZCZEGÓŁOWA

OSÓB, ZAMIESZKAŁYCH w lokalu Nr ....

Komorne miesięczne ustawowe lub rzeczywiste Zł .... gr ....

Nr kol.	Wyliczenie wszystkich osób, zamieszkałych w lokalu dnia 15 grudnia (łącznie z głównym najemcą mieszkania) — Nazwisko i imię	Wiek	Źródło dochodu każdej z wyliczonych osób lub wskazanie, na czyjem utrzymaniu się znajduje — Określenie (nieruchomość, handel, przemysł, zajęcie zawodowe, uposażenie służbowe i t. d.)	Miejsce położenia (dokladny adres)	Przy podnajemcach — wysokość rocznego czynszu podnajemcy
1	2	3	4	5	6

Str. 2.

Nr kol.	Wyliczenie wszystkich osób zamieszkałych w lokalu dnia 15 grudnia (łącznie z głównym najemcą mieszkania) — Nazwisko i imię	Wiek	Źródło dochodu każdej z wyliczonych osób lub wskazanie, na czyjem utrzymaniu się znajduje — Określenie (nieruchomość, handel, przemysł, zajęcie zawodowe, uposażenie służbowe i t. d.)	Miejsce położenia (dokladny adres)	Przy podnajemcach — wysokość rocznego czynszu podnajemcy
1	2	3	4	5	6

Uwagi głównego najemcy: ....

....

....

Podpis właściciela domu lub jego zastępcy: .... dn. .... 19 ....

.... (*podpis*)

OBJAŚNIENIA

1. *Jeżeli arkusz nie wystarczy do wykazania wszystkich osób (np. w hotelach, pokojach umeblowanych) — należy użyć arkusza dodatkowego.*
2. *Listę należy dostarczyć właścicielowi domu lub jego zastępcy najpóźniej dn. 1 stycznia.*

Str. 1.

Wzór Nr. 3
do § 24.

ZAWIADOMIENIE O PLACU NIEZABUDOWANYM LUB NIEDOSTATECZNIE ZABUDOWANYM DO WYMIARU PAŃSTWOWEGO PODATKU

OD PLACÓW BUDOWLANYCH

na rok 19 ....

Właściciel placu (nazwisko, imię i adres):

Pełnomocnik właściciela (nazwisko, imię i adres)

.... (miejscowość)

.... (dzielnica)

.... (ulica i Nr. domu)

(Datownik urzędu skarbowego)

OBJAŚNIENIA NA ODWROCIE

Rodzaj placu (niezabudowany lub niedostatecznie zabudowany)	Obszar placu w m^2	Przeznaczenie placu (charakter użytkowania)	Wartość szacunkowa z roku poprzedzającego rok podatkowy
1	2	3	4

5. Wskazanie, na jakiej podstawie ustalono wartość szacunkową, oraz inne uwagi deklarującego:

....

....

....

................., dnia .... 19 ... r.

....
(podpis)

Uwagi Urzędu Skarbowego i uzasadnienie, jeżeli dane z rubryk 1 — 4 ustalono odmiennie niż w zawiadomieniu, oraz uzasadnienie ewentualnego zwolnienia od opodatkowania:

Stawka podatkowa: .... %

Przypisano na koncie Nr..........

Roczna kwota podatku zł..........

Dod. komunalny .... % ....

Razem zł..........

Zawiadomienie złożyć Urzędowi Skarbowemu do dnia 15 stycznia roku podatkowego.

Str. 2.

OBJAŚNIENIA:

1. Obowiązek złożenia zawiadomienia opiera się na art. 58 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 39 z r. 1934, poz. 346).
2. Należy wypełnić tylko część deklaracji powyżej grubej linji.
3. Za pełnomocnika właściciela placu uważa się osobę upoważnioną do odbioru nakazów płatniczych i wezwań oraz do udzielania władzom skarbowym informacyj.
4. Jeżeli plac posiada więcej niż jeden numer i położony jest przy dwu lub więcej ulicach, — należy podać w zawiadomieniu nazwy wszystkich ulic, z któremi plac graniczy, oraz wszystkie numery.
5. Sposób określenia wartości szacunkowej należy podać szczegółowo np.: „w/g ceny kupna z roku . . . . . ., szacunek hipoteczny z roku . . . . . ., wartość obiegowa z porównania z innemi placami" i t. p.
   W tej samej rubryce (5) można też zaznaczyć roszczenie do uwolnienia placu od podatku, przyczem należy jednak przedłożyć Urzędowi Skarbowemu dowody uzasadniające to roszczenie, albo też powołać się na datę poprzedniego złożenia dowodów.
6. Zawiadomienie podpisuje właściciel placu, albo stały użytkownik placu, albo też prawny zastępca (pełnomocnik) właściciela lub użytkownika.
7. Za świadome podanie nieprawdziwych okoliczności grozi z art. 179 Ordynacji Podatkowej kara grzywny w wysokości 1—20 krotnej kwoty uszczuplonego lub na uszczuplenie narażonego podatku, bądź kara aresztu do 6 miesięcy, albo obie te kary łącznie, o ile w myśl kodeksu karnego nie miałaby zastosowania kara surowsza.

Str. 1.

Wzór Nr. 4
do § 44.

DEKLARACJA NA NABYCIE
ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWEGO

Nr .... Gbr.

na okres od .... **do** .... **19** ...... **r.**

(art. 74 § 1 Ordynacji Podatkowej — Dz. U. R. P. Nr. 39 z 1934 r., poz. 346)

....

....

....

(Firma, albo nazwiska i imiona właściciela lub wszystkich wspólników)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE — ZAJĘCIE PRZEMYSŁOWE — STATEK — HANDEL JARMARCZNY
(zbędne wyrazy wykreślić)

MIEJSCE WYKONYWANIA PRZEDSIĘBIORSTWA LUB ZAJĘCIA (Miejscowość, ulica i Nr domu; na wsi — gmina)	
MIEJSCE ZAMIESZKANIA PRZEDSIĘBIORCY albo SIEDZIBA ZARZĄDU PRZEDSIĘBIORSTWA (Podać dokładne adresy wszystkich wspólników)	....
FORMA PRAWNA PRZEDSIĘBIORSTWA (Spółdzielnia, spółka akcyjna, spółka z ogr. odp., spółka firmowa, spółka komandytowa, firma jednoosobowa, inna forma — wymienić jaka)	
RODZAJ PRZEDSIĘBIORSTWA (Przedmiot handlu, rodzaj zajęcia, rodzaj statku)	

Ustawowe cechy do określenia rodzaju i kategorji świadectwa:

A. **PRZEDSIĘBIORSTWO HANDLOWE.** Liczba zatrudnionych: właścicieli ......, członków rodziny ......, pracown. najemnych ....
Liczba pokojów .... Inne cechy ustawowe: ....

B. **ZAJĘCIE PRZEMYSŁOWE.** Szczegółowe oznaczenie zajęcia: ....

C. **STATEK-ŻAGLOWIEC.** Powierzchnia ogrzewalna kotłów .... m² Moc silników: .... KM Powierzchnia pokładu ...... m²

D. **HANDEL JARMARCZNY.** Okres trwania jarmarku: .... Rodzaj handlu (hurt, detal): ....

Str. 2.

Miejsce znajdowania się

oddzielnych składów:

własnych zakładów przemysłowych, obsługujących dany zakład handlowy:

(przy posiadaniu karty rzemieślniczej — podać jej Nr i datę)

Na zasadzie niniejszej deklaracji proszę o wydanie świadectwa przemysłowego .... kategorji.

............, dnia .... 19...... r.

....
(podpis)

Adnotacja działu wymiarowego:

Płatnikowi zwrócono uwagę, że przedsiębiorstwo kwalifikuje się do świadectwa .... kategorji.

Adnotacja działu rachunkowo-kasowego:

Za wydane świadectwo pobrano

Datownik

Zł .... gr ....

Poz. cz. ....

Wzór Nr. 5
do § 44.

DEKLARACJA NA NABYCIE

KARTY REJESTRACYJNEJ

Nr................ Obr.

na rok 19..........

art. 74 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 39 z r. 1934, poz. 346)

(Nazwisko i imię lub firma)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

SKŁAD — ZAKŁAD HURTOWEJ SPRZEDAŻY WYROBÓW WŁASNEJ PRODUKCJI (zbędne wykreślić)

MIEJSCE ZNAJDOWANIA SIĘ składu lub zakładu	
MIEJSCE ZAMIESZKANIA PRZEDSIĘBIORCY albo SIEDZIBA ZARZĄDU PRZEDSIĘBIORSTWA	
FORMA PRAWNA PRZEDSIĘBIORSTWA (Spółdzielnia, spółka akcyjna, spółka z ogr. odpow., spółka firmowa, spółka komandytowa, firma jednoosobowa, inna forma — wymienić jaka)	
OZNACZENIE ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWEGO NABYTEGO NA PRZEDSIĘBIORSTWO, DO KTÓREGO NALEŻY SKŁAD LUB ZAKŁAD HURTOWEJ SPRZEDAŻY (kategorja, Nr., data, skąd wydane)	

Na zasadzie niniejszej deklaracji proszę o wydanie karty rejestracyjnej

.................................., dnia .... 19........

....
(podpis)

Adnotacja działu rachunkowo-kasowego

Za wydaną kartę rejestrac. pobrano:

zł............... gr.........

Poz. dz. ....

....
(urzędnik rachuby)

....
(skarbnik)

Str. 1.

Wzór Nr. 6
do § 41.

DEKLARACJA NA NABYCIE
ŚWIADECTWA PRZEMYSŁOWEGO

Nr .... /Obr.

na okres od .... **do** .... **19** ...... **r.**

art. 74 § 1 Ordynacji Podatkowej (Dz.U.R.P. Nr. 39 z r. 1934, poz. 346)

(Firma, albo nazwiska i imiona właścicieli lub wszystkich wspólników)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

PRZEDSIĘBIORSTWO (PRACOWNIA, ZAJĘCIE) PRZEMYSŁOWE—RZEMIEŚLNICZE (RĘKODZIELNICZE)
(zbędne wyrazy wykreślić!)

MIEJSCE WYKONYWANIA przedsiębiorstwa lub zajęcia	
MIEJSCE ZAMIESZKANIA PRZEDSIĘBIORCY albo SIEDZIBA ZARZĄDU PRZEDSIĘBIORSTWA (Podać dokładne adresy wszystkich wspólników)	....
Nr i DATA KARTY RZEMIEŚLNICZEJ (Poświadczenia władzy przemysłowej I instancji)	
FORMA PRAWNA PRZEDSIĘBIORSTWA (Spółdzielnia, spółka akcyjna, spółka z ogr. odpow., spółka firmowa, spółka komandytowa, firma jednoosobowa, inna forma — wymienić jaka)	
RODZAJ WYTWÓRCZOŚCI (rodzaj wykonywanego rzemiosła)	

Ustawowe cechy do określenia rodzaju i kategorji świadectwa:

a) Liczba zatrudnionych właścicieli .... członków rodziny .... pracowników najemnych ....
b) Rodzaj silników mechanicznych ....
c) Moc silników mechanicznych ....
d) Inne cechy ustawowe ....

Str. 2.

Miejsce znajdowania się

oddzielnych składów	zakładów hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji

Na zasadzie niniejszej deklaracji proszę o wydanie świadectwa przemysłowego .... kategorji

.............................., dnia .... 19 .... r.

....
(podpis)

Adnotacja działu wymiarowego:

Płatnikowi zwrócono uwagę, że przedsiębiorstwo kwalifikuje się do świadectwa .... kategorji.

Adnotacja działu rachunkowo-kasowego:

Za wydane świadectwo pobrano

Datownik

zł .... gr ....

Poz dz. ....

Str. 1.

Wzór Nr. 7
do § 45.

ZEZNANIE

Nr............/Akt Obr.

o obrocie, podlegającym państwowemu podatkowi przemysłowemu od obrotu

za rok 19........

.... (Nazwisko i imię lub firma oraz miejsce wykonywania)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

ZAKŁAD. PRZEDSIĘBIORSTWO. ZAJĘCIE.

Rodzaj: ....

.... (Nazwisko imię i adres każdego wspólnika lub siedziba osoby prawnej)

Kategorja świadectwa przemysłowego

Nr i data karty rzemieślniczej

ODDZIELNE SKŁADY:

Ilość składów	Karta rej. tr.	(Rodzaj—przeznaczenie składu)	(Adres)

Czy prowadzone są księgi handlowe?

Czy płatnik gotów jest przedstawić je wraz z dokumentami na uzasadnienie obrotu?

OSIĄGNIĘTE OBROTY

w miesiącach	w/g poszczególnych stawek podatkowych: ....%	........%	........%	........%	........%	........%	Razem zł
styczeń							
luty							
marzec							
kwiecień							
maj							
czerwiec							
lipiec							
sierpień							
wrzesień							
październik							
listopad							
grudzień							
ogółem							

Zaliczone do poszczególnych stawek obroty osiągnięto: (wyjaśnić charakter i rodzaj obrotów)

.... % ....
.... % ....
.... % ....
.... % ....
.... % ....
.... % ....

Zeznanie sporządzone jest według mojej (naszej) najlepszej wiedzy i sumienia.
Treść zamieszczonych na odwrocie wyciągów z ustaw oraz treść objaśnień jest mi (nam) znana.

Str. 2.

WYCIĄG Z USTAWY

o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 716).

Art. 7.

Stawka podatku od obrotu wynosi:

A) od 1 stycznia 1932 r.:

1) a) 0.5% od obrotów, wymienionych w p. 1 i 4 art. 5, a uzyskanych przez przedsiębiorstwa handlowe ze sprzedaży hurtowej oraz z dostaw dla instytucyj państwowych i samorządowych, przez przedsiębiorstwa skupu zawodowego kategorji I, II i III świadectw przemysłowych (część II lit. A p. II załącznika do art. 23 ustawy), jak również przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw, pod warunkiem prowadzenia przez wymienione wyżej przedsiębiorstwa prawidłowych ksiąg handlowych;

1) b) 0,5% od obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, a uzyskanych przez przedsiębiorstwa skupu zawodowego kategorji IV świadectw przemysłowych (część II lit A p. II załącznika do art. 23 ustawy);

2) 0,5% od obrotow, osiągniętych przez prowadzące prawidłowe księgi handlowe wydawnictwa książek, drukowanych na obszarze obowiązywania niniejszej ustawy;

3) 1% od obrotów, wymienionych w p. 1 i 7 art. 5, a dokonanych artykułami spożywczemi pierwszej potrzeby przy detalicznej i drobnej sprzedaży z przedsiębiorstwa handlowego, jak również z pracowni rzemieślniczej, której właściciel posiada kartę rzemieślniczą, względnie z zakładu handlowego, należącego do właściciela pracowni rzemieślniczej i obsługującego tę pracownię;

4) 1,5% od obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, a uzyskanych ze sprzedaży przez przedsiębiorstwa prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem sprzedaży hurtowej w rozumieniu niniejszego artykułu;

5) 4% od obrotów przedsiębiorstw komisowych i pośrednictwa handlowego oraz pośredników handlowych (kat. II b zajęć przemysłowych, część III lit. D zał. do art. 23);

6) 1% od obrotów, wymienionych w p. 2 art. 5, osiągniętych przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem zysków brutto z operacyj obcemi walutami, dewizemi, czekami zagranicznemi tudzież wszelkiego rodzaju papierami wartościowemi;

7) 1% od obrotów przedsiębiorstw budowlanych (art. 5 p. 7) oraz samoistnych przedsiębiorstw robót (art. 5 p. 4), uzyskanych przy budowie domów mieszkalnych, pod warunkiem prowadzenia przez ozna... przedsiębiorstwa prawidłowych ksiąg handlowych;

8) 1% od obrotów, określonych w p. 7 art. 5, a osiągniętych przez młyny oraz olejarnie, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

9) 1% od obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, a osiągniętych przez przedsiębiorstwa przemysłowe ze sprzedaży wydobytych surowców, lub wyprodukowanych towarów krajowym przedsiębiorstwom przemysłowym (nie wyłączając przedsiębiorstw budowlanych), zarówno opłacającym podatek przemysłowy, jak i nie opłacającym tego podatku w myśl niniejszej ustawy, z wyjątkiem artykułów, przeznaczonych na inwestycje nabywającego przedsiębiorstwa przemysłowego, tudzież remonty, które określi rozporządzenie Ministra Skarbu;

10) 1,5% od obrotów, wymienionych w p. 7 i 8 art. 5, a osiągniętych przez pracownie rzemieślnicze, których właściciele posiadają karty rzemieślnicze;

11) 1,5% od obrotów przedsiębiorstw ekspedycyjnych i przewozowych (art. 5 p. 5);

— —

B) od 1 stycznia 1933 r.:

1) 0.75% od obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, a osiągniętych ze sprzedaży przez przedsiębiorstwa, prowadzące prawidłowe księgi handlowe, z wyjątkiem sprzedaży hurtowej w rozumieniu niniejszego artykułu;

2) 1% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 1 art. 5, oraz w p. 4 art. 5, o ile chodzi o obroty osiągnięte przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw;

3) 1% od obrotów, wymienionych w p. 7 i 8 art. 5, a osiągniętych przez pracownie rzemieślnicze, których właściciele posiadają karty rzemieślnicze;

C) od 1 stycznia 1934 r.:

1,75% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5, oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorji I do IV świadectw;

D) od 1 stycznia 1935 r.:

1,50% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5 oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorji I do IV świadectw;

E) od 1 stycznia 1936 r.:

1,25% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5 oraz od obrotów, wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorji I do IV świadectw;

F) od 1 stycznia 1937 r.:

1% od pozostałych obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5 oraz od obrotów wymienionych w p. 4 art. 5, a osiągniętych przez samoistne przedsiębiorstwa robót, pod warunkiem prowadzenia ksiąg handlowych przez przedsiębiorstwa kategorji I do IV świadectw;

G) 2% od pozostałych obrotów, podlegających opodatkowaniu.

H) Począwszy od 1 stycznia 1934 r. stopa podatków od obrotów, o których mowa w lit. A p. 9 niniejszego artykułu, będzie wynosiła połowę każdocześnie obowiązującej stopy podatków od obrotów, wymienionych w p. 7 art. 5 niniejszej ustawy.

WYCIĄG Z ORDYNACJI PODATKOWEJ

(Dz. U. R. P. Nr. 39 z r. 1934, poz. 346).

Art. 179. § 1. Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek podaniu, albo też w odwołaniu lub w jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie przyczynia się do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl kodeksu karnego, karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Wymierzenie kary nie zwalnia od obowiązku zapłacenia należnego podatku.

Art. 188. Kto nie uczyni zadość w wyznaczonym terminie bez dostatecznego usprawiedliwienia wezwaniu, poleceniu lub żądaniu władzy skarbowej albo nakazowi, wynikającemu bezpośrednio z przepisów Ordynacji Podatkowej lub innych ustaw podatkowych, — podlega karze pieniężnej do pięciuset złotych.

OBJAŚNIENIA

1. Zeznania do wymiaru podatku przemysłowego od obrotu powinny być składane:
   a) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa handlowego, zaliczonego w myśl taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 716) — do kat. I i II przedsiębiorstw handlowych;
   b) co do każdego oddzielnego zakładu lub przedsiębiorstwa przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy — do pierwszych pięciu kategoryj przedsiębiorstw przemysłowych;
   c) co do każdego zajęcia przemysłowego, zaliczonego w myśl powołanej taryfy do kategorji I oraz II-a i II-b zajęć przemysłowych;
   d) co do każdego samodzielnego wolnego zajęcia zawodowego;
   e) co do wszystkich innych przedsiębiorstw, bez względu na posiadane kategorje świadectwa przemysłowego, jeśli prowadzą księgi handlowe lub też są obowiązane do prowadzenia ksiąg na podstawie obowiązujących przepisów.

   Udzielenie w trybie ulg zezwolenia na nabycie świadectwa przemysłowego niższej kategorji, aniżeli przewidziano w taryfie, nie ma wpływu na obowiązek złożenia zeznania.

2. Obrót osiągnięty przez zakłady hurtowej sprzedaży, względnie detalicznej i drobnej, wolne od świadectw przemysłowych (art. 14 ustęp drugi i ostatni ustawy o państwowym podatku przemysłowym) winien być wykazany łącznie z obrotem osiągniętym ze sprzedaży bezpośredniej z zakładu przemysłowego.

3. O ile przedsiębiorstwo w roku ubiegłym uskuteczniało tranzakcje kupna-sprzedaży zbóż i innych ziemiopłodów na giełdach krajowych (art. 3 p. 14 ustawy o państwowym podatku przemysłowym), eksport węgla, półfabrykatów i gotowych wyrobów oraz tranzakcje wynikające z obrotu uszlachetniającego czynnego (art. 3, punkt 15), względnie tranzakcje eksportowe zwolnione od podatku na podstawie art. 39 ustęp trzeci, p. 1 ustawy, tudzież przewóz podróżnych (art. 3 p. 16 — dotyczy jedynie przedsiębiorstw żeglugi morskiej), to obrót osiągnięty z tego rodzaju tranzakcji jak również obroty ze sprzedaży towarów, podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu (art. 37 — ustęp trzeci) należy wykazać w załączniku do zeznania. Nadto w załączniku należy podać do jakich mianowicie zakładów, utrzymywanych we własnym zarządzie i na własny rachunek, przekazano częściowo lub w całości swe towary oraz wykazać w cenach hurtowych ich wartość. Tych obrotów nie wykazuje się w zeznaniu.

4. Obroty należy wykazać według poszczególnych miesięcy i stawek podatkowych. Przedsiębiorstwa, nieprowadzące ksiąg handlowych, mogą wykazać obroty w sumie łącznej za cały rok.

5. Zeznanie należy złożyć właściwej do wymiaru podatku władzy skarbowej w terminie określonym w art. 75 Ordynacji Podatkowej:
   a) dla osób fizycznych — 1 marca każdego roku;
   b) dla osób prawnych — 1 czerwca każdego roku.

6. Kto nie złoży zeznania w przepisanym terminie, podlega karze pieniężnej w myśl art. 188 Ordynacji Podatkowej.

Str. 1.

Wzór Nr. 8
do § 46.

ZEZNANIE
O DOCHODZIE

(osób fizycznych i spadków nieobjętych),
podlegającym podatkowi dochodowemu w roku podatkowym 19..........

Nr .... **Akt D.**

....
(nazwisko)

....
(imię)

....
(adres w dniu 15 grudnia roku, poprzedzającego podatkowy)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Osoby prawne składają zeznania wg. odmiennego wzoru. Niniejszy formularz przewidziany jest tylko dla osób fizycznych i spadków nieobjętych. Przed wypełnieniem przeczytać objaśnienia i wyciągi z ustaw, podane na str. 3 — 4.

Zawód lub zajęcie: ....

Stosunek do służby wojskowej: ....

Zbędne wykreślić { żonaty—zamężna—wdowiec—wdowa / kawaler—panna—rozwiedziony(a)—separowany(a)

Czy prowadzone są księgi handlowe — gospodarcze? ....

Źródła dochodu, objęte księgami: ....

W roku poprzednim dokonał wymiaru .... Urząd Skarbowy w ....

A. Dochód		Roczna suma w złotych
Z **nieruchomości gruntowej** własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej (łącznie z wartością pieniężną produktów, użytych w gospodarstwie domowem płatnika) . . .	a) z gruntów	
	b) z lasów	
Z **budynków**: czynsz za domy, lokale, place, ogrody i t. p. (łącznie z wartością użytkową własnych budynków, zajmowanych w całości lub części przez samego płatnika, albo oddanych do bezpłatnego użytku członkom rodziny lub innym osobom)		
Z **przedsiębiorstw** handlowych i przemysłowych (łącznie z wartością pieniężną towarów i wytworów, zużytkowanych przez płatnika) .		
Z **zajęć zawodowych** i innych zatrudnień o celach zarobkowych (nie podawać dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę) . .		
Z **tantjem**		
Z **kapitałów** pieniężnych i **praw majątkowych** (odsetki, dywidendy od akcyj i udziałów, renty, dochody z hipotek, patentów, licencyj i innych praw majątkowych) .		
Z wszelkich **innych źródeł** (nie podawać dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę) .		
Razem **(suma A)** . .		
Mniej odliczenia **(suma B)** . .		
Pozostaje dochód do opodatkowania na zasadzie Działu I ustawy **(suma C)**		
Podatek według skali		
Dochód z **uposażeń służbowych**, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych **zagranicą** — do opodatkowania według art. 43 ustawy **(suma D)**		

B. Odliczenia od dochodu	Roczna suma w złotych
Odsetki od długów hipotecznych i innych (z wyjątkiem odsetek, potrąconych w postaci kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia dochodu)	
Renty i trwałe ciężary, oparte na tytułach prawnych	
Obowiązujące płatnika na mocy prawa lub umowy **opłaty** za siebie i za członków rodziny **do ubezpieczalń**, kas zapomogowych, emerytalnych i pogrzebowych (za każdą ubezpieczoną osobę w kwocie nieprzekraczającej ustawowej granicy 300 zł rocznie)	
Premje wpłacone **od ubezpieczeń** na wypadek śmierci lub na dożywocie (w kwocie nie przekraczającej ustawowej granicy): a) na rachunek samego płatnika — rocznie do 300 zł	
b) na rachunek samego płatnika i będących na jego utrzymaniu członków rodziny—łącznie rocznie do 600 zł	
Bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe oraz przymusowe, pieniężne i niepieniężne, świadczenia na cele publiczne (z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego, daniny lasowej, specjalnego podatku od tantjem i podatku majątkowego)	
Razem odliczenia **(suma B)** . .	

Liczba **członków rodziny** (imiona, nazwiska, wiek, stosunek pokrewieństwa lub powinowactwa), będących na utrzymaniu płatnika. Szczególne okoliczności **osłabiające siłę podatkową** płatnika i mogące wpłynąć na obniżenie podatku dochodowego ze względu na niepomyślne warunki materjalne:

....

....

Str. 2.

Źródła, z których osiągnięto wykazany na poprzedniej stronicy dochód:

Wymienić: majątek, folwark, grunty, domy, przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe, kapitały, renty, prawa majątkowe	Dokładny adres źródła dochodu

W dochodzie, wykazanym na poprzedniej stronicy, mieści się również dochód członków rodziny, a mianowicie:

Źródło dochodu (wymienić: folwark, grunty, domy, przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe, kapitały, renty, prawa majątkowe)	Gdzie znajdują się te źródła (dokładny adres)	Czyją stanowią własność (nazwisko i imię, stopień pokrewieństwa)	Dochód roczny w złotych

Uwagi płatnika:

Zeznanie sporządziłem według swojej najlepszej wiedzy i sumienia.
Treść zamieszczonych na str. 3 i 4 niniejszego formularza objaśnień oraz wyciągów z ustaw jest mi znana.

.................................., dn. .... 19........r.

Str. 3.

Objaśnienia:

1. „Ustawa" oznacza ustawę o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 76 z r. 1934, poz 715). Podane na str. 4 skale podatkowe ułożone są zgodnie z tą ustawą oraz z ustawą o dodatku kryzysowym (Dz. U. R. P. Nr 99 z r. 1931, poz. 411). „Ordynacją" oznacza ustawę o Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr 39 z r. 1934, poz. 346).

2. Zeznanie obejmuje wszystkie dochody, osiągnięte **w ostatnim roku** kalendarzowym, bądź w ostatnim roku operacyjnym lub gospodarczym, **poprzedzającym rok podatkowy.**

3. W zeznaniu należy wykazać dochody **ze wszystkich źródeł,** położonych zarówno w okręgu wymiarowym, w którym składa się zeznanie, jak i poza granicami tego okręgu.

4. Zeznanie obejmuje, łącznie z dochodami płatnika, również dochód **członków rodziny** (np. z majątku żony albo nieletnich dzieci), którym płatnik może rozporządzać. Źródła tego dochodu należy wyszczególnić na str. 2.

5. W zestawieniu **A** („dochód") wykazuje:

   a) płatnik, **nieprowadzący ksiąg** handlowych lub gospodarczych — dochody rzeczywiście otrzymane, po potrąceniu kosztów, poniesionych na osiągnięcie, zachowanie i zabezpieczenie dochodu;

   b) płatnik, **prowadzący księgi** handlowe lub gospodarcze—zysk bilansowy z każdego poszczególnego źródła, po doliczeniu niepotrącalnych wydatków i podatków, wymienionych w art. 8 i 10 ustawy, oraz po potrąceniu kwot, nie stanowiących w myśl art. 7 ustawy dochodu, podlegającego opodatkowaniu.

6. W zestawieniu **B** („odliczenia od dochodu") płatnik **prowadzący księgi** handlowe lub gospodarcze wykazuje tylko te **odliczenia,** przewidziane w art. 10 ustawy, które nie zostały objęte księgami.

7. Osoby, prowadzące **uproszczone księgi** handlowe i gospodarcze (art. 87, § 2 Ordynacji), dołączają do zeznania zestawienia roczne oraz obliczenie dochodu według ustanowionych wzorów.

8. Zeznanie, wypełnione i podpisane, należy **złożyć** osobiście lub **wysłać** listem poleconym do właściwego urzędu skarbowego w terminie do 1 marca roku podatkowego.

9. Art. 179 Ordynacji:

   § 1. **Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie przyczynia się do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl kodeksu karnego, karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu tym karom łącznie.**

   § 2. **Wymierzenie kary nie zwalnia od obowiązku zapłacenia należnego podatku.**

10. Na podstawie podanej na str. 4 skali podatkowej należy **obliczyć** przypadający do uiszczenia podatek i dodatek kryzysowy. Połowę tej należności (zaliczkę) należy **wpłacić** do Urzędu Skarbowego (lub na jego konto czekowe w P. K. O.) do dn. 1 marca roku podatkowego. W razie niezłożenia zeznania, należy w tym terminie uiścić połowę podatku, wymierzonego za poprzedni rok podatkowy.

11. **Różnicę** pomiędzy podatkiem, wymierzonym na dany rok przez urząd skarbowy, a zapłaconą do dn. 1 marca zaliczką, należy uiścić do dn. 15 września roku podatkowego.

12. **Nieuiszczone w terminach kwoty** zaliczki lub podatku będą ściągnięte w drodze przymusowej wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnemi.

Str. 4.

1. Skala podatkowa wg. działu I ustawy (opodatkowanie sumy C)

Stopień dochodu	Dochód w złotych ponad	Dochód w złotych do	Podatek w złotych	Dodatek kryz. w%% dochodu (sumy C)	Stopień dochodu	Dochód w złotych ponad	Dochód w złotych do	Podatek w złotych	Dodatek kryz. w%% dochodu (sumy C)
1	1.500	1.550	31	0,5	38	19.000	20.000	1.540	2%
2	1.550	1.600	33	„	39	20.000	22.000	1.760	„
3	1.600	1.700	37	„	40	22.000	24.000	1.992	„
4	1.700	1.800	41	„	41	24.000	26.000	2.236	„
5	1.800	1.900	45	„	42	26.000	28.000	2.492	„
6	1.900	2.000	50	„	43	28.000	30.000	2.760	„
7	2.000	2.100	54	„	44	30.000	32.000	3.040	„
8	2.100	2.200	59	„	45	32.000	34.000	3.366	„
9	2.200	2.400	67	„	46	34.000	36.000	3.708	„
10	2.400	2.600	75	„	47	36.000	38.000	4.066	2,5%
11	2.600	2.800	84	„	48	38.000	40.000	4.440	„
12	2.800	3.000	93	„	49	40.000	44.000	5.060	„
13	3.000	3.200	102	„	50	44.000	48.000	5.712	„
14	3.200	3.400	112	„	51	48.000	52.000	6.396	„
15	3.400	3.600	122	„	52	52.000	56.000	7.112	„
16	3.600	3.800	133	1%	53	56.000	60.000	7.860	„
17	3.800	4.000	144	„	54	60.000	64.000	8.704	3%
18	4.000	4.400	162	„	55	64.000	68.000	9.588	„
19	4.400	4.800	182	„	56	68.000	72.000	10.512	„
20	4.800	5.200	202	„	57	72.000	76.000	11.476	„
21	5.200	5.600	224	„	58	76.000	80.000	12.480	„
22	5.600	6.000	246	„	59	80.000	88.000	14.168	„
23	6.000	6.600	283	„	60	88.000	96.000	15.936	„
24	6.600	7.200	324	„	61	96.000	104.000	17.888	„
25	7.200	7.800	366	„	62	104.000	112.000	19.936	„
26	7.800	8.400	411	„	63	112.000	120.000	22.080	„
27	8.400	9.200	469	„	64	120.000	128.000	24.320	„
28	9.200	10.000	530	„	65	128.000	136.000	26.656	„
29	10.000	11.000	605	2%	66	136.000	144.000	29.088	„
30	11.000	12.000	684	„	67	144.000	152.000	31.616	„
31	12.000	13.000	767	„	68	152.000	160.000	34.400	„
32	13.000	14.000	854	„	69	160.000	168.000	37.296	4%
33	14.000	15.000	945	„	70	168.000	176.000	40.304	„
34	15.000	16.000	1.040	„	71	176.000	184.000	43.424	„
35	16.000	17.000	1.156	„	72	184.000	192.000	46.656	„
36	17.000	18.000	1.278	„	73	192.000	200.000	50.000	„
37	18.000	19.000	1.406	„					

Od każdych pełnych 8.000 zł dochodu ponad 200.000 zł podatek wzrasta o dalsze 2.000 zł, zaś dodatek kryzysowy wynosi nad[illegible] 4% dochodu podatkowego. Ponadto dolicza się do podatku, zgodnie z art. 23 ustawy:

ponad	200.000	do	300.000	zł	$1\frac{1}{2}$%	ponad	500 000	do	600.000	zł	$5\frac{1}{2}$%	ponad	1.100.000	do	1.500.000	zł	11%
„	300 000	„	400.000	zł	$2\frac{1}{2}$%	„	600.000	„	800.000	zł	7 %	„	1.500.000	„	2.000.000	zł	13%
„	400.000	„	500.000	zł	4 %	„	800.000	„	1.100.000	zł	9 %	„	2.000.000				15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

2. Skala podatkowa wg. art. 43 ustawy (opodatkowanie sumy D)

L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego, w złotych		Stopa procentowa		L. p.	Wysokość wynagrodzenia całorocznego, w złotych		Stopa procentowa	
	ponad	do	podatku	dodatku kryzysowego		ponad	do	podatku	dodatku kryzysowego
1	2.500	2.600	1,5	0,5	38	24.000	26.000	8,6	2
2	2.600	2.700	1,6	„	39	26.000	28.000	8,9	„
3	2.700	2.800	1,7	„	40	28.000	30.000	9,2	„
4	2.800	2.900	1,8	„	41	30.000	32.000	9,5	„
5	2.900	3.000	1,9	„	42	32.000	34.000	9,9	„
6	3.000	3.100	2,0	„	43	34.000	36.000	10,3	„
7	3.100	3.200	2,1	„	44	36.000	38.000	10,7	2,5
8	3.200	3.400	2,2	„	45	38.000	40.000	11,1	„
9	3.400	3.600	2,3	„	46	40.000	44.000	11,5	„
10	3.600	3.800	2,4	„	47	44.000	48.000	11,9	„
11	3.800	4.000	2,5	„	48	48.000	52.000	12,3	„
12	4.000	4.200	2,6	„	49	52.000	56.000	12,7	„
13	4.200	4.400	2,7	„	50	56.000	60.000	13,1	„
14	4.400	4.800	2,8	„	51	60.000	64.000	13,6	3
15	4.800	5.200	2,9	„	52	64.000	68.000	14,1	„
16	5.200	5.600	3	„	53	68.000	72.000	14,6	„
17	5.600	6.000	3,1	„	54	72.000	76.000	15,1	„
18	6.000	6.400	3,2	„	55	76.000	80.000	15,6	„
19	6.400	6.800	3,3	„	56	80.000	88.000	16,1	4
20	6.800	7.200	3,4	„	57	88.000	96.000	16,6	„
21	7.200	7.600	3,5	„	58	96.000	104.000	17,2	„
22	7.600	8.000	3,6	„	59	104.000	112.000	17,8	5
23	8.000	8.800	3,9	„	60	112.000	120.000	18,4	„
24	8.800	9.600	4,1	„	61	120.000	128.000	19	„
25	9.600	10.400	4,3	„	62	128.000	136.000	19,6	„
26	10.400	11.200	4,6	2	63	136.000	144.000	20,2	„
27	11.200	12.000	4,9	„	64	144.000	152.000	20,8	6
28	12.000	13.000	5,3	„	65	152.000	160.000	21,5	„
29	13.000	14.000	5,7	„	66	160.000	168.000	22,2	„
30	14.000	15.000	6,1	„	67	168.000	176.000	22,9	„
31	15.000	16.000	6,5	„	68	176.000	184.000	23,6	„
32	16.000	17.000	6,8	„	69	184.000	192.000	24,3	7
33	17.000	18.000	7,1	„	70	192.000	200.000	25	„
34	18.000	19.000	7,4	„	71	200.000	220.000	25	8
[illegible]	[illegible]	[illegible]	7,7	„	72	220.000	250.000	25	9

Str. 1.

Wzór Nr. 9
do § 46.

ZEZNANIE
o dochodzie (osób prawnych), podlegającym państwowemu podatkowi dochodowemu

Nr .... Akt

na rok podatkowy 193.........
operacyjny 193.........

(Nazwa i siedziba osoby prawnej)

(Datownik urzędu skarbowego)

Dane dotyczące kapitału zakładowego i zysku bilansowego, ujawnione w zamknięciu rocznem za wymieniony wyżej rok operacyjny

Kapitał *(Nazwa kapitału zakładowego)*	Złotych	ZŁOTYCH
ZYSK BILANSOWY		

Dolicza się kwoty wypłacone lub przeznaczone

		ZŁOTYCH
1	na rozdzielenie pomiędzy członków, spólników, udziałowców i t. p. tytułem udziału w zyskach	
2	na pensje, wszelkiego rodzaju wynagrodzenia osób wyższej administracji ponad normy przewidziane w art. 21 ustęp trzeci ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 715)	
3	na umorzenie długów lub kapitału zakładowego	
4	na ulepszenie lub rozszerzenie przedsiębiorstwa	
5	na utworzenie wszelkiego rodzaju funduszów rezerwowych, z wyjątkiem kwot, odkładanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe na wypłatę sum ubezpieczeniowych, a ponadto w towarzystwach na wzajemności opartych na zwroty premij dla członków ubezpieczonych	
6	na nadzwyczajne odpisania, przekraczające miarę prawidłowych odpisań (§ 13 rozp. wyk.)	
7	na inne cele, które w myśl ustawy nie mogą być potrącone z zysku podlegającego opodatkowaniu	
	razem	

odlicza się:

1		
2		

Dochód, podlegający podatkowi

podatek według skali ....

Zeznanie sporządzone jest według naszej najlepszej wiedzy i sumienia.

Do zeznania dołącza się:

1) Zamknięcie roczne, zawierające bilans oraz rachunek strat i zysków, 2) odpis protokółu, zatwierdzającego zamknięcie roczne, 3) odpis aktu organu rewizyjnego, 4) potwierdzenie wpłaty zaliczki w wysokości połowy podatku, przypadającego od wskazanego w zeznaniu dochodu, zł......... i dodatku kryzysowego zł.........

........., dnia .... 19....r.

(podpis firmy)

Str. 2.

Art. 179 Ordynacji Podatkowej:

§ 1. Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie przyczynia się do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku, podlega, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl kodeksu karnego, karze grzywny w wysokości od jedno do dwudziestokrotnej kwoty uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie podatku lub karze aresztu do sześciu miesięcy, albo obu tym karom łącznie.

ZEZNANIE SPÓŁDZIELNI

Nr ..../Akt. D.

o dochodzie, podlegającym państwowemu podatkowi dochodowemu

na rok 19..........

Firma w brzmieniu statutowem i siedziba:

(pieczątka)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Wzór Nr. 10
do § 46.

Nazwa i siedziba związku rewizyjnego, do którego spółdzielnia należy	Data przystąpienia do związku	Czy spółdzielnia rozciąga działalność na osoby, nie będące jej członkami?

Fundusz udziałowy: zł ....

Obrót ogólny zł ...., z czego przypada na obroty: z nieczłonkami zł ...., czyli ....%; z członkami zł ...., czyli ....%

Zysk wykazany **w bilansie** . . . . . zł .... gr ....

Doliczenia (stos. do przepisów art. 8, 10 i 21 ustawy o podatku dochodowym):

a) wynagrodzenie członków zarządu, rady i komisji rewizyjnej ponad normę przewidzianą w art. 21 ustawy *) . . . . . . zł .... gr ....

b) ofiary na cele publiczne „ .... „ ....

c) podatek dochodowy i majątkowy . . . . „ .... „ ....

d) .... „ .... „ ....

e) .... „ .... „ .... zł .... gr ....

Razem zł .... gr ....

Odliczenia (stos. do przepisów art. 6 w zw. z art. 21 ustawy o podatku dochod.)

a) dodatkowe wynagrodzenie zarządu, rady i komisji rewizyjnej z zysku rocznego zł .... gr ....

b) takież wynagrodzenie pracowników . . . . . . „ .... „ ....

c) .... „ .... „ ....

d) .... „ .... „ ....

e) ......% zysku, przypadającego na obroty z członkami, w myśl art. 10 p. 6 ustawy o podatku dochod. „ .... „ .... zł .... gr ....

Pozostaje dochód do opodatkowania . zł .... gr ....

Podatek według .... stopnia dochodu (art. 23 ustawy o podatku dochodowym) wynosi . . . . zł .... gr ....

Dodatek kryzysowy . . . . „ .... „ ....

Podział zysku (nadwyżki):

a) dywidenda od wypłaconych udziałów zł .... gr ...... (......%)

b) dywidenda od obrotu (nadpłaty i zwroty) „ .... „ ...... (......%)

c) fundusze, niepodlegające podziałowi między członków . „ .... „ ......

d) .... „ .... „ ......

e) .... „ .... „ ......

Razem zł .... gr ......

Do zeznania dołączamy:

1. Sprawozdanie roczne, zawierające bilans oraz rachunek strat i zysków.
2. Odpis protokółu, zatwierdzającego sprawozdanie roczne.
3. Odpis aktu organu rewizyjnego spółdzielni.
4. Potwierdzenie wpłaty zaliczki w wysokości połowy podatku i dodatku kryzysowego.

Zeznanie złożone jest według naszej najlepszej wiedzy i sumienia.

.............................., dn. .... 19......

....
(podpis firmowy spółdzielni)

*) W spółdzielniach, które odpowiadają warunkom art. 10 p. 6 ustawy o podatku dochodowym.

Str. 1.

Wzór Nr. 11 do § 49.

ZEZNANIE DLA

OBLICZENIA RÓŻNICY

pomiędzy podatkiem dochodowym, potrąconym przez poszczególnych służbodawców, a podatkiem od **łącznego wynagrodzenia,** otrzymanego razem w ciągu

19........... roku

....
(Nazwisko i imię)

....
(Dokładny adres z dnia 15 grudnia)

....
(Datownik Urzędu Skarbowego)

Zajęcie główne i zajęcia poboczne:

Otrzymane wynagrodzenia i dokonane przez służbodawców potrącenia:

	Nazwisko i imię lub firma i dokładny adres służbodawcy	Czas zatrudnienia od	Czas zatrudnienia do	Ogólna suma otrzymanego w ciągu roku wynagrodzenia	Potrącono tytułem: podatku	Potrącono tytułem: dodatku kryzysowego	Potrącono tytułem: 10% dodatku	Urząd Skarbowy do którego wpłacono potrącone kwoty
	1	2		3	4	5	6	7
A. Przedsiębiorstwa prywatne								
	Suma A							
B. Instyt. państw. i samorząd.								
	Suma B							
	Ogółem (A + B) = Suma C							

	Obliczenie różnicy za cały rok	Obliczenie różnicy kwartalnie
1. Od łącznej sumy otrzymanych uposażeń, zł .... gr ...... (rubr. 3, suma C), **podatek dochodowy** wg. tabeli potrąceń wynosi ....%, czyli zł .... gr ...... Ponieważ służbodawcy potrącili zł .... gr ...... (rubr. 4, suma C), zatem pozostaje do uiszczenia kwota		
2. Od wynagrodzeń, otrzymanych od przedsiębiorstw prywatnych, razem zł .... gr ...... (rubr. 3 suma A), **dodatek kryzysowy** wg. tabeli potrąceń wynosi ....%, czyli zł .... gr ...... Ponieważ służbodawcy potrącili zł .... gr ...... (rubr. 5 suma C), zatem pozostaje do uiszczenia kwota		
3. Od wynagrodzeń, otrzymanych od instytucyj państwowych i samorządowych, razem zł .... gr ...... (rubr. 3 suma B), podatek wg. tabeli potrąceń wynosi ....%, czyli zł .... gr ...... Ponieważ służbodawcy potrącili zł .... gr ...... (rubr. 4 suma B), zatem różnica w kwocie podatku wynosi zł .... gr ......, a **10% od tej różnicy**		
R a z e m		

Pierwszą ratę kwartalną, płatną do dn. 15 kwietnia b. r. jednocześnie wpłacam. Pozostałe raty uiszczę w terminach: do dnia 15 czerwca, 15 września i 15 grudnia b. r.

Zapewniam, że wszelkie dane zeznałem według najlepszej wiedzy i sumienia.

...., dn. .... 19............ ....
(podpis)

Dziennik wpłat	*Pieczęć okrągła urzędu wysyłającego:*	**URZĘDOWI SKARBOWEMU**	*Datownik urzędu otrzymującego:*
data			
poz.			

Tabela potrąceń i objaśnienia — na odwrocie

Str. 2.

Tabela potrąceń podatku dochodowego od uposażeń

(w myśl art. 43 ustawy o państwowym podatku dochodowym i art. 2 ustawy o dodatku kryzysowym)

L. p.	Wysokość wynagrodzenia otrzymanego od różnych służbodawców w ciągu roku w zł		Stopa procentowa		L. p.	Wysokość wynagrodzenia otrzymanego od różnych służbodawców w ciągu roku w zł		Stopa procentowa	
	ponad	do	podatku	dodatku kryzysowego		ponad	do	podatku	dodatku kryzysowego
1	2.500	2.600	1,5	0,5	38	24.000	26.000	8,6	2
2	2.600	2.700	1,6	,,	39	26.000	28.000	8,9	,,
3	2.700	2.800	1,7	,,	40	28.000	30.000	9,2	,,
4	2.800	2.900	1,8	,,	41	30.000	32.000	9,5	,,
5	2.900	3.000	1,9	,,	42	32.000	34.000	9,9	,,
6	3.000	3.100	2,0	,,	43	34.000	36.000	10,3	,,
7	3.100	3.200	2,1	,,	44	36.000	38.000	10,7	2,5
8	3.200	3.400	2,2	,,	45	38.000	40.000	11,1	,,
9	3.400	3.600	2,3	,,	46	40.000	44.000	11,5	,,
10	3.600	3.800	2,4	1	47	44.000	48.000	11,9	,,
11	3.800	4.000	2,5	,,	48	48.000	52.000	12,3	,,
12	4.000	4.200	2,6	,,	49	52.000	56.000	12,7	,,
13	4.200	4.400	2,7	,,	50	56.000	60.000	13,1	,,
14	4.400	4.800	2,8	,,	51	60.000	64.000	13,6	3
15	4.800	5.200	2,9	,,	52	64.000	68.000	14,1	,,
16	5.200	5.600	3	,,	53	68.000	72.000	14,6	,,
17	5.600	6.000	3,1	,,	54	72.000	76.000	15,1	,,
18	6.000	6.400	3,2	,,	55	76.000	80.000	15,6	,,
19	6.400	6.800	3,3	,,	56	80.000	88.000	16,1	4
20	6.800	7.200	3,4	,,	57	88.000	96.000	16,6	,,
21	7.200	7.600	3,5	,,	58	96.000	104.000	17,2	,,
22	7.600	8.000	3,6	,,	59	104.000	112.000	17,8	5
23	8.000	8.800	3,9	,,	60	112.000	120.000	18,4	,,
24	8.800	9.600	4,1	,,	61	120.000	128.000	19	,,
25	9.600	10.400	4,3	,,	62	128.000	136.000	19,6	,,
26	10.400	11.200	4,6	2	63	136.000	144.000	20,2	,,
27	11.200	12.000	4,9	,,	64	144.000	152.000	20,8	6
28	12.000	13.000	5,3	,,	65	152.000	160.000	21,5	,,
29	13.000	14.000	5,7	,,	66	160.000	168.000	22,2	,,
30	14.000	15.000	6,1	,,	67	168.000	176.000	22,9	,,
31	15.000	16.000	6,5	,,	68	176.000	184.000	23,6	,,
32	16.000	17.000	6,8	,,	69	184.000	192.000	24,3	7
33	17.000	18.000	7,1	,,	70	192.000	200.000	25	,,
34	18.000	19.000	7,4	,,	71	200.000	220.000	25	8
35	19.000	20.000	7,7	,,	72	220.000	250.000	25	9
36	20.000	22.000	8	,,	73	250.000	—	25	10
37	22.000	24.000	8,3	,,					

Objaśnienia

Osoby, które otrzymują wynagrodzenie od różnych służbodawców, obowiązane są w roku następnym uiścić różnicę pomiędz podatkiem, potrąconym w ciągu całego roku ubiegłego przez tych służbodawców, a podatkiem, przypadającym do zapłaty wg. tabeli potrąceń od łącznego otrzymanego wynagrodzenia.

Dane do rubr. 3, 4, 5, 6 i 7 należy wpisać na podstawie informacyj, zasięgniętych u służbodawców. Rubr. 3 obejmuj zarówno wynagrodzenie w gotówce, jak i w naturze.

Przypadającą do zapłaty różnicę oblicza się na zasadach, przewidzianych w art. 45 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z 1934 r., poz. 715).

Wpłata różnicy ma być dokonana na konto czekowe właściwego urzędu skarbowego lub do kasy tego urzędu bezpośrednio w 4-ch równych ratach kwartalnych, a mianowicie: do dn. 15 kwietnia, 15 czerwca, 15 września i 15 grudnia.

Art. 179 Ordynacji Podatkowej:

§ 1. Kto w zamiarze uchylenia od ustawowej powinności podatkowej siebie lub osoby zastępowanej w zeznaniu do podatku lub w załącznikach do zeznania, albo w oświadczeniu, wyjaśnieniu lub innem jakiemkolwiek podaniu, albo też w odwołaniu lub w jakiemkolwiek zgłoszeniu, złożonem w związku z odwołaniem — świadomie podaje lub potwierdza nieprawdziwe okoliczności, albo świadomie zataja cokolwiek, gdy działanie takie lub zaniechanie przyczynia się do udaremnienia wymiaru, bądź do uszczuplenia należnego podatku podlega, o ile za czyn ten nie grozi kara surowsza w myśl kodeksu karnego, karze grzywny w wysokości od jedno- do dwudziestokrotnej

Str. 1.

Wzór Nr. 12
do § 62.

ZAŁĄCZNIK
do zeznania o dochodzie
z przedsiębiorstwa **handlowego,**
prowadzącego uproszczone
księgi handlowe,

za rok 19........

....
....
....
(Nazwisko i imię lub firma; adres)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

ZESTAWIENIE
majątku i długów według inwentarza

z dnia .... 19....... r.

Stan czynny (majątek)		**Stan bierny** (długi)	
Gotówka	zł	Weksle własne	zł ....
Konta w PKO, Banku Polskim i w innych bankach.	„	Banki	„ ....
Papiery wartościowe	„	Wierzyciele	„ ....
Towary	„	Nieponiesione wydatki z roku bieżącego, osiągnięte przychody roku przyszłego i t. p.	„ ....
Dłużnicy	„		
Ruchomości i urządzenia	„		
Wydatki okresu przyszłego, niezrealizowane przychody roku bieżącego i t. p.	„		
Razem . .	zł	Razem . .	zł ....

P o r ó w n a n i e

Stan czynny	zł ....
Stan bierny	zł ....
Różnica (czysty majątek) . . .	zł ....

O b l i c z e n i e
strat i zysków za rok 19.........

Najem lokalu i magazynu, opał i światło	zł	Zysk na sprzedaży towarów . . .	zł ....
Płace	„	Inne przychody	„ ....
Podatki i opłaty	„	(Strata)	„ ....
Procenty i prowizje	„		
Drobne koszty	„		
Bonifikaty, skonta i t. p.	„		
Koszty sprzedaży	„		
Agenci i t. p.	„		
Inne straty	„		
Amortyzacja	„		

Str. 2.

Obliczenie

dochodu do opodatkowania

Czysty zysk zł........................

dolicza się

pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym:

a) .... zł ....

b) .... „ ....

c) .... „ ....

d) .... „ ....

zł ....

Dochód wykazany w zeznaniu . . . . zł ....

Objaśnienia.

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 715) za potrącalne z dochodu uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu.

Z przychodów nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł zagranicą położonych, a na mocv tej ustawy niepodlegających opodatkowaniu;

6) inne wydatki i straty, niezwiązane z osiągnięciem dochodu;

7) państwowy podatek dochodowy, podatek specjalny od tantjem, nadzwyczajna danina państwowa oraz podatek majątkowy.

Str. 1.

ZAŁĄCZNIK **do zeznania o dochodzie** z przedsiębiorstwa **przemysłowego,** prowadzącego uproszczone księgi handlowe, **za rok 19**........	.... *(Nazwisko i imię lub firma, adres)*	Wzór Nr. 13 do § 62. *(Datownik urzędu skarbowego)*

ZESTAWIENIE
majątku i długów według inwentarza

z dnia..19........ r.

Stan czynny (majątek):		**Stan bierny** (długi):	
Gotówka	zł........	Weksle własne	zł........
Konta w P. K. O. Banku Polskim i in. bankach	„........	Banki	„........
Papiery wartościowe.	„........	Wierzyciele.	„........
Surowce i materjały pomocn.	„........	Nieponiesione wydatki z roku bieżącego, osiągnięte przychody roku przyszłego i t. p.	„........
Wyroby	„........		
Dłużnicy	„........		
Maszyny i urządzenia	„........		
Ruchomości	„........		
Wydatki okresu przyszłego, niezrealizowane przychody roku bieżącego i t. p.	„........		
Razem . .	zł........	Razem . .	zł........

P o r ó w n a n i e.

Stan czynny	zł........
Stan bierny	zł........
Różnica (czysty majątek)	zł........

O b l i c z e n i e
strat i zysków za rok 19........

Koszty ogólne:			
Wynagrodzenia	zł........	Zysk na sprzedaży wyrobów . . .	zł........
Koszty podróży	„........	Inne przychody	„........
Podatki i opłaty	„........	(Strata)	„........
Procenty i prowizje	„........		
Różne	„........		
Bonifikaty, skonta i t. p. koszty sprzedaży (agenci)	„........		
Inne straty	„........		
Amortyzacja	„........		
Czysty zysk	„........		

Str. 2.

Obliczenie

dochodu do opodatkowania

czysty zysk zł ....

dolicza się

pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym:

a) .... zł ....

b) .... " ....

c) .... " ....

d) .... " ....

zł ....

Dochód wykazany w zeznaniu . . . . zł ....

Objaśnienia.

1. Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr 76 z r. 1934, poz. 715) za **potrącalne z dochodu** uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu.

Z przychodów nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub w przedsiębiorstwo podatnika;

5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy niepodlegających opodatkowaniu;

6) inne wydatki i straty, niezwiązane z osiągnięciem dochodu;

7) państwowy podatek dochodowy, podatek specjalny od tantjem, nadzwyczajna danina państwowa oraz podatek majątkowy.

2. W obliczeniu strat i zysków, zysk na sprzedaży wyrobów wyprowadza się przez odjęcie od przychodów poniesionych w ciągu roku kosztów produkcji (surowce i materjały pomocnicze, robocizna, siła napędowa, opał, światło, lokal i t. p.) i przy uwzględnieniu remanentów początkowego i końcowego w danym roku operacyjnym.

ZAŁĄCZNIK
do zeznania o dochodzie
z **nieruchomości,** obliczonym na podstawie uproszczonych ksiąg handlowych

za rok 19.........

Str. 1.

....

....

....
(Nazwisko i imię właściciela lub dzierżawcy)

Wzór Nr. 14
do § 63.

(Datownik Urzędu Skarbowego)

ZESTAWIENIE
majątku i długów według inwentarza

z dnia .... 19.......... r.

Stan czynny (majątek)

Gotówka . . . . zł ....
Zapasy (węgiel, nafta i t. p.) . . „ ....
Dłużnicy (lokatorzy za zaległe komorne i inne) . . . . „ ....
Nieruchomość (wartość) . . . . „ ....
Wydatki okresu przyszłego i t. p. „ ....

Razem zł ....

Stan bierny (długi)

Towarzystwo Kredytowe lub inna instytucja długoterminowego kredytu . . . . zł ....
Wierzyciele . . . . „ ....
Przychody roku przyszłego i t. p. „ ....

Razem zł ....

Porównanie

Stan czynny . . . . zł ....
Stan bierny . . . . zł ....

Różnica (czysty majątek) . . . . zł ....

Obliczenie
strat i zysków za rok kalendarzowy ....

Koszty utrzymania nieruchomości:
Woda . . . . zł ....
Centralne ogrzewanie i winda . „ ....
Oświetlenie . . . . „ ....
Wywóz śmieci, opłaty kanałowe . „ ....
Kominiarze, porządki i t. p. . . . „ ....
Dozorca . . . . „ ....
Ubezpieczenia . . . . „ ....
Koszty administracji (administrator, rządca, meldunki) . . . . . . „ ....
Drobne koszty . . . . „ ....
Koszty napraw . . . . „ ....
Podatki . . . . „ ....
Procenty . . . . „ ....
Inne straty . . . . „ ....
Amortyzacja . . . . „ ....
Czysty zysk . . . . „ ....

Wpływy komornego za rok kalendarzowy . . . . zł ....
Komorne należne za rok kalendarzowy . . . . „ ....
Inne wpływy . . . . „ ....

Obliczenie
dochodu do opodatkowania

Czysty zysk . . . . . zł ....

dolicza się

pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym:

a) .... zł ....
b) .... „ ....
c) .... „ ....
d) .... „ .... zł ....

Dochód według zeznania zł ....

Objaśnienia

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 715) za potrącalne uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i inwentarza martwego oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu.

Z przychodów nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;
2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;
3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;
4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;
5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy niepodlegających opodatkowaniu;
6) inne wydatki i straty, niezwiązane z osiągnięciem dochodu;
7) państwowy podatek dochodowy, podatek specjalny od tantjem, nadzwyczajna danina państwowa oraz podatek majątkowy.

ałącznik
zeznania
dochodzie

DLA WŁAŚCICIELI
i użytkowników
GOSPODARSTW WIEJSKICH,
prowadzących księgi systemem podwójnym

(Nazwisko i imię)

(Adres)

do § 71.

(Datownik Urzędu Skarbowego)

702

Pozycja 347.

Nr. 30.

oty inwen-zem żywym	Stan na początku roku (w sztukach)	PRZYCHÓD (w sztukach)				Razem (kol. 2 do 6)	ROZCHÓD (w sztukach)							Różnica w ilości		Cena w końcu roku	Wartość różnicy w końcu roku	
		Z urodzenia	Z kupna	Z przeklasyfikowania			Sprzedaż	Ubito na dom właścic.	Padło	Na deputat	Z przeklasyfikow.		Razem	+	—		+	—
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
e .																		
aki																		
niki i woły																		
vy																		
vki																		
ta																		
y																		
y																		
ory																		
ıki																		
hlaki																		
ęła																		
e																		
Razem																		
Różnica ostateczna (wpisać jedną sumę: + albo —)																		

Obroty mlekiem	Ogólny udój roczny-litrów	Rozchody w litrach rocznie					
		Sprzedano	Na dom właściciela	Na deputat	Przerobiono na masło, sery i t. p.	Inne rozchody	Razem

..ukcja ..nna	Zbiór z obszaru w ha	Wysiew na obszarze w ha	Pozostałość na początku roku: kwint.	cena z dn. 1 lipca	wartość	Zebrano (kwintali)	Dokupiono (kwintali)	Razem (kol. 4+ +7+8) (kwintali)	Sprzedano (w kwintalach)	Wydano na deputat	Dla właściciela	Pasza dla inwentarza	Na wysiew	Inne rozchody	Razem rozchody	Pozostałość w końcu roku: kwint.	Cena z dn. 30 czerwca	Wartość
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
. . . . . .																		
..ica . . .																		
..leń . . .																		
.. . . . .																		
..anka . . .																		
..i cukrowe .																		
..iaki . . .																		
.. . . .																		
..lela . . .																		
.. . . .																		
..myna na ziarno																		
..czyna na siano																		
..ki pastewne																		
.. . .																		
.. dla pracown.																		
Razem																		

Razem	

Różnica pomiędzy sumami rubryk 6 i 19:

Zwiększenie / Zmniejszenie wartości remanentu = zł ....

..dukcja leśna i tartaku.

..zar rocznego zrębu ..planu leśnego .... ha | Rzeczywisty wyrąb w roku gospodarczym .... ha

	Wyrobiono	Sprzedano	Deputat	Inwestycje	Na tartak	Inne
..lec m^3						
..wo opałowe mp.						
..zie i inne . . .						

Zapasy w lesie, tartaku i innych zakładach.

Rodzaj zakładu	Produkt lub surowiec	Na początku roku: Ilość	Cena	Wartość	W końcu roku: Ilość	Cena	Wartość

Zwiększenie / Zmniejszenie wartości remanentu = zł ....

Str. 1.

Wzór Nr. 16
do § 72.

Załącznik do zeznania o dochodzie

OBLICZENIE DOCHODU PODATKOWEGO

właściciela lub użytkownika gospodarstwa wiejskiego, prowadzącego księgi gospodarcze systemem pojedyńczym

....
(Nazwisko i imię)

....
(Adres)

....

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Ogólne zestawienie tabel załącznika.

Przychody	Złote i gr	Nr tabeli	Rozchody	Złote i gr
Świadczenia w naturze na rzecz właściciela		1	Świadczenia w naturze na rzecz gospodarstwa	
Przychody pieniężne		2	Rozchody pieniężne	
Zwiększenie wartości remanentów produktów roślinnych		3	Zmniejszenie wartości remanentów produktów roślinnych	
Zwiększenie wartości inwentarza żywego		4	Zmniejszenie wartości inwentarza żywego	
Zwiększenie wartości zapasu drzewa i t. p		6	Zmniejszenie wartości zapasu drzewa i t. p.	
....			....	
....			Amortyzacja	
Razem			Razem	
Strata			Dochód podatkowy	
Suma			Suma	

Tabela 1. Świadczenia w naturze	Na rzecz właściciela	Na rzecz gospodarstwa
Wartość mieszkania właściciela i jego służby osobistej — wg norm, ustalonych przez Izbę Skarbową		
Wartość produktów i inwentarzy żywych, podlegających zaksięgowaniu		
Wartość drobiu i produktów, które mogą nie być księgowane (warzywa, jarzyny, owoce, opał), wg norm, ustalonych przez Izbę Skarbową		
....		
....		
Utrzymanie stałych pracowników gospodarstwa wg poszczególnych rodzajów:		
.... przez .... dni po zł .... dziennie		
.... „ .... „ .... „		
.... „ .... „ .... „		
....		
....		
Razem		

Tabela 2. Przychody i rozchody pieniężne *Str. 2.*

Rodzaje przychodów i potrącalnych rozchodów: (wg art. 6 i 10 ustawy o państwowym podatku dochodowym)	Przychody		Rozchody	
1. Żyto				
2. Pszenica				
3. Jęczmień				
4. Owies				
5. Ziemniaki				
6. Buraki cukrowe				
7. Inne ziemiopłody:				
....				
....				
8. Pasze kupne				
9. Nawozy kupne				
10. Inwentarz żywy, drób, nabiał				
11. Płace administracji (...... osób)				
12. „ ordynarjuszy (...... osób)				
13. „ najemników				
14. Ubezpieczenia społeczne				
15. Lecznictwo				
16. Inne:				
....				
17. Opał, światło, środki pędne				
18. Utrzymanie budynków, maszyn i meljoracyj				
19. Przemysł rolny				
20. Ubezpieczenia rzeczowe				
21. Koszty ogólne				
22. Las, polowanie, ryby				
23. Sad, warzywa				
24. Podatki potrącalne				
25. Odsetki od obcych kapitałów				
26. Czynsze dzierżawne				
27. Różne				
....				
Razem				

abela 3. rodukcja oślinna

1	Zbiór z obszaru w ha 2	Wysiew na obszarze w ha 3	Pozostałość na początku roku: kwint. 4	Pozostałość na początku roku: cena z dn. 1 lipca 5	Pozostałość na początku roku: wartość 6	kwintali: Zebrano 7	kwintali: Dokupiono 8	Razem (kol. 4+7+8) 9	w kwintalach: Sprzedano 10	w kwintalach: Wydano na deputat 11	w kwintalach: Dla właściciela 12	w kwintalach: Pasza dla inwentarza 13	w kwintalach: Na wysiew 14	w kwintalach: Inne rozchody 15	Razem rozchody 16	Pozostałość w końcu r.: kwint. 17	Pozostałość w końcu r.: Cena z dn. 30 czerwca 18	Pozostałość w końcu r.: Wartość 19
yto																		
szenica																		
ęczmień																		
wies																		
Mieszanka																		
uraki cukrowe																		
iemniaki																		

Łubin					
Koniczyna na ziarno					
Buraki pastewne					
Ugory					
Rola dla pracown.					
Razem					

Razem

Różnica pomiędzy sumami rubryk 6 i 19;

Zwiększenie / Zmniejszenie wartości remanentu = zł ....

Tabela 4. Obroty inwentarzem żywym	Stan na początku roku (w sztukach)	PRZYCHÓD (w sztukach)				Razem (kol. 2 do 6)	ROZCHÓD (w sztukach)							Różnica w ilości		Cena w końcu roku	Wartość róż... w końcu ro...	
		Z urodzenia	Z kupna	Z przeklasyfikowania			Sprzedaż	Ubito na dom właścic.	Padło	Na deputat	Z przeklasyfikow.		Razem	+	—		+	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	1
Konie . . .																		
Źrebaki . .																		
Stadniki i woły .																		
Krowy . .																		
Jałówki . .																		
Cielęta . .																		
Opasy . . .																		
Knury . . .																		
Maciory . .																		
Tuczniki . .																		
Warchlaki . .																		
Prosięta . .																		
Owce . . .																		
Razem																		

Str. 4

Tabela 5. Produkcja leśna i tartaku

Obszar rocznego zrębu wg. planu leśnego .... ha | Rzeczywisty wyrąb w roku gospodarczym .... ha

	Wyrobiono	Sprzedano	Deputat	Inwestycje	Na tartak	Inne
Budulec m^3						
Drzewo opałowe mp.						
Gałęzie i inne mp.						

Tabela 6. Zapasy w lesie, tartaku i innych zakładach.

Rodzaj zakładu	Produkt lub surowiec	Na początku roku			W końcu roku		
		Ilość	Cena	Wartość	Ilość	Cena	Wartość
	Razem						

Zwiększenie / Zmniejszenie wartości remanentów = zł............

Tabela 7. Obroty mlekiem

Ogólny udój roczny-litrów	Rozchody w litrach rocznie					
	Sprzedano	Na dom właściciela	Na deputat	Przerobiono na masło, sery i t. p.	Inne rozchody	Razem

.... dnia............ 193

....

Załącznik do zeznania o dochodzie

Wzór Nr. 17
do § 73.

OBLICZENIE DOCHODU PODATKOWEGO

właściciela lub użytkownika gospodarstwa wiejskiego o obszarze do 60 ha

....
(Nazwisko i imię)

....
(Adres)

....

(Datownik urzędu skarbowego)

Przychody

		Zł	gr
1	Przybyło w ciągu roku:		
	a) meljoracyj		
	b) budynków		
	c) maszyn rolniczych . . .		
	d) wierzytelności . . .		
2	Ubyło długów gospodarczych .		
3	Przychody gotówkowe gospodarstwa		
4	Przychody uboczne . . .		
5	Produkty dostarczone na potrzeby domowe właściciela (według norm, ustalonych przez Izbę Skarbową). Ilość członków rodziny i domowników:		
	a) dorosłych i dzieci ponad lat 10 .... po zł............... rocznie		
	b) dzieci do lat 10 .... po zł .... rocznie . . .		
6	Wartość użytkowa mieszkania właściciela (według norm ustalonych przez Izbę Skarbową) .		
	Razem		
	Strata		
	Ogółem		

Rozchody

		Zł	gr
1	Ubyło w ciągu roku		
	a) meljoracyj		
	.... % od sumy zł		
	.... % „ „ zł		
	b) budynków		
	.... % od sumy zł		
	.... % „ „ zł		
	.... % „ „ zł		
	.... % „ „ zł		
	c) maszyn rolniczych		
	.... % od sumy zł		
	.... % „ „ zł		
	.... % „ „ zł		
	d) wierzytelności . . .		
2	Przybyło długów gospodarczych		
3	Rozchody gotówkowe gospodarstwa		
4	Koszty stołowania najemników i wyżywienie członków rodziny stale zatrudnionych w gospodarstwie (według norm ustalonych przez Izbę Skarbową)		
	a) .... najemnych dni roboczych po zł .... dziennie . .		
	b) .... członków rodziny po zł .... rocznie . . .		
	Razem		
	Dochód podatkowy		
	Ogółem		

.... dnia .... 193.........

Str. 1.

Wzór Nr. 18
do § 74.

ZAŁĄCZNIK
do zeznania o dochodzie
z wykonywania **wolnego zajęcia zawodowego,** obliczonym na podstawie uproszczonych ksiąg handlowych
za rok 19.........

....
....
....
(Nazwisko, imię i adres)

(Dotownik Urzędu Skarbowego)

Zawód ....

Obliczenie przychodów i rozchodów

Ogólna suma przychodów w roku 19.......... według księgi przychodu i rozchodu zł ....

Rozchód:

na lokal, związany z wykonywaniem zawodu . . .	zł	....	
„ personel	„	....	
„ telefon	„	....	
„ materjały piśmienne	„	....	
„ porto	„	....	
„	„	....	
„	„	....	zł

Przychód netto zł

Obliczenie dochodu do opodatkowania za rok 19.........

Przychód netto według księgi przychodu i rozchodu zł. ....

Dolicza się pozycje niepotrącalne w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym:

a)	zł	....	
b)	„	....	
c)	„	....	
d)	„	....	zł

Dochód wykazany w zeznaniu zł

Str. 2.

Objaśnienia.

Według ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. Nr. 76 z r. 1934, poz. 715) za potrącalne z dochodu uważa się koszty osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia przychodów. Do potrąceń z przychodu zalicza ustawa również coroczne prawidłowe odpisania na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza oraz całkowite lub częściowe straty w przedmiotach, podlegających zużyciu.

Z przychodów nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródeł dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników oraz na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł zagranicą położonych, a na mocy tej ustawy niepodlegających opodatkowaniu;

6) inne wydatki i straty, niezwiązane z osiągnięciem dochodu;

7) państwowy podatek dochodowy, podatek specjalny od tantjem, nadzwyczajna danina państwowa oraz podatek majątkowy.

Wzór Nr. 19
do § 79.

AZ POTRĄCEŃ NA
TWOWY PODATEK DOCHODOWY
UPOSAŻEŃ SŁUŻBOWYCH,
TUR I WYNAGRODZEŃ ZA NAJEMNĄ PRACĘ
esiąc ....19..... r.

Nazwisko i imię (firma) oraz adres służbodawcy (ew. pieczęć)

Kasa Urzędu Skarbowego przyjęła zł............ gr......
poz. dziennika wpłat ....
z dnia .... 19.......... r.

....
(podpis)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

ówki. Spełnianą funkcję oznacza się w rubr. 3-ciej w skrócie, np.: dyr ektor), prok(urent), urz(ędnik), buch(alter), woj ażer), rob(otnik) i t. p. — Jeżeli pracownikowi wypłacono jedno- gotówkę i naturalja, należy podać w rubr. 5 oba okresy, za które nastąpiła wypłata (u góry—gotówki, u dołu—naturaljów). —Ilość i rodzaj świadczeń w naturze oraz ewent. inne uzu- a i uwagi podaje się na końcu wykazu, czyniąc przy odpowiednich pozycjach odsyłacze w rubr. 7-ej. — Kwoty 10%-go dodatku wpisuje się do rubr. 15-ej, zamiast dod. kryzysowego. — rkusz nie wystarczy, należy użyć arkusze dodatkowe. — Wykaz należy złożyć Urzędowi Skarbowemu jednocześnie z dokonaniem wpłaty.

Nazwisko i imię pracownika	Spełniane funkcje	Data wypłaty	Wynagrodzenie służb., emerytura, wynagrodzenie za najemną pracę, wypłacone			Kwota uposażeń wg. rubr. 6 i 7 obliczona w stosunku rocznym	Wypłacone wynagrodzenie jednorazowe (dod. świąt., g atyf., remun.)	Razem rubr. 8+9	% potrącenia	Dochód do opodatkowania (rubr. 6+7+9 lub tylko 9)	Potrącono			Dodatek komunalny (na obszarze województw zach.)
			za czas	w gotówce	w naturze (wartość pieniężna)						Podatek dochodowy	Dodatek kryzysowy %	Dodatek kryzysowy Suma	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
Do przeniesienia														

Nr kol.	Nazwisko i imię pracownika	Spełniane funkcje	Data wypłaty	Wynagrodzenie służb., emerytura, wynagrodzenie za najemną pracę, wypłacone			Kwota uposażeń wg rubr 6 i 7 obliczona w stosunku rocznym	Wypłacone wynagrodzenie jednorazowe (dod. świąt., gratyf., remun.)	Razem rub. 8+9	% potrącenia	Dochód do opodatkowania (rubr 6+7+9 lub tylko 9)	Potrącono			Doc komu (na o wojew zach
				za czas	w gotówce	w naturze (wartość pieniężna)						Podatek dochodowy	Dodatek kryzysowy %	Suma	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	1
	Z przeniesienia . . .														

Wzór Nr. 20.
do § 79.

WYKAZ POTRĄCEŃ
na specjalny podatek
od tantjem
(art. 18 ustawy o państwowym podatku dochodowym)

w miesiącu .... 19 .....

Firma i adres:

(pieczątka)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Osoby, otrzymujące tantjemę: Nazwisko i imię	Stanowisko	Miejsce zamieszkania	Roczna kwota przyznanej tantjemy	Wypłacono w miesiącu sprawozd.	Potrącono
		Razem . . .			

Kasa Urzędu Skarbowego przyjęła
zł.................. gr..........
Poz. dz. wpł.............. z dn.............. 19.....

....
(podpis)

.... , dn. .... 19..........

....
(podpis firmy)

Str. 1.

Wzór Nr. 21
do § 21.

LISTA GŁÓWNA NAJEMCÓW

odnajmujących lokale

bezpośrednio od właściciela domu Nr..........

....
(*miejscowość*)

....
(*ulica*)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Na listę należy wpisać najemców, którzy odnajmowali lokale w dniu 15 grudnia roku sprawozdawczego. Wpisywać w porządku kolejnym numerów mieszkań. Listę należy złożyć właściwemu Urzędowi Skarbowemu do dnia 15 stycznia. Kto nie złoży listy w terminie, ulegnie grzywnie do 500 zł.

Właściciele domu		
Nazwisko i imię lub firma	Adres w dniu 15 grudnia	Udział % % w dochodach domu

Nr lokalu	Nazwisko i imię lub firma najemcy	Przeznaczenie lokalu (mieszkanie, sklep, warsztat, skład, biuro i t. p.)	Ilość osób	Adres najemcy, jeżeli w danej nieruchomości nie mieszka	Roczne komorne lub wartość całorocznego użytkowania
1	2	3	4	5	6

Str. 2.

Nr. lokalu	Nazwisko i imię lub firma najemcy	Przeznaczenie lokalu (mieszkanie, sklep, warsztat, skład, biuro i t. p.)	Ilość osób	Adres najemcy, jeżeli w danej nieruchomości nie mieszka	Roczne komorne lub wartość całorocznego użytkowania
1	2	3	4	5	6

Załącznik do

ZEZNANIA O OBROCIE

za rok 19..........

....

....

....

(Nazwisko i imię lub firma, miejsce wykonywania)

(Datownik Urzędu Skarbowego)

Wzór Nr. 22
do § 45.

Rodzaj zakładu
lub przedsiębiorstwa:

Na każdy zakład lub przedsiębiorstwo utrzymywane na podstawie osobnego świadectwa przemysłowego we własnym zarządzie i na własny rachunek, do którego przekazano swe wytwory lub towary, należy wypełnić oddzielny załącznik do zeznania.

Utrzymywany przez przedsiębiorstwo oddzielny zakład lub inne przedsiębiorstwo:
(we własnym zarządzie i na własny rachunek)

(Kategorja świadectwa przemysł.)	RODZAJ ZAKŁADU LUB PRZEDSIĘBIORSTWA	MIEJSCE WYKONYWANIA

W miesiącach:	O S I Ą G N I Ę T E O B R O T Y					przekazane własne wytwory lub towary do innego utrzymywanego zakładu lub przedsiębiorstwa na sumę
	z tranzakcyj kupna-sprzedaży zbóż i innych ziemiopłodów na giełdach krajowych (art. 3 p. 14 ustawy)	z eksportu i z tranzakcyj eksportowych, zwolnionych od podatku (art. 3 p. 15 i art. 39 ust. trzeci ustawy)	z przewozu podróżnych przez przedsiębiorstwa żeglugi morskiej (art. 3 p. 16 ustawy)	ze sprzedaży towarów, podlegających scalonemu podatkowi przemysłowemu	Razem	
styczeń . . .						
luty						
marzec . . .						
kwiecień . . .						
maj						
czerwiec . . .						
lipiec						
sierpień . . .						
wrzesień . .						
październik . .						
listopad . . .						
grudzień . .						
ogółem . .						

Zeznane obroty są obliczone zgodnie z księgami handlowemi.

.... , dnia .... 19........ r.

....
(podpis zeznającego)

Uwagi urzędu:

Załącznik do pisma
Nr..................

Pieczęć okrągła urzędu:

Odpis załącznika przesyła się

URZĘDOWI SKARBOWEMU

w..............................

Datownik urzędu otrzymującego

348.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o wykonaniu art. 97 i art. 104 Ordynacji Podatkowej.

Na podstawie art. 97 i art. 104 § 2 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządza się co następuje:

Do art. 97.

§ 1. (1) Z gruntów niescalonych w województwach środkowych (białostockie, kieleckie, lubelskie, łódzkie, warszawskie i m. st. Warszawa) i wschodnich (wileńskie, poleskie, nowogródzkie i wołyńskie), które stanowią obecnie podatkowe jednostki zbiorowe, wymierza się państwowy podatek gruntowy z gruntów całej jednostki, traktując ją jako jedną posiadłość.

(2) Jeżeli jednak którykolwiek z uczestników jednostki zbiorowej przedstawi urzędowi skarbowemu dowody, stwierdzające obszar jego gruntu, podatek z tego gruntu, począwszy od najbliższego roku podatkowego, wymierza się indywidualnie po uprzednim ewentualnem przeprowadzeniu klasyfikacji gruntu.

(3) Klasyfikacja gruntów powinna się odbywać w porze roku nadającej się do jej przeprowadzania.

(4) Klasyfikacji dokonywają komisje klasyfikacyjne w składzie: delegata urzędu skarbowego, jako przewodniczącego, wójta gminy lub jego zastępcy, sołtysa danej wsi oraz dwóch biegłych rolników, powołanych przez przewodniczącego z pośród miejscowych płatników państwowego podatku gruntowego. O dniu klasyfikacji należy zawiadomić zainteresowane osoby na pięć dni przed terminem, wyznaczonym dla dokonania klasyfikacji. O dokonaniu klasyfikacji sporządza się protokół, który powinien być podpisany przez biorących udział w klasyfikacji.

(5) O uchwale komisji klasyfikacyjnej należy zawiadomić posiadaczy klasyfikowanych gruntów w terminie 7 dni po dokonaniu klasyfikacji. Od uchwał komisji klasyfikacyjnej służy prawo odwołania do izby skarbowej za pośrednictwem urzędu skarbowego w terminie dni 14 po doręczeniu uchwały komisji. Postanowienia izby skarbowej są ostateczne.

§ 2. W przypadkach, przewidzianych w art. 55 Ordynacji Podatkowej, po upływie okresu zwolnienia gruntów scalonych od podatku gruntowego na podstawie art. 12 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustawy z dnia 18 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 167) urząd skarbowy uskutecznia wymiar państwowego podatku gruntowego odrębnie dla każdego posiadacza.

§ 3. (1) Wymierzoną na każdą podatkową jednostkę zbiorową kwotę państwowego podatku gruntowego zebranie gromadzkie (rada gromadzka) lub cząstkowi posiadacze gruntów, opłacający dworski państwowy podatek gruntowy, rozkładają pomiędzy poszczególnych posiadaczy gruntów w stosunku do posiadanych przez nich obszarów z uwzględnieniem klasy gruntów.

(2) Zażalenia na postanowienia zebrań gromadzkich (rad gromadzkich) lub cząstkowych posiadaczy gruntów mogą być wnoszone przez poszczególnych uczestników jednostki zbiorowej, w ciągu dni 30 po dniu zapadnięcia postanowienia w sprawie rozkładu podatku, do właściwego urzędu skarbowego.

§ 4. Urząd skarbowy bada podniesione w zażaleniu zarzuty, w razie potrzeby zarządza sprawdzenie obszaru i klasyfikacji gruntów w trybie przewidzianym w § 1 ust. 3 — 5 i wydaje orzeczenie, które jest ostateczne.

Do art. 104 § 2.

§ 5. Sprostowanie, wynikłe z powodu ponownych pomiarów lub klasyfikacji, dokonanych na skutek zmian w pomiarach gruntów, przeprowadzonych przez mierniczych przysięgłych, uprawnionych do wykonywania tych prac na zasadzie ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 46, poz. 454), nie stanowi podstawy do dodatkowego wymiaru podatku gruntowego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 października 1934 r. Nr. 91, poz. 822).

349.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 24 września 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany w rozporządzeniu o ustaleniu punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj zagranicę.

Na podstawie art. 3 i art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) zarządzam co następuje:

§ 1. W paragrafie 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 28 sierpnia 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie ustalenia punktów granicznych dla wywozu kurzych jaj zagranicę (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 706) po punkcie granicznym „Strzebilino" dodaje się punkt graniczny „Śniatyń".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 23 października 1934 r. Nr. 91, poz. 823).

350.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 października 1934 r.

Przepisy wykonawcze do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej.

Na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732), zarządza się co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszem bez bliższego określenia, oznaczają przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej.

§ 2. Do wagi netto (art. 5 ust. 3) nie dolicza się kartonów, papieru, sznurków, tasiemek do obwiązywania towaru, deszczułek wkładkowych, wałków i innych przedmiotów do nawijania tkanin, koronek, wstążek i t. p.

§ 3. 1) Do wagi brutto (art. 5 ust. 4) nie dolicza się dodatkowego opakowania, przeznaczonego do ochrony towaru w drodze, jako to: drugiej (wierzchniej) beczki, drugiej (wierzchniej) skrzyni, słomy jako ochrony zewnętrznej i t. p., oraz wagi środków transportowych (wagonów, wozów, skrzyń zbiorczych i t. p.) wraz z ich wewnętrznem ochronnem urządzeniem.

2) Jeżeli w jednem i tem samem opakowaniu znajduje się dwa lub więcej rodzajów towarów, podlegających różnym stawkom celnym od wagi brutto, wagę opakowania rozdziela się na każdy z tych towarów proporcjonalnie do ich wagi netto. Gdy między temi towarami znajdują się również takie, które podlegają cłu od wagi netto, przypadająca na nie procentowo część wagi opakowania jest wolna od cła.

§ 4. 1) Procentowy opust, jaki przy określaniu wagi netto towaru (art. 5 ustęp 5) powinien być odliczany od wagi brutto (surowej), ustala urzędowa tabela tarowa, podana w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

2) Opust na tarę należy stosować do tych rodzajów opakowań, które są wymienione w tabeli tarowej; jednak opust na tarę, ustalony przy danej pozycji taryfy celnej dla skrzyń, stosuje się również do beczek, jeżeli te nie są wymienione w tabeli, oraz odwrotnie — opust na tarę, ustalony dla beczek, stosuje się również do skrzyń, niewymienionych w tabeli.

3) Na trociny lub na ziemię okrzemkową w skrzyniach albo beczkach z towarami chemicznemi i aptecznemi, znajdującemi się w naczyniach szklanych, kamiennych lub metalowych, dodaje się do opustu tarowego, ustalonego w tabeli, 8% wagi brutto.

4) Gdy towar nadchodzi w zewnętrznych i nadto wewnętrznych opakowaniach, opust na tarę stosuje się tylko do wewnętrznego opakowania towaru, jeżeli tabela tarowa nie stanowi inaczej.

5) Do towarów, podlegających cłu łącznie z wagą bezpośredniego opakowania, przywożonych w beczkach, skrzyniach i t. p., może być stosowany opust na tarę, ustalony dla beczek, skrzyń i t. p., tylko w tym przypadku, gdy towary te posiadają prócz tego bezpośrednie wewnętrzne opakowanie.

6) Jeżeli dla towarów, przywożonych w belach, matach ze słomy i rogoży, tabela nie przewiduje opustu na tarę, należy do tego rodzaju opakowań stosować opust na tarę w wysokości 2% wagi brutto.

7) Jeżeli towary nadchodzą w opakowaniach, dla których przewidziany jest różny opust tarowy, należy zgłaszać wagę brutto każdej sztuki osobno i wymienić rodzaj opakowania według nazwy, przewidzianej w tabeli tarowej. Wagę brutto przesyłek, składających się z dwóch lub większej ilości sztuk, jeżeli zawierają towar jednakowego gatunku i nadeszły w opakowaniu, dla którego przewidziany jest jednakowy opust na tarę, można zgłaszać sumarycznie.

8) Opakowania, niewymienione w tabeli tarowej, zgłasza się tak, jak się zewnętrznie przedstawiają, np. kufer, konewka i t. p.

§ 5. 1) Jeżeli w jednem i tem samem opakowaniu znajduje się dwa lub więcej rodzajów towarów, opust tarowy nie może być zastosowany i towary należy faktycznie wyważyć.

2) Jeżeli towar, dla którego w tabeli ustanowiony jest opust na tarę, zostanie faktycznie wyważony (art. 5 ustęp 6-b, c), za podstawę do wymiaru cła należy przyjąć wagę, otrzymaną w wyniku faktycznego wyważenia.

§ 6. 1) O ustalenie wagi netto przez faktyczne wyważenie (art. 5 ust. 6-c) strona powinna umieścić w zgłoszeniu celnem odpowiedni wniosek, dołączając do zgłoszenia fakturę (specyfikację) ze szczegółową wagą towaru brutto i netto. Wniosek taki na piśmie, z dołączeniem faktury (specyfikacji), może być przedstawiony również po złożeniu zgłoszenia, jednakże przed rozpoczęciem rewizji celnej.

2) Urząd celny odmówi faktycznego wyważenia towaru, jeżeli wyważenie byłoby połączone ze szkodą dla zdrowia uczestników rewizji. Urząd celny może również odmówić faktycznego wyważenia towaru w przypadkach, gdy wyważenie napotyka na nieprzezwyciężone trudności lub może uszkodzić obok leżące inne towary.

§ 7. 1) Stawkami celnemi, powodującemi według art. 5 ust. 8-a clenie towaru według wagi brutto, są stawki celne, ustalone zarówno w pozycjach i punktach taryfy celnej, jak i w uwagach, i to bez względu na to, czy stawki te są stosowane za osobnem pozwoleniem lub bez takiego pozwolenia.

2) Jeżeli jednak stawka celna, ustanowiona w taryfie celnej od wagi netto, zostaje obniżona poniżej zł 15, względnie zł 12, od 100 kg w drodze rozporządzenia o ulgach celnych (art. 23 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem — Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) lub na zasadzie konwencyj handlowych, należy za podstawę do wymiaru cła przyjmować wagę netto, chyba że rozporządzenie o ulgach celnych lub konwencja handlowa stanowi inaczej.

§ 8. 1) Wagę brutto towarów (art. 5 ust. 8), podlegających cłu do zł 15, względnie zł 12, od 100 kg,

można przyjąć według wagi ustalonej przy przyjęciu towarów do magazynu lub składu celnego; wagę tę należy przy rewizji celnej wyrywkowo sprawdzić.

— 2) Wagę brutto towarów, których stawka celna przekracza wymienione w p. 1 normy, należy stwierdzić przez faktyczne wyważenie. Jeżeli towary te znajdują się w opakowaniach jednego rodzaju i jednej wagi, można przeprowadzić tylko próbne wyważenie, które jednak musi obejmować co najmniej dziesiątą część przesyłki, niemniej jednak pięciu sztuk, wybranych bez wpływu strony; gdy przy próbnem wyważaniu okaże się niezgodność, należy wyważyć całą przesyłkę.

3) Gdy waga przesyłki zostaje ustalona przy przyjęciu towaru do magazynu lub składu celnego albo zostaje przedstawiona przez stronę specyfikacja, wymieniająca wagę wszystkich sztuk zosobna, to przyjmuje się wagę przesyłki, ustaloną przy przyjęciu do magazynu lub składu, względnie wagę, podaną w specyfikacji, za wagę wymiarową, jeżeli próbne wyważenie sztuk nie wykaże w zestawieniu z wagą, ustaloną przy przyjęciu do magazynu lub składu celnego, względnie z wagą, wymienioną w specyfikacji, większej różnicy nad 2%.

§ 9. Towary, od których cło wymierzane jest od wagi, a które są przeznaczone do detalicznej sprzedaży wraz z opakowaniem, cli się łącznie z wagą tego opakowania (art. 5 ustęp 10), np. perfumy we flakonach — łącznie z pudełkami, w których flakony są umieszczone; lak w laseczkach różnokolorowych, umieszczonych po kilka sztuk w pudełkach kartonowych — łącznie z pudełkami kartonowemi; specyfiki farmaceutyczne w słoikach, buteleczkach i t. p., umieszczonych w pudełkach — łącznie z pudełkami i znajdującemi się w nich drukami. Zasada ta nie ma zastosowania do wyrobów jubilerskich.

§ 10. Przy wymierzaniu cła od wartości towaru, w razie gdy dzień ustalony dla przeliczenia na walutę polską ceny zagranicznej towaru (art. 5 ust. 12) przypada na dzień świąteczny, przeliczenia należy dokonywać według kursu dewiz z dnia poprzedzającego dzień świąteczny.

§ 11. 1) Używane zwykle w handlu opakowania (worki, skrzynie, beczki drewniane i t. p.), tak wewnętrzne jak i zewnętrzne, są wolne od cła. Specjalne opakowania, np. beczki żelazne, butle żelazne, skrzynie starannie wykonane, malowane lub lakierowane i t. p., przystosowane do wielokrotnego przewozu lub stałego przechowywania towarów, podlegają osobno cleniu według ich jakości, bez względu na to, czy opłacają wyższe cło, niż zawarty w nich towar, czy też nie (art. 5 ustęp 13).

2) Jeżeli towar, podlegający cłu łącznie z wagą bezpośredniego opakowania lub od wagi brutto, znajduje się w specjalnem opakowaniu, to, jeżeli taryfa celna nie stanowi inaczej, wymierza się cło od wagi towaru łącznie z wagą specjalnego opakowania, a niezależnie od tego pobiera się należności celne za specjalne opakowanie (ust. 1).

§ 12. Wagę towarów, dopuszczonych do odprawy na wagonach bez wyładowania, ustala się zapomocą odliczenia uwidocznionej na wagonach tary od stwierdzonej wagi wagonu łącznie z towarami. We wszystkich przypadkach, mogących wzbudzić wątpliwość co do prawdziwości tary wagonu, czy też jednolitości zawartego w wagonie towaru, należy wagę towaru ustalić przez wyważenie towaru.

§ 13. Za beczki i półbeczki, w których są przywożone z zagranicy śledzie solone, a które według poz. 117 taryfy celnej służą za podstawę do wymiaru cła, uważa się: beczki o wadze 160 kg brutto — łącznej wagi śledzi, ropy i beczki, półbeczki zaś — 80 kg brutto; w obu przypadkach dopuszczalna jest tolerancja wagi do + 10%. Cło od śledzi solonych nadchodzących w beczkach, nie odpowiadających wymienionym warunkom, wymierza się jak od śledzi, nadchodzących w innem, aniżeli beczki, opakowaniu.

§ 14. Zmiana stanu towarów, przeznaczonych dla produkcji, mająca na celu zastosowanie przewidzianego w poszczególnych pozycjach taryfy celnej niższego cła lub zwolnienia od cła, może nastąpić za pozwoleniem Ministra Skarbu na warunkach, w pozwoleniu określonych. Zmiana taka powinna być dokonywana pod urzędową kontrolą celną. W ten sposób np. żółtko i tłuszcze do celów technicznych mogą być skażane, szmaty oraz skrawki tkanin i wyrobów dzianych, jako surowiec dla przemysłu włókienniczego, mogą być pokrajane, stare gazety i miazga papierowa w arkuszach dla przemysłu papierniczego mogą być pokrajane lub podziurawione, stare wyroby żelazne i aluminjowe dla przemysłu metalowego mogą być połamane i t. p.

§ 15. 1) Jeżeli przy ostatecznej odprawie celnej towaru, który mógłby korzystać z przewidzianej w taryfie celnej zniżki lub zwolnienia od cła, strona nie przedstawiła odpowiedniego pozwolenia Ministra Skarbu, urząd celny może na wniosek strony zabezpieczyć tożsamość takiego towaru, czyniąc o tem adnotację w dokumencie odprawy z powołaniem się na postanowienie przepisu niniejszego. Zabezpieczenie tożsamości towaru przy odprawie celnej nie uzasadnia prawa strony do otrzymania pozwolenia.

2) Podanie strony o dodatkowe zastosowanie przewidzianej w taryfie celnej zniżki cła lub zwolnienia od cła do odprawionego i wydanego do wolnego obrotu towaru (ust. 1) powinno być wniesione w ciągu 30 dni, licząc od dnia uiszczenia należności celnych, z dołączeniem do podania kwitu celnego.

§ 16. 1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą te postanowienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 października 1933 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552), które są oparte na rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732) i nie są uchylone w myśl art. 136 ust. 2 prawa celnego (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 84, poz. 610).

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do § 4 ust. 1 rozp. Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. (poz. 833).

TABELA TAROWA

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
1—11; 16	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	2
17	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
18 p. 1	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
19; 20 nasiona marchwi	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
20 nasiona rzepy, brukwi, cykorji	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
21 p. 1 i 2 w opakowaniu powyżej 250 g do 2,5 kg	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w workach potrójnych	3½
23 p. 1, 2, 3	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
23 p. 4	w workach pojedyńczych	2½
	w workach podwójnych	3½
24 p. 1, 2	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
24 p. 3, 4, 5	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
25	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
26	w workach	1½
27	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	1½
	w workach potrójnych	2
28	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	1½
	w workach potrójnych	2½
29	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	1½
30	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych, belach	2
31 do 34 włącznie	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2
	w workach potrójnych, belach	2½
	w skrzyniach, beczkach	12
35	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	1½
36 p. 1	w workach, belach	2
40 p. 1	w workach, belach	2½
40 p. 2, 3	w workach	½
41	w koszach	4
	w klatkach	6
42	w koszach	3
	w skrzynkach	7
43	w workach, belach	1
	w koszach	4
44 p. 1; 45; 46 p. 1; 47; 49	w workach, belach	2
	w koszach	4
51 p. 1	w workach pojedyńczych	5
	w workach podwójnych, belach	7
	w skrzyniach	20
51 p. 2	w beczkach	12
	w blaszankach	8

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
52 p. 1, 2	w workach	2
	w koszach	4
53; 54	w workach	2
	w koszach	6
	w klatkach	8
	w beczkach	10
	w skrzyniach, chociażby wyłożonych papierem, słomą lub sianem	12
55; 56; 57; 58	w workach	1½
	w koszach	7
	w beczkach	12
	w skrzyniach bez wewnętrznego opakowania względnie wyłożonych papierem, słomą	14
	w klatkach o wadze brutto do 20 kg włącznie	15
	w klatkach o wadze brutto powyżej 20 kg	12
	w beczkach z opiłkami	20
	w skrzyniach z wkładkami kartonowemi, z opiłkami korkowemi, drewnianemi, wełną drzewną	20
59	w workach zwykłych	1½
	w workach cienkich bawełnianych	1
	w skrzyniach wagi brutto poniżej 10 kg	14
	w skrzyniach wagi brutto od 10 do 20 kg włącznie	11
	w skrzyniach wagi powyżej 20 kg	8
60 p. 1	w workach	1½
	w koszach	5
	w skrzyniach	10
60 p. 2	w workach	1½
	w koszach, klatkach	8
	w pudełkach tekturowych	10
	w skrzyniach, beczkach	12
	w skrzyniach wyłożonych wewnątrz suszonemi liśćmi bananowemi i t. p.	25
60 p. 3, 4	w skrzyniach z desek grubości powyżej 1 cm	20
	w skrzyniach innych, klatkach	15
61 p. 1, 2	w skrzyniach	15
62 p. 1a, 2, 3	w skrzyniach	12
	w workach zwykłych	1½
	w workach bawełnianych cienkich	1
63 p. 1	w workach	1½
	w skrzyniach	10
63 p. 2, 3a, b	w workach	2
	w skrzyniach	12
64	w workach	2
	w skrzyniach	15
	w skrzynkach małych do 4 kg brutto z wiórami lub wełną drzewną	40
65; 66	w workach	2
	w koszach	9
	w skrzyniach	17
67	w beczkach z wodą	25
	w beczkach bez wody	15
	w blaszankach	10
68	w skrzynkach	9
69; 70; 71; 72; 73; 74; 75	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
76 p. 1	w workach z cienkiej tkaniny	1
	w workach zwykłych pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2
	w workach potrójnych	2½
	w beczkach dębowych	12

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
76 p. 1	w beczkach innych	8
	w plecionkach pojedyńczych	2½
	w plecionkach podwójnych	4
76 p. 2, 3a	w beczkach	17
	w blaszankach	12
76 p. 4a, 5	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w naczyniach szklanych	25
	w blaszankach	10
77	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w skrzyniach, beczkach	12
78 p. 1	w skrzyniach	12
78 p. 2	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w skrzyniach ciężkich chociażby wyłożonych folją i obszytych rogożą	20
	w skrzyniach lekkich z fornierów chociażby wyłożonych folją	15
78 p. 3	w naczyniach szklanych	25
	w blaszankach	10
79 p. 1	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
79 p. 2	w skrzyniach	15
80 p. 1	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w skrzyniach, beczkach	12
80 p. 2	w skrzyniach, beczkach	12
	w workach	2
80 p. 3a	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w skrzyniach, beczkach nawet z workiem wewnątrz	14
81 p. 1	w skrzyniach	15
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
81 p. 2	w skrzyniach	12
	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
82 p. 1	w małych woreczkach bawełnianych	2½
	w blaszankach jako jedyne opakowanie	15
	w blaszankach i skrzvniach	20
82 p. 2	w blaszankach i nadto skrzyniach	18
	w blaszankach	10
82 p. 3	w skrzyniach, beczkach	18
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
z 82 p. 4a pieprz czarny, biały, ziele angielskie	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	2½
	w workach potrójnych	3
	w plecionkach pojedyńczych	3
	w plecionkach podwójnych	5
	w skrzyniach, beczkach	15
z 82 p. 4a cynamon	w plecionkach pojedyńczych	3
	w plecionkach podwójnych	4
	w skrzyniach z desek cienkich do 8 mm, chociażby owiniętych w plecionkę z liści palmowych	18
	w skrzyniach z desek o grubości powyżej 8 mm, chociażby owiniętych w plecionkę z liści palmowych	22
82 p. 5, 6, 7	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
82 p. 5, 6, 7	w workach potrójnych	3½
	w skrzyniach, beczkach	15
	w skrzyniach obszytych rogożą	18
	w plecionkach pojedyńczych	3
	w plecionkach podwójnych	5
	w belach	4
82 p. 8	w workach pojedyńczych, belach	3
	w workach podwójnych	5
	w skrzyniach, beczkach	25
83 p. 2	w belach ze słomy	25
85 p. 1	w beczkach, skrzyniach	20
	w beczkach, skrzyniach — z trocinami	35
	w beczkach, skrzyniach z łuskami zbożowemi	25
85 p. 2	w beczkach, skrzyniach	20
86	w belach	5
	w skrzyniach	20
87	w skrzyniach	25
	w koszach lub plecionkach	20
89 p. 1	w workach, belach	2½
89 p. 2, 3a	w workach, belach	2
	w skrzyniach, beczkach	20
90 p. 1b, c	w workach, belach	2
	w skrzyniach, beczkach	12
95; 96	w beczkach do włącznie 260 kg wagi brutto	12
	w beczkach powyżej 260 kg wagi brutto	7
	w skrzyniach lub blaszankach	10
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
97 p. 2	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w plecionkach pojedyńczych	5
	w plecionkach podwójnych	7
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w workach potrójnych	3½
	w blaszankach poniżej 40 kg	15
	w blaszankach 40 kg i powyżej	10
99	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w blaszankach	10
	w beczkach żelaznych	20
	w naczyniach szklanych	25
	w plecionkach pojedyńczych	6
	w plecionkach podwójnych	8
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w workach potrójnych	3½
101; 102	w beczkach	15
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych chociażby w koszach	25
	w naczyniach kamiennych chociażby oplecionych lub w koszach	35
116 p. 1, 2, 4—8	w skrzyniach, beczkach chociażby z lodem	30
	w koszach chociażby z lodem	15
118; 119	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w beczkach z wodą soloną	22
	w koszach	7
	w blaszankach	8
120	w skrzyniach chociażby z lodem	20
	w koszach chociażby z lodem	15

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
121	w skrzyniach, beczkach	12
	w koszach	7
122; 123	w skrzyniach, beczkach	10
	w blaszankach	8
124	w beczkach, skrzyniach	12
127	w skrzyniach, beczkach	9
z 128 p. 2	bryndza w beczkach	14
128 p. 3	w skrzyniach, kadziach chociażby z płótnem wewnątrz	12
129 p. 1, 3, 4, 5	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w blaszankach	8
	w skrzyniach	12
	w skrzyniach wyłożonych blachą	18
	w beczkach	10
	w naczyniach szklanych	25
130	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	25
131 p. 2, 3	w belach pojedyńczych	3
	w belach podwójnych	4½
	w belach potrójnych	5½
133 p. 2, 3, 4	w workach, belach	2½
	w skrzyniach	12
134 p. 2, 3	w workach, belach	2½
	w skrzyniach	15
135	w skrzyniach	12
	w workach, belach	2½
137 p. 2a, 3 surowe, mokre, p. 4, 5	w workach, belach	2
	w skrzyniach, beczkach	10
137 p. 2b, 3 suche	w workach, belach	3
141	w blaszankach	12
	w skrzyniach, beczkach	18
	w naczyniach szklanych	30
142 p. 2	w skrzyniach	30
	w belach	3
143 p. 2, 3	w workach, belach	2
	w skrzyniach, beczkach	12
147 p. 2, 3, 4	w skrzyniach	12
	w workach, belach	2½
170 p. 2	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	1½
	w skrzyniach, beczkach, blaszankach	7
173 p. 2, 3, 4	w skrzyniach, beczkach, blaszankach	20
174 p. 2	w skrzyniach	9
175 p. 2	w beczkach	9
	w blaszankach	7
185	w skrzyniach, beczkach	12
	w workach podwójnych — zewnątrz jutowy, wewnątrz papierowy	7
189; 190	w beczkach drewnianych	12
	w beczkach żelaznych	20
	w naczyniach szklanych	25
191 p. 2	w skrzyniach, beczkach	15
192	w beczkach drewnianych	12
	w beczkach żelaznych	18
193 p. 2, 3	w beczkach żelaznych	18
194	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	25
	w beczkach drewnianych	12

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
195	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w workach potrójnych	4
196; 197	w beczkach żelaznych	20
	w beczkach drewnianych	15
	w blaszankach	10
200 p. 1, 2	w blaszankach	12
	w beczkach drewnianych	20
	w beczkach żelaznych	25
200 p. 3, 4, 5, 6	w beczkach drewnianych	15
	w beczkach żelaznych	18
	w blaszankach	10
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
200 p. 7	w skrzyniach, beczkach	14
	w workach, belach	2
200 p. 8	w beczkach	12
	w blaszankach	8
201	w blaszankach	10
	w beczkach żelaznych	20
	w beczkach drewnianych	15
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
202; 203; p. 1; 204	w skrzyniach, beczkach	14
	w workach, belach	2½
205 p. 2	w beczkach	15
	w naczyniach szklanych	25
	w blaszankach	8
	w skrzyniach i nadto w blaszankach	20
206	w skrzyniach	15
	w belach, workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
207; 208; 209; 210	w beczkach	15
	w blaszankach	8
	w skrzyniach i nadto blaszankach	20
	w naczyniach szklanych	25
211	w beczkach	12
	w blaszankach	8
212; 213; 214	w beczkach	15
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	25
216 p. 2	w beczkach	15
	w blaszankach	8
	w blaszankach i nadto w beczkach	18
217 p. 2a; 218	w skrzyniach, beczkach	15
	w blaszankach	8
219; 220	w skrzyniach, beczkach	12
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w blaszankach	7
221	w beczkach	15
	w blaszankach	10
	w naczyniach szklanych	25
222 p. 1b, p. 2; 223	w skrzyniach, beczkach	15
	w workach	2
224	w beczkach drewnianych	15
	w beczkach żelaznych	20

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
225 p. 1, 2	w beczkach żelaznych	18
	w beczkach drewnianych	10
	w blaszankach	8
227; 228	w workach pojedyńczych	2½
	w workach podwójnych	4
	w skrzyniach, beczkach	15
229 p. 1—3	w skrzyniach, beczkach	25
	w workach	3
230 p. 1	w beczkach	10
230 p. 2	w skrzyniach	15
231; 232	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
233 p. 1, 2a	w workach	2
	w beczkach, skrzyniach	15
233 p. 2b; 234; 235	w skrzyniach, beczkach	15
236	w beczkach	12
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	25
237	w skrzyniach	12
238	w workach	2
	w skrzyniach, beczkach	15
239	w beczkach	12
	w naczyniach szklanych	25
241; 242	w skrzyniach, beczkach	14
243	w skrzyniach	15
244 p. 1	w beczkach	12
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	25
	w skrzyniach	15
244 p. 2, 3; 246; 247	w skrzyniach, beczkach	14
248; 249	w skrzyniach, beczkach	15
	w workach	2
250; 251	w workach	2
	w skrzyniach, beczkach	15
252	w skrzyniach, beczkach	14
	w blaszankach	8
253	w blaszankach	9
	w skrzyniach, beczkach	15
254; 255	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w koszach	8
	w workach	3
256; 257; 258	w beczkach	14
	w skrzyniach	14
	w blaszankach	10
	w naczyniach szklanych	25
259	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
260; 261	w skrzyniach	14
	w beczkach	12
	w blaszankach	8
262; 263	w beczkach	12
	w skrzyniach	14
	w workach, belach	3
265	w skrzyniach, beczkach	14
267; 268	w skrzyniach	14
269; 270	w skrzyniach	12
	w koszach	6

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
272 p. 2; 273 p. 2; 274 p. 3; 276 p. 2; 277 p. 2; 278 p. 2; 279; 280 p. 1c, p. 2c; 281 p. 3; 282; 283 p. 2	w skrzyniach	12
284 p. 2	w skrzyniach, beczkach	14
	w blaszankach	8
286 p. 1	w skrzyniach, beczkach	15
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
292 p. 1	w skrzyniach	14
	w workach	2
293	w skrzyniach	16
	w plecionkach pojedyńczych	3
	w plecionkach podwójnych	5
	w belach	3
	w beczkach	12
	w blaszankach	8
294 p. 1, 2, 3	w skrzyniach, beczkach	15
	w plecionkach pojedyńczych	3
	w plecionkach podwójnych	5
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w belach	3
	w blaszankach drobnych z wyjątkiem przechodzących do spożywcy	20
	w skrzyniach i nadto w blaszankach	24
294 p. 4	w skrzyniach	30
294 p. 5	w skrzyniach	15
	w skrzyniach wraz z drobnemi pudełkami nie więcej nad 50 sztuk w każdem	50
294 p. 6	w skrzyniach, beczkach	15
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
295 p. 1	w blaszankach nawet z naftą	20
295 p. 2	w skrzyniach, beczkach	12
295 p. 8a	w skrzyniach i nadto blaszankach	20
295 p. 8b	w naczyniach szklanych z wodą	35
	w naczyniach kamiennych z wodą	40
295 p. 12	w skrzyniach, beczkach	12
298 p. 1	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w naczyniach szklanych	25
298 p. 2	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach szklanych i nadto w koszach	28
	w naczyniach kamiennych	35
	w naczyniach kamiennych i nadto w koszach	38
	w skrzyniach	15
298 p. 3	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w blaszankach	10
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
298 p. 6	w skrzyniach	25
298 p. 8	w skrzyniach, beczkach	15
	w naczyniach szklanych	25
299 p. 1—3, 8, 10, 11—15, 17a, 18, 19b, 20—23	w skrzyniach	14
	w beczkach	10
	w skrzyniach nadto z blachą	16

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
299 p. 1—3, 8, 10, 11—15, 17a, 18, 19b, 20—23	w blaszankach	8
	w bębnach z blachy żelaznej	4
	w bębnach drewnianych	6
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
300	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w plecionkach pojedyńczych	6
	w plecionkach podwójnych	8
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w workach potrójnych	4
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
301	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w naczyniach szklanych	20
	w naczyniach kamiennych	30
302 p. 1, 4	w skrzyniach, beczkach	20
	w workach pojedyńczych	4
	w workach podwójnych	5½
	w blaszankach	15
	w naczyniach szklanych	30
302 p. 5; 303 p. 2; 303 p. 5; 304	w skrzyniach	12
	w beczkach	7
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w blaszankach	6
	w naczyniach szklanych	20
303 p. 4	w bębnach z blachy żelaznej	5
	w blaszankach	8
305 p. 1, 2, 5, 7	w skrzyniach, beczkach	7
	w naczyniach szklanych	15
	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	2
	w workach potrójnych	2½
306	w skrzyniach	8
	w beczkach	7
	w naczyniach szklanych	15
308 p. 1, 3	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
	w blaszankach	6
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
309; 310; 311	w skrzyniach	12
	w beczkach	8
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w naczyniach szklanych	25
312	w skrzyniach, beczkach	6
	w blaszankach	4
	w naczyniach szklanych	15
313 p. 2, 3; 314 p. 2, 3	w skrzyniach nawet wyłożonych blachą	15
	w beczkach	11
	w bębnach z blachy żelaznej	7
	w naczyniach szklanych	25
315	w beczkach	8
	w skrzyniach	10
	w naczyniach szklanych	15

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
316; 317; 318; 319; 320 p. 3, 4; 321; 322 p. 2; 323; 324	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w skrzyniach	15
	w beczkach	7
	w blaszankach	10
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
325	w naczyniach szklanych	20
326	w beczkach żelaznych	20
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	20
	w naczyniach kamiennych	30
327	w naczyniach szklanych	25
	w balonach szklanych nawet oplecionych słomą	30
328 p. 1	w naczyniach szklanych	20
328 p. 2, 3; 329	w naczyniach szklanych	30
331; 332 p. 1, 2, 3, 4, 6	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w balonach szklanych	24
	w balonach szklanych i nadto koszach	27
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
332 p. 5	w beczkach, skrzyniach	7
	w blaszankach	4
	w naczyniach szklanych	15
333	w skrzyniach	14
	w beczkach	10
	w naczyniach szklanych	25
335; 336; 337 p. 2	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	20
	w naczyniach kamiennych	30
338; 339; 340	w skrzyniach	20
	w beczkach	15
	w blaszankach	12
	w naczyniach szklanych	30
	w naczyniach kamiennych	40
341	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w naczyniach szklanych	25
	w blaszankach	10
342	w beczkach drewnianych	15
	w beczkach żelaznych	20
	w blaszankach	12
	w naczyniach szklanych	25
343	w naczyniach szklanych	20
	w balonach szklanych i nadto w koszach	20
344	w naczyniach szklanych	30
	w beczkach drewnianych	20
	w beczkach żelaznych	25
	w blaszankach	12
	w balonach szklanych i nadto w koszach	30
345; 346; 347; 348; 349; 351	w skrzyniach	15
	w beczkach drewnianych	12
	w beczkach żelaznych	18
	w naczyniach szklanych	25
	w balonach szklanych i nadto w koszach	28

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
345; 346; 347; 348; 349; 351	w blaszankach	10
350	w skrzyniach	15
352	w naczyniach szklanych	15
	w balonach szklanych i nadto w koszach	18
	w blaszankach	7
	w beczkach żelaznych	12
353; 354	w skrzyniach	15
	w beczkach drewnianych	12
	w beczkach żelaznych	20
	w naczyniach szklanych	25
	w balonach szklanych i nadto w koszach	28
355	w naczyniach szklanych	35
	w balonach szklanych i nadto w koszach	40
	w blaszankach	15
356	w naczyniach szklanych	25
	w balonach szklanych i nadto w koszach	28
	w blaszankach	10
357	w naczyniach szklanych	20
	w balonach szklanych i nadto w koszach	25
	w blaszankach	8
	w beczkach	14
358 do 390 włącznie; 391 p. 2; 392	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w naczyniach szklanych	25
	w blaszankach	8
393 do 402 włącznie	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
393 do 402 włącznie	w naczyniach szklanych	25
	w blaszankach	10
	w bębnach z blachy żelaznej	9
403	w skrzyniach	12
	w skrzyniach lub beczkach — wyłożonych blachą	15
	w beczkach lub bębnach poniżej 30 kg wagi brutto	15
	w beczkach lub bębnach od 30 do 60 kg wagi brutto	12
	w beczkach lub bębnach o wadze brutto powyżej 60 kg	10
	w blaszankach	9
	w skrzyniach i nadto blaszankach	20
	w koszach i nadto blaszankach	14
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w workach potrójnych	4
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
404	w skrzyniach	12
405	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w blaszankach	8
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
406	w skrzyniach lub beczkach	10
	w plecionkach pojedyńczych	4
	w plecionkach podwójnych	7
	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w workach potrójnych	3½
407 p. 2	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w blaszankach	10

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
407 p. 2	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
z 408 sadze	w skrzyniach, beczkach, dużych kartonach z tektury falistej	20
	w workach	3
	w workach wyłożonych papierem	4
z 408 inne	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2
409	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w blaszankach	10
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
411 p. 1	w beczkach	6
	w skrzyniach	8
411 p. 2, 3, 4	w skrzyniach	9
	w beczkach	8
412	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
	w blaszankach	7
413 p. 1	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w blaszankach	10
413 p. 2	w skrzyniach	14
414; 415; 416	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w blaszankach	8
	w skrzyniach lub beczkach i nadto w blaszankach	16
	w koszach i nadto w blaszankach	12
	w naczyniach szklanych	25
	w naczyniach kamiennych	35
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w workach potrójnych	4
417; 418	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w blaszankach	8
	w skrzyniach lub beczkach i nadto w blaszankach powyżej 5 kg	20
	w skrzyniach i nadto w drobnych blaszankach	30
	w koszach i nadto w blaszankach	12
	w naczyniach szklanych	20
	w naczyniach kamiennych	30
419 p. 1	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
419 p. 2a	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w naczyniach szklanych	20
419 p. 2b	w skrzyniach, beczkach	15
420; 421; 422	w skrzyniach	14
	w beczkach	11
423	w beczkach	12
	w blaszankach	10

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
423	w blaszankach i nadto w skrzyniach	22
	w naczyniach szklanych	25
424; 425	w skrzyniach lub beczkach	12
	w beczkach żelaznych	18
	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	1½
426; 427; 428 p. 2	w skrzyniach lub beczkach	12
	w blaszankach	8
	w bębnach z blachy żelaznej	5
	w beczkach żelaznych	18
	w naczyniach szklanych	25
429 do 439 włącznie	w skrzyniach	15
	w skrzyniach łącznie z wewnętrznem opakowaniem drewnianem lub tekturowem	25
441 do 448 włącznie	w skrzyniach	15
449	w skrzyniach	20
450; 451	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
452; 453; 454	w skrzyniach	15
	w skrzyniach łącznie z opakowaniem wewnętrznem z tektury	20
455	w skrzyniach	14
	w skrzyniach i nadto w kartonach	18
456	w skrzyniach	18
457; 458	w skrzyniach	25
459 do 461 włącznie	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
462; 463	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
464	w skrzyniach	30
465	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w workach potrójnych	3
	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
466	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w blaszankach	8
467 p. 1b	w skrzyniach, beczkach, kubłach	8
	w blaszankach	6
467 p. 2	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
468	w skrzyniach, beczkach	8
	w bębnach z blachy żelaznej	6
469	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w workach, belach	2
470 w listkach	w skrzyniach	35
	w beczkach	20
470 w innej postaci	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
472	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
	w blaszankach	7
480 do 483 włącznie	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w workach pojedyńczych	1
	w workach podwójnych	2
	w workach potrójnych	2½

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
485	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w workach potrójnych	3
486 p. 1	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
486 p. 2 rury	w skrzyniach	30
	w klatkach	15
486 inne wyroby	w skrzyniach, klatkach	12
487 p. 1 w łuskach, odpadkach	w skrzyniach	20
	w beczkach	15
	w workach	2
487 p. 1 w innej postaci	w skrzyniach, beczkach	12
	w workach	2
487 p. 2 rury	w skrzyniach	35
	w beczkach, klatkach	20
487 p. 2 w innej postaci	w skrzyniach	12
	w klatkach	8
	w workach	2
488 p. 1a	w beczkach	12
	w skrzyniach	15
	w workach	2
488 p. 1b rury	w skrzyniach	30
	w beczkach, klatkach	20
488 p. 1b w innej postaci	w skrzyniach	12
	w klatkach	8
488 p. 2a	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w kartonach tekturowych	4
488 p. 2b rury	w skrzyniach	30
	w beczkach, klatkach	20
488 p. 2b w innej postaci	w skrzyniach	12
	w klatkach	8
489	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2½
	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
490; 491	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
493	w workach, belach	2
494; 495	w skrzyniach	18
	w workach, belach	2
	w belach z deskami	10
496 do 507 włącznie	w skrzyniach	18
	w belach	2
	w belach z deskami	10
508 do 511 włącznie	w skrzyniach	20
	w belach	5
512; 513	w skrzyniach	18
	w belach	2
514	w skrzyniach	20
	w beczkach	16
	w blaszankach	10
	w workach, belach	2
546; 547; 548	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
549; 550	w skrzyniach	15
560 p. 2b, p. 4b	w skrzyniach	18
	w belach	2

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
561 i uwaga 2	w skrzyniach	18
	w skrzyniach i nadto w drobnych pudełkach tekturowych	30
	w belach	2
562	w skrzyniach	25
	w skrzyniach i nadto w drobnych pudełkach tekturowych	35
571	w skrzyniach	20
	w belach	2
572; 573	w skrzyniach	20
574; 575	w skrzyniach	25
	w skrzyniach i nadto w drobnych pudełkach tekturowych	35
589 p. 1b, c, 2b; 590 p. 1b, p. 2, 3; 591	w skrzyniach	20
	w belach, workach	2
592	w skrzyniach	18
	w belach, workach	2
	w belach ściągniętych drutem	2½
593; 594 p. 1—9	w skrzyniach przy przywozie drogą morską	20
	w skrzyniach przy przywozie drogą lądową	18
	w beczkach	16
	w belach, workach przy przywozie drogą morską	3
	w belach, workach przy przywozie drogą lądową	2½
	w belach i nadto w paczkach do 1 kg owiniętych w papier	9
594 p. 10	w skrzyniach	25
	w skrzyniach i nadto w drobnych tekturowych pudełkach	35
595	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w belach	2
606	w belach bez obręczy	1½
	w belach z obręczami	4
	w belach ściągniętych drutem	2
607 p. 1; 608	w skrzyniach	20
	w workach, belach	3
610; 611	w skrzyniach	18
	w beczkach	15
	w belach	3
612	w skrzyniach	20
	w skrzyniach i nadto w drobnych pudełkach tekturowych	30
	w beczkach	15
623; 625	w belach, workach	2½
627; 628	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w belach	2
629; 630; 631	w skrzyniach	20
	w beczkach	16
	w skrzyniach i nadto w drobnych tekturowych pudełkach	30
	w belach	2
646 p. 1 i 3; 647	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w belach	2
	w belach z żelaznemi obręczami	5
648 p. 1, 3	w skrzyniach	18
	w belach	3

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
649; 650	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w belach, workach	2½
663	w skrzyniach	14
	w belach, workach	2½
	w belach z kijem wewnątrz	6
675	w skrzyniach	18
679	w skrzyniach	18
	w belach, workach	1½
719 p. 1a	w belach, workach	2
720 p. 1, 2; 721; 722		
723; 724	w skrzyniach	12
	w skrzyniach z fornierów	6
	w beczkach	10
	w plecionkach pojedyńczych	5
	w plecionkach podwójnych	7
	w workach pojedyńczych	1½
	w workach podwójnych	2
	w workach potrójnych	3
725	w skrzyniach	20
	w beczkach	18
	w naczyniach szklanych	30
	w blaszankach	12
726; 727; 728	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w workach pojedyńczych	2
	w workach podwójnych	3
	w belach	3
729	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w belach, workach	1½
730; 731	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
732	w skrzyniach	30
	w beczkach	14
	w workach	2
733	w skrzyniach	20
	w skrzyniach i nadto w pudełkach tekturowych	25
734	w skrzyniach	14
	w beczkach	12
735 do 740 włącznie	w skrzyniach	25
	w skrzyniach i nadto w drobnych tekturowych pudełkach	35
	w beczkach	20
743	w skrzyniach	15
	w skrzyniach i nadto w drobnych pudełkach tekturowych	22
746 p. 1 rury	w skrzyniach	25
746 p. 1 inne wyroby	w skrzyniach	12
769	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
770; 771	w skrzyniach	20
	w skrzyniach i nadto w drobnych pudełkach tekturowych	26
782	w workach, belach	2
	w skrzyniach	20
784	w workach pojedyńczych	3
	w workach podwójnych	5
	w skrzyniach	30

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
785; 786; 787; 788 p. 2, 3	w skrzyniach	25
	w workach lub belach	3
	w klatkach	6
791 p. 2	w plecionkach pojedyńczych	3
	w plecionkach podwójnych	5
796	w skrzyniach	30
	w belach	8
797 do 801 włącznie	w klatkach	5
	w skrzyniach	12
	w belach	2
	w belach z żelaznemi obręczami	5
802	w skrzyniach	10
803 p. 1	w skrzyniach	20
	w belach, workach	3
803 p. 2	w skrzyniach	15
	w belach, workach	2
804; 805	w skrzyniach	12
	w klatkach	5
	w belach	1
806 tacki, spodki, talerze	w skrzyniach	10
806 inne wyroby	w skrzyniach	18
807; 809; 810; 811	w skrzyniach	10
	w workach	1
	w belach	2
	w klatkach	5
812	w skrzyniach	12
	w klatkach	5
	w belach z obręczami żelaznemi	5
	w belach z deskami i obręczami żelaznemi	10
813	w skrzyniach	12
814; 815; 816	w skrzyniach	12
	w klatkach	5
	w belach z deskami z dwóch stron	9
817; 818	w skrzyniach	18
819; 820; 821	w skrzyniach	12
	w klatkach	5
822 p. 1	w skrzyniach	12
	w skrzyniach i nadto w pudełkach tekturowych	18
822 p. 2	w skrzyniach	12
	w skrzyniach i nadto w pudełkach tekturowych	18
	w belach	8
823; 824	w skrzyniach	10
825 p. 1, 2, 3, 5	w skrzyniach	15
825 p. 4	w skrzyniach	20
826 tutki	w skrzyniach	45
826 inne wyroby	w skrzyniach	25
827; 828	w skrzyniach	30
	w beczkach	25
829	w skrzyniach	18
830; 831	w skrzyniach	18
	w skrzyniach i nadto w pudełkach tekturowych	35
832	w skrzyniach	15
833 p. 1a	w skrzyniach	10
835	w skrzyniach	15
836 p. 1, 2a; 839	w skrzyniach	10
841 do 845 włącznie	w skrzyniach	18
848	w skrzyniach	15
	w beczkach	12

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
849 p. 1	w beczkach	7
	w skrzyniach	8
	w workach pojedyńczych	1
849 p. 2	w skrzyniach	12
	w belach	2½
	w workach	1½
850	w skrzyniach	14
	w beczkach	12
851 p. 2, 3; 852 p. 1b, 2	w klatkach drewnianych	10
856 p. 1	w skrzyniach	9
856 p. 2, 3, 4	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
	w workach, belach	2½
	w koszach	6
857	w skrzyniach	20
	w beczkach	15
859	w klatkach	6
	w skrzyniach	9
864; 871	w skrzyniach	10
872 p. 1	w skrzyniach, beczkach	18
874 w postaci gładkich tafelek	w skrzyniach, beczkach	19
874 z wypukłemi częściami	w skrzyniach, beczkach	18
876 p. 1b, 2; 877—płyty, cegły	w skrzyniach, klatkach	8
876 p. 1b, 2; 877—kształtki	w skrzyniach	14
878 p. 1b, 2; 879—talerze, półmiski, spodki, miski, tace	w skrzyniach, beczkach	10
878 p. 1b, 2; 879—inne naczynia	w skrzyniach, beczkach	35
880; 881	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
	w klatkach	7
883	w skrzyniach, beczkach	15
z 884 — biusty, posągi, bombonierki, popiersia, figury, lichtarze	w skrzyniach	35
	w beczkach	30
z 884 — inne wyroby	w skrzyniach	25
	w beczkach	20
885	w skrzyniach, beczkach	35
z 886 — talerze, półmiski, spodki, miski, tace	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
z 886 — inne naczynia	w skrzyniach	35
	w beczkach	30
887 p. 1	w skrzyniach, beczkach	10
887 p. 2	w skrzyniach, beczkach	12
887 p. 3, 4, 6 — talerze, półmiski, spodki, miski, tace	w skrzyniach	15
	w beczkach	12
887 p. 3, 4, 6 — inne wyroby	w skrzyniach	35
	w beczkach	30
887 p. 5	w skrzyniach, beczkach	45
887 p. 7	w skrzyniach, beczkach	20
891 p. 2; 892 p. 2; 894; 895	w skrzyniach	10
	w klatkach	5

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
897 p. 2, 3	w skrzyniach, beczkach	7
	w workach	1
898	w skrzyniach, beczkach	12
899	w skrzyniach, beczkach	25
	w klatkach	12
900 p. 1	w skrzyniach, beczkach	20
900 p. 2 — spodki, talerze, tace	w skrzyniach, beczkach	30
900 p. 2 — inne	w skrzyniach, beczkach	65
900 p. 3	w skrzyniach, beczkach	25
	w klatkach	15
900 p. 4a	w skrzyniach, beczkach	40
901	w skrzyniach, beczkach	25
	w klatkach	12
902; 903	w skrzyniach, beczkach	30
904 p. 1	w skrzyniach, beczkach	20
	w klatkach	12
904 p. 2, 3; 906	w skrzyniach, beczkach	50
907	w skrzyniach, beczkach	20
908	w skrzyniach, beczkach	45
909	w skrzyniach, beczkach	25
910	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
911; 912	w skrzyniach, beczkach	45
913 p. 1, 2	w skrzyniach	15
	w skrzyniach owiniętych słomą i z papierem wewnątrz	22
	w klatkach	10
913 p. 3, 4	w skrzyniach	20
914; 915; 916; 917; 918; 919	w skrzyniach	16
	w skrzyniach podwójnych	25
	w klatkach	10
920	w skrzyniach	20
922	w skrzyniach, beczkach	15
923	w skrzyniach	20
924 p. 1	w skrzyniach, beczkach	35
	w skrzyniach podwójnych	45
	w pudełkach tekturowych	30
924 p. 2	w beczkach, skrzyniach	15
925 p. 3b	w skrzyniach	6
	w beczkach	5
930	w skrzyniach	6
	w klatkach	3
931 p. 1	w skrzyniach, beczkach	6
931 p. 2, 3	w skrzyniach	7
	w klatkach	4
933 p. 4, 5	w skrzyniach, beczkach	7
934 p. 2—5; 935 p. 3—5	w skrzyniach, beczkach	6
	w koszach	2
937 do 940 włącznie	w skrzyniach, beczkach	7
	w klatkach	5
	w koszach	3
941; 942	w skrzyniach	20
	w beczkach	15
	w klatkach	7
947	w beczkach	6
	w skrzyniach	7
	w koszach	2
	w workach	1
948	w skrzyniach, beczkach	7

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
949	w skrzyniach, beczkach	10
951	w skrzyniach, beczkach	8
952	w skrzyniach	8
	w beczkach	6
	w koszach	3
	na bębnach drewnianych	10
	w workach	1
953	w skrzyniach, beczkach	12
954	w skrzyniach	15
955 p. 1	w skrzyniach	6
955 p. 2—5	w skrzyniach, beczkach	8
958 — talerze, spodki, misy, tace	w skrzyniach	10
958 — inne naczynia	w skrzyniach	35
	w beczkach	30
959	w skrzyniach, beczkach	10
960 — talerze, spodki, misy, tace, okucia do torebek i waliz	w skrzyniach	10
960 — inne wyroby	w beczkach	25
	w skrzyniach	30
961 p. 1—4	w skrzyniach, beczkach	6
	w koszach	2
961 p. 5	w skrzyniach	7
962	w skrzyniach, beczkach	6
	w koszach	2
963	w skrzyniach, beczkach	10
964	w skrzyniach	8
	w beczkach	7
965 p. 1	w skrzyniach	8
	w beczkach	6
	w workach	1
966 p. 2—4	w skrzyniach, beczkach	6
	w klatkach	3
967	w skrzyniach, beczkach	6
	w blaszankach	4
968 p. 1, 3, 4	w skrzyniach, beczkach	6
	w klatkach	3
969	w skrzyniach, beczkach	6
	w klatkach	3
	w workach	1
970; 971	w skrzyniach	9
	w beczkach	8
	w klatkach	4
972 p. 1, 2	w skrzyniach, beczkach	6
	w klatkach	4
972 p. 3	w skrzyniach, beczkach	4
972 p. 4—8	w skrzyniach, beczkach	7
	w klatkach	4
973	w skrzyniach	8
974	w skrzyniach chociażby z kartonowemi pudełkami	30
975	w skrzyniach	9
	w beczkach	8
976	w skrzyniach	30
977 p. 3, 4	w skrzyniach	10
977 p. 5	w skrzyniach	12
978 p. 3, 4; 979 p. 3, 4	w skrzyniach	25
	w klatkach	15
980 p. 3, 4; 981 p. 3, 4	w skrzyniach	8

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
982 p. 1	w skrzyniach, beczkach	7
	w koszach	2
	w workach	1
982 p. 2, 3	w skrzyniach, beczkach	12
	w koszach	4
	w workach	1½
983 p. 1	w skrzyniach, beczkach	7
	w koszach	2
	w workach	1
983 p. 2, 3	w skrzyniach, beczkach	12
	w koszach	4
	w workach	1½
984 p. 1	w skrzyniach, beczkach	7
	w koszach	2
	w workach	1
984 p. 2, 3	w skrzyniach	12
	w koszach	4
	w workach	1½
985	w skrzyniach, beczkach	12
986; 987	w skrzyniach, beczkach	7
988	w skrzyniach	15
	w klatkach	7
989	w skrzyniach, beczkach	20
991	w skrzyniach, beczkach	30
992 p. 1, 3	w skrzyniach, beczkach	15
992 p. 2	w skrzyniach, beczkach	30
996 p. 1	w skrzyniach, beczkach	30
996 p. 2, 3	w skrzyniach, beczkach	40
997 p. 2	w skrzyniach	10
997 p. 3	w skrzyniach	16
998 p. 1	w skrzyniach	18
	w beczkach	15
998 p. 2	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
999	w skrzyniach	9
	w beczkach	8
	w blaszankach	8
	w workach, belach	1
000 p. 1—5	w skrzyniach	12
000 p. 6	w skrzyniach	15
	w beczkach	10
	w słomie	4
001	w skrzyniach, beczkach	7
002 p. 1, 2	w skrzyniach, beczkach	7
	w koszach	2
002 p. 3—8	w skrzyniach, beczkach	8
003	w skrzyniach, beczkach	8
	w belach	2
004; 1005; 1006	w skrzyniach, beczkach	10
007	w skrzyniach, beczkach	10
008	w skrzyniach, beczkach	8
009 p. 1—4	w skrzyniach, beczkach	8
009 p. 5	w skrzyniach	6
009 p. 6—7	w skrzyniach	10
009 p. 8, 9	w skrzyniach	8
010; 1011	w skrzyniach	9
	w beczkach	7
	w koszach	3
012	w skrzyniach, beczkach	8
015	w skrzyniach i nadto w kartonach	12

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
1018 p. 10	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
1020	w skrzyniach	35
1021; 1023; 1025	w skrzyniach, beczkach	18
1026	w skrzyniach, beczkach	8
1040; 1041	w skrzyniach	10
1051; 1052; 1053	w skrzyniach	12
1074; 1076	w skrzyniach	12
1085 p. 6	w skrzyniach	7
1087	w skrzyniach	20
1102 p. 5, 6	w skrzyniach	20
1107 p. 1c—g, 2e—h, 3b—d	w skrzyniach	15
1108	w skrzyniach	15
1109; 1110; 1111	w skrzyniach	16
1112	w skrzyniach, beczkach	55
	w pudełkach z tektury falistej	20
1113 p. 1, 3, 6	w skrzyniach, beczkach	40
1113 p. 2, 4, 5	w skrzyniach, beczkach	55
1114 p. 1—4	w skrzyniach	15
1114 p. 5—7	w skrzyniach	20
1115 p. 1	w skrzyniach	30
1115 p. 2—4	w skrzyniach	20
1116	w skrzyniach	20
1117; 1118	w skrzyniach	25
1120 p. 3, 4	w skrzyniach	20
1121	w skrzyniach	15
1122	w skrzyniach	18
1123	w skrzyniach, beczkach	20
1124; 1125	w skrzyniach	20
	w beczkach	15
1126 p. 1, 2a	w skrzyniach	30
	w skrzyniach i nadto w kartonach	35
1126 p. 2b	w skrzyniach	18
1127 p. 1—4	w skrzyniach	12
	na bębnach drewnianych	15
1128	w skrzyniach	10
	w beczkach	8
	na bębnach drewnianych	18
1129	w skrzyniach, beczkach	25
1130	w skrzyniach	20
1131	w skrzyniach	22
1132	w skrzyniach	12
1136	w skrzyniach	20
	w klatkach	16
1138	w skrzyniach	20
	w klatkach	16
1140	w skrzyniach	25
	w klatkach	20
1141	w skrzyniach	20
	w klatkach	16
1142; 1143	w skrzyniach	25
	w klatkach	20
1144	w skrzyniach	25
	w klatkach	20
1148	w skrzyniach nawet z kartonami	15
1150 p. 1	w skrzyniach	25
	w klatkach	20
1150 p. 3a	w skrzyniach	8
1150 p. 3b, 4, 5	w skrzyniach	10
1159 p. 4	w skrzyniach	30

Pozycja taryfy celnej	Rodzaj opakowania	Tara w procentach wagi brutto
1160 p. 1a, b	w skrzyniach	8
1160 p. 1c, 2	w skrzyniach	10
1160 p. 5	w skrzyniach	18
1161; 1162	w skrzyniach	25
1163	w skrzyniach	30
1164	w skrzyniach	25
1165	w skrzyniach	30
1166	w skrzyniach	25
1167 p. 1	w skrzyniach	15
1167 p. 2, 3	w skrzyniach	20
1167 p. 4—9	w skrzyniach	30
1168 p. 1—6	w skrzyniach	30
1168 p. 7a, I, II	w skrzyniach	8
1168 p. 7bI, II, cI	w skrzyniach	20
	w skrzyniach wyłożonych blachą żelazną lub cynowaną	25
1168 p. 7d, e, 8	w skrzyniach	25
1169	w skrzyniach	25
1170	w skrzyniach	30
1175 p. 6a	w skrzyniach	8
1177 p. 2	w skrzyniach	12
1178 p. 4, 6	w skrzyniach	30
1188 p. 1	w skrzyniach nawet z kartonami	15
1193	w skrzyniach	10
1226 p. 1, 2	w skrzyniach nawet z kartonami	15
1227	w skrzyniach nawet z kartonami	15
1228 p. 1, 2	w skrzyniach	12
1228 p. 3	w skrzyniach	16
	w koszach	10
	w belach, klatkach	4
1229 — w oprawie drewnianej	w skrzyniach	18
	w beczkach	14
1229 — w oprawie żelaznej	w skrzyniach	12
	w beczkach	10
1230; 1234	w skrzyniach	16
	w koszach	10
	w belach	4
1236; 1237	w skrzyniach	20
	w koszach	12
1247	w skrzyniach nawet z kartonami	45
1249 p. 5	w skrzyniach	12
1250 p. 5—9	w skrzyniach	20
1251 p. 1—5	w skrzyniach	20
1254; 1255	w skrzyniach	12
	w beczkach	10

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 października 1934 r. Nr. 92, poz. 833).

351.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU oraz ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 20 października 1934 r.

o ulgach celnych na śledzie.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777), w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 9 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 554) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione towary, sprowadzane przez porty polskiego obszaru celnego, podlegają cłu ulgowemu w następującej wysokości:

Poz. taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło ulgowe w złotych
poz. 116 z p. 3 z uwagi	Śledzie żywe, świeże nieżywe (mrożone, śnięte) od 100 kg.	1
poz. 117 p. 1 uwaga 1a	Śledzie solone w beczkach od 1/1 beczki	16

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 25 października 1934 r. do dnia 29 października 1934 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *H. Floyar-Rajchman.*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *J. Poniatowski.*

(Przedruk Dz. U. R. P. z dnia 27 października 1934 r. Nr. 93, poz. 838).

352.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Komunikacji w sprawie podurzędów celnych otwieranych w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie art. 8 ust. 2 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Podurzędy celne, utworzone w siedzibach przedsiębiorstw przemysłowych, są oddziałami swych urzędów macierzystych i dokonywają odpraw celnych przywozowych i wywozowych w zakresie udzielonych im uprawnień.

2) Przedsiębiorstwo przemysłowe może odprawiać w podurzędzie celnym tylko towary przeznaczone dla tego zakładu, dla którego przedsiębiorstwo uzyskało zezwolenie na odprawę w danym podurzędzie.

§ 2. Miejsce urzędowe (art. 44 prawa celnego) podurzędu celnego stanowią pomieszczenia podurzędu celnego, magazyny celne oraz tereny, przeznaczone dla odpraw celnych w siedzibie przedsiębiorstwa. Władze celne, wykonywające kontrolę czynności podurzędu, mają wolny dostęp do wszelkich zabudowań i magazynów, znajdujących się w obrębie danego przedsiębiorstwa przemysłowego. Wstęp do zakładu przemysłowego, w którym dokonywa się fabrykacji, powinien zasadniczo odbywać się w towarzystwie funkcjonarjusza przedsiębiorstwa.

§ 3. 1) Etat osobowy podurzędu ustala naczelnik urzędu celnego macierzystego w zależności od rozmiarów obrotu towarowego z zagranicą przedsiębiorstwa.

2) Koszta utrzymania funkcjonarjuszów zatrudnionych w podurzędach celnych, jak również koszta związane z kontrolą czynności podurzędów przez urząd celny macierzysty zwracają Skarbowi Państwa przedsiębiorstwa przemysłowe, w których interesie utworzono podurzędy.

§ 4. 1) Przedsiębiorstwo przemysłowe obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie odpowiednich pomieszczeń dla podurzędu, jako to: na kancelarję, magazyny i t. p. wraz z urządzeniami i przyborami, potrzebnemi do odprawy celnej.

2) Pomieszczenia takie stanowią lokale urzędowe podurzędu celnego, przeznaczone do wyłącznego jego użytku. Wymienione pomieszczenia przedsiębiorstwo obowiązane jest własnem staraniem i kosztem oświetlać, opalać, sprzątać i utrzymywać w należytym stanie. Pozatem przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć bezpłatnie na żądanie urzędu celnego odpowiednich mieszkań dla funkcjonarjuszów celnych, zatrudnionych w podurzędzie.

3) Celem wykonywania prac fizycznych, związanych z odprawą celną przesyłek, przedsiębiorstwo powinno dostarczyć podurzędowi celnemu własnem staraniem i na własny koszt odpowiednich sił roboczych.

§ 5. 1) Przesyłki przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych, a stanowiące: surowce, półfabrykaty, materjały budowlane, materjały niezbędne do utrzymania fabryki w ruchu, jako to: maszyny, ich części, narzędzia, materjały pędne i t. p., mogą być na wniosek nadawcy, wyrażony

w liście przewozowym, przekazywane bezpośrednio do podurzędów celnych. Na przesyłki takie kolej sporządza dodatkowo czwarty egzemplarz listu przekazowego, który to egzemplarz urząd celny nadawczy przesyła właściwemu urzędowi celnemu macierzystemu, niezależnie od listu przekazowego przesyłanego podurzędowi.

2) Nie sporządza się czwartego egzemplarza listu przekazowego w tych przypadkach, gdy przekazanie towaru następuje z urzędu macierzystego do podległego mu podurzędu celnego.

3) Inne towary przeznaczone dla przedsiębiorstw przemysłowych powinny być odprawiane w urzędach celnych granicznych lub wewnętrznych na ogólnych zasadach.

§ 6. Przekazane do podurzędu celnego towary odprawia personel podurzędu lub urzędnik delegowany w tym celu każdorazowo przez urząd celny macierzysty. Dyrekcja Ceł określa, które towary mogą być odprawiane przez personel danego podurzędu celnego.

§ 7. 1) Oddawanie przesyłek celnych z terenu stacji taryfowej na bocznicę przedsiębiorstwa powinno odbywać się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez kolej, z których jeden egzemplarz otrzymuje od kolei podurząd celny.

2) Przyjęcie przesyłek celnych przedsiębiorstwo powinno potwierdzić na wykazach zdawczych z oznaczeniem w nich stanu i ilości plomb celnych oraz dnia i godziny przyjęcia.

3) Przybywające do stacji taryfowej przesyłki celne drobnicowe mogą być w ramach umów bocznicowych przekazywane na bocznicę przemysłową tylko w wagonach krytych. Używanie dla przewozu takich przesyłek wagonów otwartych jest wzbronione.

4) Przewóz przesyłek celnych z kolejowej stacji taryfowej do przedsiębiorstwa innemi środkami przewozowemi, niż koleją, może być dokonany tylko za każdorazowem pozwoleniem urzędu celnego macierzystego i pod konwojem celnym.

5) W przypadkach uszkodzenia wagonu z przesyłkami celnemi, uszkodzenia lub braku plomb celnych oraz uszkodzenia lub braku przesyłek celnych stacja taryfowa zawiadamia o tem właściwy urząd celny macierzysty, celem sporządzenia wspólnie odpowiedniego protokółu. Przed sporządzeniem protokółu przy udziale funkcjonarjusza urzędu celnego przesyłki takie nie mogą być przekazane przedsiębiorstwu.

§ 8. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłek celnych od kolei na stacji taryfowej (§ 7) przedsiębiorstwo ponosi wobec Zarządu Ceł całkowitą odpowiedzialność za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych oraz za całość wspomnianych przesyłek.

2) Ochrona przesyłek celnych, od chwili przyjęcia ich przez przedsiębiorstwo od kolei aż do czasu oclenia i wydania przez podurząd celny do wolnego obrotu, należy do obowiązku przedsiębiorstwa.

3) Przyjęte na stacji taryfowej przesyłki celne przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć podurzędowi celnemu w ciągu 24 godzin od daty przyjęcia.

4) W razie niedostarczenia przesyłki w tym terminie podurząd celny wyznacza przedsiębiorstwu trzy dni dla odszukania przesyłki. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dla odszukania przesyłki terminu przedsiębiorstwo obowiązane jest niezwłocznie uiścić przypadające od zaginionej przesyłki należności celne i inne opłaty, według zasad określanych każdocześnie w przepisach o materjalnej odpowiedzialności przedsiębiorstw przewozowych za niedostarczenie urzędom celnym przesyłek celnych.

5) Niedostarczenie podurzędowi celnemu przesyłek celnych do odprawy lub też dostarczenie przesyłek w stanie zmienionym może niezależnie od wdrożenia przeciwko winnym postępowania karnego skarbowego i ściągnięcia od przedsiębiorstwa przypadających za przesyłki należności celnych i innych spowodować niezwłoczne zwinięcie podurzędu celnego z pominięciem okresu czasu, ustalonego w § 14.

§ 9. 1) Przekazane przez kolej przedsiębiorstwu przesyłki celne nie mogą być poddane przez przedsiębiorstwo jakimkolwiek manipulacjom, aż dopiero po ocleniu ich i wydaniu do wolnego obrotu przez podurząd celny. Przesyłki celne dostarczone do przedsiębiorstwa, jeżeli nie podlegają odprawie w wagonach, powinny być niezwłocznie wyładowane środkami przedsiębiorstwa do magazynu celnego podurzędu pod dozorem funkcjonarjuszów celnych. W wyjątkowych przypadkach podurząd może zezwolić na pozostawienie takich przesyłek w wagonie do dnia następnego.

2) Magazyn celny podurzędu pozostaje stale pod wspólnem zamknięciem celnem podurzędu i przedsiębiorstwa.

3) Znajdujące się na wagonach i oddzielnych sztukach przesyłek zamknięcia celne mogą być zdjęte tylko przez funkcjonarjuszów celnych.

4) Przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do wszelkich przepisów celnych, dotyczących obrotu towarowego z zagranicą.

§ 10. 1) Przybyłe do podurzędu przesyłki celne powinny być zgłoszone przez przedsiębiorstwo do odprawy celnej w okresie czasu, ustalonym ogólnemi przepisami celnemi dla zgłoszenia do odprawy przesyłek celnych w wewnętrznych urzędach celnych.

2) Odprawa celna wymienionych wyżej przesyłek oraz wypuszczenie ich do wolnego obrotu odbywa się na ogólnych zasadach.

§ 11. 1) Przesyłki wagonowe, odprawione do wywozu zagranicę w podurzędzie celnym, powinny być przez przedsiębiorstwo dostawione do taryfowej stacji kolejowej i nadane do przewozu w ciągu 24 godzin, przesyłki zaś drobnicowe — w ciągu 6 dni od chwili dokonania odprawy wywozowej.

2) Odpowiedzialność za całość odprawionych przez podurząd celny do wywozu przesyłek oraz za całość nałożonych na przesyłki zamknięć celnych ciąży na przedsiębiorstwie, aż do chwili przyjęcia tych przesyłek przez kolej na stacji taryfowej lub w kolejowym magazynie tej stacji.

3) Odbiór przesyłek przez kolej odbywa się na podstawie wykazów zdawczych, sporządzanych przez przedsiębiorstwo, z których jeden egzemplarz przedsiębiorstwo wręcza podurzędowi celnemu. W wykazie takim powinna kolej oznaczyć dzień i godzinę przyjęcia przesyłek oraz ilość i stan plomb celnych.

4) Przy nadawaniu do przewozu przesyłek odprawionych do wywozu przez podurząd celny przedsiębiorstwo obowiązane jest dostarczyć kolejowej stacji taryfowej wraz z listami przewozowemi również listy przekazowe, wypełnione w sposób ustalony w § 13. Na kolejowych listach przewozowych, na listach przekazowych oraz na wagonach z ładunkami wagonowemi względnie na poszczególnych sztukach przesyłek drobnicowych powinny być naklejone przez przedsiębiorstwo nalepki zielone używane przy przekazywaniu kolejowych przesyłek celnych. Na nalepkach należy umieszczać nazwę nadawczego podurzędu celnego oraz nazwę odbiorczego urzędu celnego.

§ 12. 1) Z chwilą przyjęcia przesyłki przez kolej od przedsiębiorstwa odpowiedzialność za całość przesyłki i dostarczenia jej odbiorczemu urzędowi celnemu przechodzi na kolej.

2) W razie istotnej potrzeby kolej może sprawdzić zawartość przesyłki odprawionej do wywozu w podurzędzie celnym, przed przyjęciem przesyłki do przewozu i podpisaniem listu przekazowego.

3) Sprawdzenie takie powinno się odbywać w obecności funkcjonarjusza podurzędu celnego lub urzędu celnego macierzystego, uprawnionych do zdjęcia zamknięcia celnego i nałożenia nowego. O sprawdzeniu przesyłki należy poczynić odpowiednie adnotacje na liście przekazowym.

4) Dostarczenie drogą kołową do magazynu kolejowej stacji taryfowej drobnicowych przesyłek, odprawionych do wywozu przez podurząd, może odbywać się pod konwojem celnym i tylko za pozwoleniem urzędu celnego macierzystego.

§ 13. 1) Listy przekazowe na przesyłki odprawione do wywozu zagranicę w podurzędzie celnym sporządza przedsiębiorstwo na drukach obowiązujących przy przekazywaniu przesyłek celnych kolejami. W liście takim przedsiębiorstwo wypełnia nagłówek oraz rubryki 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10. Wypełnione listy przedsiębiorstwo wręcza podurzędowi, który zapisuje je do rejestru i wypełnia ze swej strony rubryki 1, 11 i 14.

2) Wypełnione w ten sposób listy przekazowe powinny być dostarczone kolejowej stacji taryfowej, która po sprawdzeniu danych, umieszczonych w liście przekazowym, wypełnia rubryki 7 i 13 listu, zaopatruje je w pieczęć stacji i podpis, poczem egzemplarz A. listu zatrzymuje celem dołączenia do dokumentów przewozowych, natomiast egzemplarze B i C zwraca podurzędowi celnemu. Podurząd po otrzymaniu egzemplarzy B i C listów przekazowych postępuje z niemi w myśl instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych.

3) Jeżeli przedsiębiorstwo wypisze w nagłówku listu przekazowego nazwę granicznego urzędu celnego odbiorczego, który nie jest właściwy stosownie do przepisów kolejowych dla danego kierunku przewozu, kolejowa stacja taryfowa jest uprawniona do zmiany w listach przekazowych takiego urzędu na właściwy urząd celny. Zmiana taka powinna być potwierdzona pieczęcią i podpisem stacji taryfowej. Podurząd celny w takich przypadkach zmienia w swoim rejestrze pierwotnie wpisany urząd celny odbiorczy na urząd ustalony w liście przekazowym przez stację taryfową.

4) Czynności związane z wydawaniem kwitów wywozowych na towary korzystające ze zwrotu cła, wykonywa wyłącznie urząd celny macierzysty na zasadzie wydanych w tym względzie osobnych przepisów.

§ 14. Podurzędy celne utworzone w siedzibach przedsiębiorstw mają charakter czasowy i mogą być zwinięte po upływie trzech miesięcy od daty zawiadomienia o tem zainteresowanego przedsiębiorstwa.

§ 15. Stwierdzone nieprzestrzeganie przez przedsiębiorstwo warunków, zawartych w niniejszem rozporządzeniu, może spowodować niezwłoczne zwinięcie podurzędu celnego z pominięciem terminu ustalonego w § 14.

§ 16. Udzielone przedsiębiorstwu prawo dokonywania odpraw celnych towarów w podurzędzie gaśnie z chwilą wydzierżawienia przedsiębiorstwa osobom trzecim lub też sprzedaży tegoż.

§ 17. Wszystkie przedsiębiorstwa, które korzystają z odpraw celnych towarów w podurzędach celnych, utworzonych w siedzibach przedsiębiorstw, powinny w ciągu 30 dni od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia złożyć właściwej Dyrekcji Ceł oświadczenie, że przyjmują zawarte w rozporządzeniu warunki i obowiązują się ściśle je przestrzegać.

§ 18. 1) Szczegółowe zarządzenia dla urzędów celnych i podurzędów co do wykonania niniejszego rozporządzenia wydadzą Dyrekcje Ceł we własnym zakresie, w zależności od miejscowych warunków.

2) Sposób doręczania urzędom celnym macierzystym i podurzędom celnym przez kolejową stację taryfową wstępnych dokumentów celnych (listu przekazowego, deklaracji nadawcy i t. p.) oraz sposób dostarczania kolejowej stacji taryfowej dokumentów na przesyłki odprawione przez podurząd do wywozu zagranicę i inne szczegóły kolejowo-celnej czynności ustalą we wzajemnem porozumieniu Dyrekcja Ceł z Dyrekcją Okręgową Kolei Państwowych.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

(Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 29 października 1934 r. Nr. 249, poz. 310).

353.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.

w sprawie osobnych opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów celnych poza miejscem urzędowem lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów.

Na podstawie art. 44 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Osobne opłaty za czynności, wykonywane przez funkcjonarjuszów celnych poza miejscem urzędowem lub poza czasem urzędowym oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów, a wyszczególnione w ustępie 1 paragrafu 44 rozporządzenia z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820), będą pobierane według zasad i w wysokości niżej przytoczonych:

a) w obrocie składowym.

1) Za czynności funkcjonarjuszów celnych, związane z nadzorem celnym, składy celne uiszczają osobną opłatę w wysokości 1.000 zł kwartalnie.

2) Celne składy, przeznaczone specjalnie do przechowywania tylko pewnego gatunku towarów, np. spirytualji, filmów, maszyn i t. p., z reguły uiszczają opłatę według p. 1. Gdy jednak obroty tych składów są ograniczone, składy te mogą być zwalniane od obowiązku uiszczenia opłaty, wymienionej w p. 1, i w takim razie wpłacają za każdy przyjazd funkcjonarjuszów celnych, sprawujących nadzór, takie kwoty, jakie są ustalone w § 1 dział d. p. 1 i 2.

3) W przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, opłata dla składów celnych, przewidziana w p. 1, może być obniżona lub też zastąpiona opłatą ulgową, ustaloną w p. 2 zdanie drugie.

4) Opłaty, wymienione w p. 1, muszą być uiszczane ćwierćrocznie zgóry, ulgowe zaś opłaty, wymienione w p. 2 zdanie drugie,—miesięcznie zdołu (po dokonaniu obrachunku).

5) Jeżeli właściciel składu celnego posiada w tej samej posesji skład przeznaczony specjalnie dla przechowywania tylko pewnego gatunku towarów (p. 2), a nadzór nad tym składem może być wykonywany przez personel sprawujący nadzór nad składem celnym, osobnej opłaty za nadzór nad składem, przeznaczonym specjalnie do przechowywania tylko pewnego gatunku towarów (p. 2), nie uiszcza się.

b) w obrocie uszlechetniającym.

1) Przedsiębiorstwa, uprawiające czynny obrót uszlachetniający, uiszczają za czynności związane z nadzorem celnym ryczałtową opłatę w wysokości, przewidzianej w p. 1 działu a, dla składów celnych, ćwierćrocznie zgóry.

2) Czynny obrót uszlachetniający, posiadający charakter przemysłu ludowego, może być zwalniany od osobnej opłaty za nadzór celny.

3) Przy towarach wolnych od cła przywozowego zamiast opłaty, przewidzianej w p. 1, może być pobrana opłata po 0,05 zł od 100 kg wagi surowej towaru sprowadzanego z zagranicy, nie mniej jednak jak 50 zł od każdej przesyłki, objętej listem przewozowym.

4) Przedsiębiorstwa, uprawiające bierny obrót uszlachetniający, uiszczają osobną opłatę za czynności związane z nadzorem celnym według skali procentowej poniższej tablicy:

Tablica.

Przy sumie cła	500.000 zł i wyżej			⅓%	cła norm.	niemniej niż	2.500 zł
poniżej	500.000 zł	do	200.000 zł wł.	½%	„	„	2.000 „
„	200.000 „	„	100.000 „ „	1%	„	„	1.500 „
„	100.000 „	„	50.000 „ „	1½%	„	„	1.000 „
„	50.000 „	„	25.000 „ „	2%	„	„	750 „
„	25.000 „	„	10.000 „ „	3%	„	„	500 „
„	10.000 „	„	5.000 „ „	5%	„	„	350 „
„	5.000 „	„	3.000 „ „	7%	„	„	300 „
„	3.000 „	„	1.000 „ „	10%	„	„	150 „
„	1.000 „	„		15%	„	„	50 „

Opłatę według powyższej tablicy uiszcza się od sumy przywozowego cła normalnego (autonomicznego), przypadającego od całego kontyngentu towarów, zwracanych z zagranicy po uszlachetnieniu a objętych pozwoleniem Ministerstwa Skarbu; w razie zaś niewykorzystania kontyngentu, od ilości towarów, faktycznie przywiezionych po uszlachetnieniu z zagranicy.

Przy odprawie poszczególnych partyj towaru na poczet kontyngentu, przyznanego pozwoleniem, pobiera się opłatę według tablicy, przyjmując każdorazowo za podstawę do zastosowania procentowej normy wysokość cła, pobranego nietylko od danej partji, lecz i od partyj przywiezionych poprzednio. Ustalone w ten sposób opłaty należy każdorazowo zmniejszać o kwotę opłat poprzednio już pobranych za nadzor — od towarów, sprowadzonych na poczet danego kontyngentu.

5) Dla zabezpieczenia opłaty, przypadającej według tablicy, pobiera się za czynności, poprzedzające wywóz zagranicę towarów i półfabrykatów w celu uszlachetnienia, osobną opłatę według p. 1 działu „d" § 1. Pobrane w ten sposób zabezpieczenie zalicza się na poczet opłaty za nadzór, pobieranej według tablicy przy odprawie pierwszej partji zwracanego z zagranicy towaru.

6) W poszczególnych przypadkach zarząd celny może zezwalać na zastosowanie dla czynnego obrotu uszlachetniającego opłaty według tablicy ustalonej dla biernego obrotu uszlachetniającego, a to zamiast opłaty, przewidzianej w p. 1 działu „b" § 1. W takim razie opłatę ustala się, biorąc za podstawę cło normalne (autonomiczne) od towarów sprowadzanych z zagranicy.

7) Jeżeli tego wymagają ważne względy gospodarcze kraju, Ministerstwo Skarbu może w poszczególnych przypadkach obniżać skalę procentową w powyższej tablicy oraz odpowiednio normy minimalne, przewidziane w tejże tablicy, i to zarówno w odniesieniu do biernego obrotu uszlachetniającego (p. 4), jak i w odniesieniu do obrotu czynnego (p. 6).

8) Przedsiębiorstwa, uiszczające opłatę osobną (normalną lub ulgową) za czynności w obrocie uszlachetniającym według tablicy, podanej w p. 4 i 7 dział „b" § 1, wolne są od opłaty za czynności dokonywane w tymże obrocie poza godzinami urzędowemi.

c) przy zastosowaniu ulg celnych.

1) W rozumieniu niniejszego rozporządzenia za ulgi celne uważa się ulgi, udzielane za pozwoleniem Ministra Skarbu a uzależnione od użycia sprowadzanych z zagranicy towarów do tego lub innego celu, lub też od spełnienia pewnych warunków wogóle, wymagających wyznaczenia nadzoru celnego. Do ulg takich należą: a) ulgi ustalane na mocy art. 23 prawa celnego z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) i b) stawki zniżone lub zwolnienia od cła, przewidziane w taryfie celnej lub w umowach handlowych, — o ile są uzależnione od pozwolenia Ministra Skarbu oraz użycia towaru do tego lub innego celu lub od spełnienia pewnych warunków wogóle.

2) Przy udzielaniu ulg celnych pobiera się za czynności związane z nadzorem celnym opłatę według skali procentowej tablicy ustalonej w p. 4 działu „b", z możnością zastosowania punktu 7 działu „b" § 1.

3) Gdy Ministerstwo Skarbu uzna przeprowadzenie kontroli jednorazowej za wystarczające, pobiera się za nadzór celny opłatę według tablicy ustalonej w p. 4 działu „b", zmniejszając ją o 30%. Zmniejszona w ten sposób opłata może wyjść poza ramy norm minimalnych, przewidzianych w tejże tablicy.

d) przy strzeżeniu, konwojowaniu lub odprawie celnej wogóle.

1) Za strzeżenie, konwojowanie na drogach lądowych lub odprawę celną wogóle, dokonywane poza miejscem urzędowem lub poza czasem urzędowym, pobiera się osobną opłatę za każdą godzinę pracy, licząc część godziny za całą. Opłata za godzinę wynosi 2 zł, jeżeli czynność odbywa się między 6 a 21 godziną, i 3 zł — jeżeli czynność odbywa się między 21 a 6 godziną. Za konwojowanie na drogach wodnych pobiera się opłatę w wysokości ½ wymienionych kwot.

Gdy czynność ma być dokonana w innej miejscowości, aniżeli ta, w której funkcjonarjusz celny pełni służbę, do czasu, za który pobiera się opłatę, dolicza się czas, użyty przez funkcjonarjusza celnego na dojazd do miejsca czynności oraz na powrotny jego przyjazd do miejsca służby.

Jeżeli czynność ma być dokonana w tej samej miejscowości, w której funkcjonarjusz celny pełni służbę, — czas pracy liczy się z chwilą przybycia funkcjonarjusza na miejsce, gdzie czynność ma być dokonana.

2) Do kwoty, przypadającej według poprzedniego punktu (1), dolicza się koszty przejazdu funkcjonarjuszów celnych, delegowanych do dokonania czynności urzędowej, ustalane na podstawie każdocześnie obowiązujących rozporządzeń o należnościach za podróże służbowe i delegacje funkcjonarjuszów państwowych.

3) Do czynności, opłacanych według p. 1 i 2, należą czynności związane z nadzorem dokonywanym poza obrębem miejsca urzędowego lub poza godzinami urzędowemi nad skażaniem i przerobem tłuszczów, przetapianiem lub połamaniem starych materjałów żelaznych i aluminjowych, szarpaniem szmat, pocięciem lub podziurkowaniem papieru i t. p., zmianą stanu towaru, dozwoloną ogólnemi rozporządzeniami celnemi a w tem taryfą celną, jak też każdorazowo przez władzę celną. Jeżeli jednak czynności powyższe wymagają stałego nadzoru, pobiera się opłatę, przewidzianą w § 1 działu „a" p. 1, z uwzględnieniem p. 3 tegoż działu.

§ 2. Opłaty za czynności, związane z nadzorem nad składami celnemi, przewidziane w p. 1 i 2 działu „a" § 1, oraz za czynności związane z obrotem uszlachetniającym czynnym, przewidziane w p. 1 działu „b" § 1, pobierają urzędy celne, których funkcjonarjusze te czynności wykonywają. Wszystkie inne opłaty, przewidziane w rozporządzeniu niniejszem, pobierają urzędy celne, dokonywające odprawy celnej albo urzędy, którym pobranie opłat polecono.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 29 października 1934 r. Nr. 95, poz. 862).

354.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 października 1934 r.

w sprawie urzędów celnych, uprawnionych do odprawy celnej produktów pośrednich służących do wyrobu barwników syntetycznych.

Na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o ustanowieniu taryfy celnej przywozowej oraz na podstawie uwagi do pozycyj 393 — 402 tejże taryfy w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 657), zarządzam co następuje:

1. Do odprawy celnej produktów pośrednich, objętych pozycjami 393 — 402 taryfy celnej przywozowej, służących do wyrobu barwników syntetycznych, upoważnia się urzędy celne: Bielsko, Gdynia, Kraków wraz z ekspozyturą pocztowo-celną, Lwów wraz z ekspozyturą pocztowo-celną, Łódź, Poznań, Warszawa, a na terenie miasta Gdańska — Leegetor, Oliwa i Weichselbahnhof.

2. Urząd celny w Wilnie wraz z jego ekspozyturą pocztowo-celną oraz ekspozytury pocztowo-celne urzędów celnych: w Bielsku, Gdyni, Łodzi, Poznaniu i Warszawie a na terenie W. M. Gdańska urząd celny Post mogą odprawiać tylko te z wymienionych wyżej produktów, które są przeznaczone dla wyższych zakładów naukowych, instytucyj naukowych, zakładów naukowo-badawczych oraz szpitali i klinik.

3. Obwieszczenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą obwieszczenie z dnia 5 maja 1934 r. (Monitor Polski Nr. 112, poz. 153).

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

355.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc listopad 1934 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *Wł. Zawadzki.*

356.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 32

z dnia 15 października 1934 r.

L. D. IV. 32967/2/34

w sprawie przedkładania prób olejów skażanych.

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku oraz Inspektoratowi Ceł w Gdańsku.

Wobec wypadków odprawy w Urzędach Celnych olejów ciekłych roślinnych osobno niewymienionych nieskażanych względnie niedostatecznie skażanych, według poz. 212 p. 2 lit. „a" taryfy celnej jako skażonych, Ministerstwo Skarbu poleca Dyrekcji pouczyć podległe Urzędy Celne aby przy odprawie olejów ciekłych osobno niewymienionych nadchodzących z zagranicy w stanie skażonym i odprawianych z zastosowaniem poz. 212 p. 2 lit. „a" taryfy celnej, Urzędy Celne pobierały próbki i przedkładały je do Ministerstwa Skarbu do sprawdzenia.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

357.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU T. 31

z dnia 15 października 1934 r.

L. D. IV. 26003/2/34

w sprawie przywozu specyfiku „Lecigran".

Do

Dyrekcji Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu niniejszem zawiadamia, że specyfik farmaceutyczny p. n. „Lecigran" w pastylkach Nr. 42922/2 WZ. 30 r. promienio-twórcza odżywka dla nerwów i krwi prof. d-ra med. H. Fiedenthala — apteki „Artus" w Gdańsku, jako niewymieniony w wykazach środków leczniczych dozwolonych do obrotu, w myśl § 17 p. III ust. 2 rozporządzenia o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 552 z 1933 r.) nie może być wwożony i wydawany do wolnego obrotu bez specjalnych zezwoleń Ministerstwa Skarbu.

O powyższem poleca się niezwłocznie zawiadomić podległe Dyrekcji Urzędy Celne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

358.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1934 r.

L. D. V. 33588/4/34

w sprawie opodatkowania skupu butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1934 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 10, poz. 120) hurtownie spirytusowe oraz zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych zostały zobowiązane do dokonywania skupu zwrotnych butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

W związku z tem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że prowadzony przez hurtownie spirytusowe oraz zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych skup butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego należy traktować, jako oddzielne przedsiębiorstwo skupu zawodowego, na które winno być nabyte odrębne świadectwo przemysłowe w myśl przepisów cz. II — lit. A. rozdział II taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716).

Obrót ze skupu butelek należy ustalać w myśl art. 5 p. 1 ustawy o podatku przemysłowym.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu na podstawie art. 39 powołanej ustawy o podatku przemysłowym zwalnia — bez składania indywidualnych podań zakłady detalicznej sprzedaży wyrobów spirytusowych od obowiązku nabywania na rok 1934 odrębnych świadectw przemysłowych z tytułu prowadzonego skupu butelek po wyrobach Państwowego Monopolu Spirytusowego.

O powyższem należy zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

359.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1934 r.

L. D. V. 33310/1/34

w sprawie zajmowania należności u rolników z tytułu bezpośrednich dostaw wojskowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Mając na celu rozpowszechnienie wśród rolnictwa bezpośrednich dostaw dla wojska, jak również ułatwienie ich dokonywania, Ministerstwo Skarbu, nawiązując do postanowień okólników z dnia 30 listopada 1931 r. L. D. V. 4951/1/31 i z dnia 21 grudnia 1933 r. L. D. V. 36976/1/33, zarządza, aby urzędy skarbowe ograniczały — na pokrycie zaległości podatkowych — zajmowanie należności, przypadających rolnikom od Skarbu Państwa za dokonane dla wojska dostawy, do wysokości 25% tych należności.

O powyższem zarządzeniu należy bezzwłocznie powiadomić władze podatkowe I-ej instancji.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

360.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 października 1934 r.

L. D. V. 33982/4/34

w sprawie zaklasowania olejarni.

Do

Izby Skarbowej w Poznaniu.

Na sprawozdanie z dnia 19 września 1934 r. L. W. II. 51/2/19/34, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że w myśl rozdziału VIII cz. II lit. C taryfy stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 76, z r. 1934, poz. 716) należy zaklasowywać tylko olejarnie parowe.

Natomiast inne olejarnie (olejarnie, poruszane przy pomocy motorów benzynowych, naftowych, elektrycznych i t. p. oraz olejarnie konne) winny nabywać świadectwa przemysłowe według rozdziału XIX cz. II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 powołanej ustawy o podatku przemysłowym.

W związku z powyższem uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 13 sierpnia 1928 r. L. D. V. 6047/4.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. V. 33982/4/34.

Warszawa, dnia 8 października 1934 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym oraz Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy)
do wiadomości i stosowania.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

361.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 października 1934 r.

L. D. V. 36075/1/34

w sprawie interpretacji art. 208 Ordynacji Podatkowej.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i wszystkich Urzędów Skarbowych.

Nawiązując do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 20 września b. r. L. D. V. 33647/1/34, wyjaśnia się, iż pod użytem w art. 208 O. P. pojęciem „wymiarów podatkowych, będących w dniu wejścia w życie Ordynacji w toku załatwiania", a więc podlegających przepisom, obowiązującym do dnia 30 września r. b., rozumieć należy wymiary, co do których postępowanie wymiarowe zostało przed 1 października b. r. faktycznie już wszczęte, a to bądź przez złożenie zeznania przez płatnika (z jego inicjatywy własnej lub na wezwanie władzy skarbowej), bądź też przez wdrożenie przez władzę wymiarową jakichkolwiekbądź czynności, zmierzających do uskutecznienia wymiaru (np. wezwanie płatnika do złożenia zeznania, udzielenie wyjaśnień celem usunięcia wątpliwości, przedłożenie dowodów z ksiąg i t. p.).

W tych zaś przypadkach, gdy płatnicy nie złożyli zeznań z własnej inicjatywy lub gdy władza skarbowa nie wszczęła żadnych czynności wymiarowych przed dniem 1 października r. b. — należy stosować przepisy nowej procedury podatkowej.

Nadto Ministerstwo Skarbu poleca, by wymiary, będące w toku załatwienia z okresu przed dniem 1 października b. r., zostały ukończone n a j d a l e j do końca grudnia r. b.

Podsekretarz Stanu:
(—) *W. Staniszewski.*

362.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1934 r.

L. D. V. 35005/5/34

w sprawie należytości od wpisów w księgach publicznych.

Do

Izb Skarbowych: w Krakowie, oraz I i II we Lwowie oraz do tych Urzędów Skarbowych, podlegających wymienionym Izbom Skarbowym, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych, do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), do Urzędu Skarbowego dla miasta Bielska Śląskiego oraz do Urzędu Skarbowego w Cieszynie.

Ministerstwo Skarbu, powołując się na swój okólnik z dnia 25 września 1934 r. L. D. V. 31202/5, wyjaśnia, że podana w tym okólniku teza, ustalona przez Najwyższy Trybunał Administracyjny, a stwierdzająca, że § 6 aust. ces. rozp. z dnia 28 sierpnia 1916 r. (Dz. P. P. Nr. 281) przestał obowiązywać z dnia 1 stycznia 1927 r., a mianowicie na mocy art. 171 punktu 24 u. o. s., opiera się na rozumowaniu, że powołany § 6 nie jest wymieniony ani wyraźnie ani w sposób ogólnikowy w art. 172 i 173 u. o. s., że zatem, jako nowela do austr. ustawy

należytościowej (wymienionej w punkcie 2 art. 171 u. o. s.) przestał obowiązywać na mocy punktu 24 tegoż art. 171.

Z powyższego wynika, że z dniem 1 stycznia 1927 r. przestał obowiązywać również art. 46 ustawy z dnia 29 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 49, poz. 299), gdyż przepis ten jest również nowelą do austr. ustawy należytościowej. A zatem od wpisu prawa własności, dokonanego w księdze publicznej na podstawie tytułu prawnego, podlegającego wymiarowi podatku spadkowego lub podatku od darowizn, ma być pobierana należytość wpisowa w wysokości 1½% w myśl poz. 45 A b. austr. taryfy należytościowej — z dodatkiem 10%-wym.

Ustawa z dnia 22 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 590) dotycząca całego obszaru państwa i wobec tego nie będąca nowelą do austrjackiej ustawy należytościowej, obowiązuje nadal na obszarze b. dzielnicy austrjackiej, wobec czego i nadal wpisy w księgach publicznych praw, wynikających ze spadków i darowizn wolnych od podatku spadkowego względnie podatku od darowizn, są wolne od należytości wpisowej.

Zasady powyższe należy stosować we wszystkich przypadkach, w których do dnia otrzymania niniejszego okólnika nie został sporządzony nakaz płatniczy. Nie należy dokonywać wymiaru dodatkowego, jeżeli nakaz płatniczy został sporządzony przed otrzymaniem niniejszego okólnika.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

363.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 13 października 1934 r.

L. D. V. 36208 5/34

w sprawie opłat stemplowych od rachunków.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), do Urzędów Opłat Stemplowych oraz do tych Urzędów Skarbowych, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych.

Ministerstwo Skarbu, uzupełniając okólnik z dnia 14 lipca 1934 r. L. D. V. 1023/5 oraz powołując się na okólnik z dnia 3 września 1934 r. L. D. V. 30110 5, poleca urzędom skarbowym — ze względu na ujawnione trudności dowodowe — aby postępowanie wskazane w ustępie ostatnim pierwszego z powołanych okólników (wymierzenie opłaty od rachunków wraz z podwyżką 25-krotną) stosowały tylko wówczas: 1) gdy żaden z kontrahentów, którzy zawarli tranzakcję, stwierdzoną w formie karty umowy, sporządzonej przez maklera, nie jest ani członkiem danej giełdy ani jej uczestnikiem (§§ 6 i 12 prawa o organizacji giełd oraz rozp. min. z dnia 16 marca 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 179), 2) gdy członkiem giełdy lub jej uczestnikiem jest tylko jeden z kontrahentów, drugi zaś nie jest ani członkiem giełdy ani jej uczestnikiem.

Jeżeli natomiast każdy z kontrahentów, wymienionych w karcie umowy, sporządzonej przez maklera i zaopatrzonej w dowód uiszczenia opłaty w wysokości 50 gr (art. 67, ustęp ostatni u. o. s.), jest bądź członkiem danej giełdy, bądź jej uczestnikiem, to nie należy kwestjonować rachunku, stwierdzającego wykonanie tranzakcji, której dotyczy dana karta umowy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

364.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 października 1934 r.

L. D. IV. 28223/2 34

w sprawie taryfikacji orzechów kokosowych.

Do

Dyrekcji Ceł: w Warszawie, Lwowie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Inspektoratowi Ceł w Gdańsku.

Wobec otrzymanych wiadomości, że niektóre Urzędy Celne niewłaściwie clą orzechy kokosowe mielone według pozycji 69 p. 3 taryfy celnej, Ministerstwo Skarbu poleca Dyrekcji zwrócić uwagę podległych Urzędów, że orzechy kokosowe mielone, względnie krajane, winny być clone według pozycji 74 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

365.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 października 1934 r.

L. D. IV. 34768/3 34

w sprawie wejścia w życie nowych przepisów celnych.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Z dniem 30 października 1934 r. wchodzą w życie nowe prawo celne z dnia 27 paździer-

nika 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) oraz przepisy wykonawcze do tego prawa z dnia 9 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 820).

W związku z tem wyjaśnia się co następuje:

1) Dotychczasowa zasada stosowania do towarów zagranicznych stawek celnych oraz opłat manipulacyjnych, w tem i dodatkowych (akcydencji) według dnia złożenia zgłoszenia celnego, jeżeli uiszczenie należności celnych następuje w okresie 14-tu dni po dniu ustalenia wyniku rewizji, a przy nieuiszczeniu w tym okresie, według dnia wpłacenia należności, została utrzymana w nowych przepisach (art. 46 ust. 6 i art. 116 prawa celnego), a więc zasada ta obowiązuje zarówno w stosunku do towarów zgłoszonych do odprawy celnej przed 30 października b. r., jak i od 30 października b r.

Jeżeli jednak chodzi o towary, przechowywane w składach celnych, wymiar należności dokonywany dotychczas według pierwotnego zgłoszenia na skład, będzie się odbywał w stosunku do towarów, zgłaszanych na skład od dnia 30 października 1934 r. według nowego zgłoszenia na piśmie, przewidzianego w art. 69 ust. 2 i 3 lub według wniosku przewidzianego w art. 71 ust. 5 i 6 praca celnego.

2) Nowe przepisy, niedotyczące wysokości stawek celnych i opłat manipulacyjnych, będą miały przy odprawach celnych zastosowanie w stosunku do towarów, zgłaszanych do odprawy od dnia 30 października 1934 r., a więc w stosunku do tych towarów będzie obowiązywał sposób zgłoszenia na piśmie, ustalony w § 48 przep. wyk. (zgłoszenia ogólne i szczegółowe), bez obowiązku dołączania dokumentów handlowych i z pobraniem dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji) za zgłoszenia ogólne; do towarów zaś zgłaszanych do odprawy przed tym terminem będzie miała zastosowanie dawna forma zgłoszenia.

3) Moment zgłoszenia będzie również miarodajny przy stosowaniu dawnych lub nowych przepisów do towarów, oddawanych na przechowanie do składów celnych (b. wolnych składów celnych): z towarami zgłoszonemi na skład przed 30 października 1934 r. należy postępować według dawnych przepisów, z możnością jednak stosowania przepisów z art. 66 ust. 1 i 2 nowego prawa celnego oraz z § 118 p. 3—8 przep. wyk. (doglądanie, przepakowanie, dzielenie i t. p.), z towarami zaś zgłaszanemi na skład od dnia 30 października 1934 r. należy postępować według nowych przepisów.

4) Tam, gdzie nie chodzi o odprawę celną i wymiar należności celnych i gdzie tem samem nie decyduje chwila złożenia zgłoszenia celnego, np. przy wnioskach stron o zwolnienie od cła, przedłużenie terminu ważności przechowywanych towarów w składach, zezwolenie na powrotny wywóz zagranicę i t. p., nowe przepisy mają zastosowanie w tych sprawach, co do których w chwili wejścia tych przepisów w życie nie zapadło jeszcze orzeczenie w I instancji.

5) Dotychczasowe instrukcje z dnia 22 maja 1930 r.: manipulacyjna (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 16, poz. 303), kolejowo-celna (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 17, poz. 326) i morsko-celna (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 18, poz. 346), jak również instrukcja o statystyce celnej z dnia 10 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) oraz instrukcja o odprawie celnej przedmiotów przeznaczonych dla osób korzystających z prawa eksterytorjalności i przywilejów dyplomatycznych, przeznaczonych do użytku służbowego przedstawicielstw dyplomatycznych, misji zagranicznych i urzędów konsularnych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 23, poz. 270 z 1926 r.) wraz z późniejszemi zmianami i uzupełnieniami będą mały zastosowanie do czasu wydania nowych instrukcji, przyczem —

a) przepisy instrukcji manipulacyjnej należy stosować z odchyleniami, wynikającemi z przepisów wykonawczych do prawa celnego. W szczególności odchylenia takie dotyczą:

§ 4 instrukcji	—odchylenia wynikają z postanowień § 28 ust. 6—8 przep. wyk.,
§ 12 ust. 1a i b § 15 ust. 3, 6, 7	—z powodu zmiany systemu zgłaszania towarów do odprawy celnej (§ 48 przep. wyk.) strona nie ma obowiązku przedstawiania dokumentów handlowych; o nieprzyjęciu oraz sprostowaniu zgłoszenia celnego traktuje § 39 i 40 przep. wyk.,
§ 14 ust. 2	—odchylenia wynikają z postanowień § 28 ust. 7 i § 33 ust. 1 przep. wyk.,
§ 16	—na str. 1 zgłoszenia w kolumnie środkowej winien być uwidoczniony dzień złożenia przez stronę zgłoszenia, ze względu na postanowienia art. 46 ust. 6 i 8 prawa celnego oraz § 33 przep. wyk. do tego prawa,
§ 17	—o zmianie lub uzupełnieniach złożonych zgłoszeń traktuje § 39 przep. wyk. do prawa celnegc,
§ 23	—przy szczegółowem jak i ogólnem zgłoszeniu urzędnik rewidujący wypisuje w wyniku rewizji dane, wymienione w § 23 ust. 2 instrukcji manipul.; w razie potrzeby użycia dla wypisania wyniku rewizji dodatkowych arkuszy, należy w tym celu używać formularzy zgłoszeń celnych,
§ 25 ust. 1	—z chwilą wprowadzenia wstępnej rewizji celnej obowiązują postanowienia art. 41 ust. 3 prawa celnego,
§ 28 ust. 4	—§ 42 ust. 8 przep. wyk. ustala obowiązek okazania stronie nowego wyniku rewizji,
§ 36	—niszczenie towarów oraz ustalenie zmiany jakości i ilości normuje § 46 przep. wyk.,

§ 37 — do wydawania odpisów kwitów celnych, przewidzianych w § 52 przep. wyk., są upoważnione urzędy celne; odpisy kwitów celnych na odprawione samochody i motocykle mogą być wydane przez urząd celny tylko za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu,

§ 38 — sprzedaż towarów w drodze przetargu normują postanowienia §§ 215—224 przep. wyk.,

§ 39 — 41 — przepisy te stosować należy do towarów przeznaczonych do przechowania w prywatnych składach celnych; do towarów zgłaszanych od dnia 30 października 1934 r. do przechowania w publicznych składach celnych mają zastosowanie postanowienia §§ 116 — 122 przep. wyk.; zgłoszenia towarów do publicznego składu na formularzu wzór Nr. 14 należy zapisywać do oddzielnego rejestru zgłoszeń celnych na skład, który to rejestr może być prowadzony na drukach według wzoru Nr. 5 do § 16 ust. 3 Instrukcji; księgę składową w składach celnych należy prowadzić na dotychczasowych drukach, aż do czasu wprowadzenia osobnego wzoru formularza dla zgłoszeń o dzielenie, przepakowanie i sortowanie (§ 118 ust. 5 przep. wyk.), wnioski te mogą być składane w formie dowolnej, przyczem po złożeniu takiego wniosku urząd celny postępuje w myśl postanowień § 118 ust. 6 i 7 przep. wyk.,

§ 42 — postanowienia § 121 i 123 ust. 5 przep. wyk. uprawniają urzędy celne do przedłużania okresu przechowywania towarów o jeden rok, a Dyrekcje Ceł o jeden dalszy rok,

§ 45 — przy przekazywaniu towarów za listem konwojowym zgłoszenie należy zapisywać do osobnego rejestru listów konwojowych, który można prowadzić na drukach dla rejestru przekazowo-nadawczego; pozycję tego rejestru należy umieszczać na zgłoszeniu w miejscu przeznaczonem dla numeru zgłoszenia celnego przywozowego; stronie wydaje się drugi egzemplarz listu konwojowego celem doręczenia go wraz z towarem urzędowi celnemu odbiorczemu, egzemplarz zaś pierwszy przesyła urząd celny nadawczy urzędowi celnemu odbiorczemu pocztą; urząd odbiorczy wpisuje dostawioną przesyłkę do rejestru przekazowo - odbiorczego, potwierdza odbiór przesyłki na drugim egzemplarzu i zwraca go urzędowi celnemu nadawczemu; pierwszy egzemplarz pozostawia u siebie jako załącznik do rejestru przekazowo - odbiorczego,

§ 52 — w myśl § 55 ust. 3 przep. wyk. strona powinna złożyć deklarację wywozową wzór Nr. 10 w dwóch egzemplarzach; w okresie przejściowym można potwierdzać deklaracje wywozowe, sporządzane przez strony, na dotychczasowym wzorze Nr. 13.

b) instrukcję kolejowo-celną należy nadal stosować, wyłączając te postanowienia, które są odmiennie uregulowane §§-ami 100—104 oraz 134—139 przep. wyk.; przekazywanie towarów, przewidziane w § 100 ust. 1c przep. wyk., będzie uregulowane nową instrukcją;

c) instrukcja morsko-celna powinna być stosowana z uwzględnieniem postanowień §§ 158—178 przep. wyk.;

d) instrukcję o statystyce celnej oraz instrukcję o odprawie celnej przedmiotów przeznaczonych dla osób korzystających z prawa eksterytorjalności i przywilejów dyplomatycznych, jak również przeznaczonych do użytku służbowego przedstawicielstw dyplomatycznych, misji zagranicznych oraz urzędów konsularnych — należy w dalszym ciągu stosować w całości.

5) Do czasu wydania instrukcyj, przewidzianych w artykułach 76, 82, 88 i 111 prawa celnego, tryb postępowania, dotyczący przewozu towarów i osób drogami kołowemi oraz śródlądowemi drogami wodnemi, jak też przewozu przesyłek celnych pocztowych i lotniczych, pozostaje dotychczasowy przy uwzględnieniu co do przewozu drogami kołowemi art. 74—75 prawa celnego, co do przewozu śródlądowemi drogami wodnemi — art. 83—87 prawa celnego i §§ 152—157 przep. wyk., co do przewozu pocztowych przesyłek — art. 79—81 prawa celnego i §§ 141—150 przep. wyk., wreszcie co do przewozu przesyłek lotniczych — art. 103—110 i §§ 179—201 przep. wyk.

W szczególności co do przewozu przesyłek pocztowych należy zwrócić uwagę, że przywóz w listach (kopertach zamkniętych o wadze do 2 kg) przedmiotów, podlegających należnościom celnym, nie jest dozwolony, że listy takie, w razie ich nadejścia z zagranicy, powinny być zwracane przez pocztowe urzędy wymiany zagranicę do miejsca nadania i że należności celne od przesyłek pocztowych powinny być wy-

mierzane według przepisów i stawek celnych, obowiązujących w dniu dostawienia przez organa pocztowe przesyłek do odprawy celnej, który to dzień uważa się za dzień zgłoszenia celnego.

Przy odprawie statków powietrznych na podstawie książeczek z przepustkami, jak też na podstawie przepustek lotniczych należy postępować w myśl zasad, ustalonych w §§ 30—45 rozporządzenia z dnia 2 lipca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 620).

7) a) Zasady postępowania z towarami zakazanemi do przywozu są ustalone w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu o warunkach udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów, objętych zakazami przywozu, wydanemi na podstawie art. 30 ust. 6 prawa celnego. Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia świadectwa, stwierdzające pochodzenie towarów, powinny być przedstawiane tylko w przypadkach, gdy pozwolenie albo osobny przepis tego wymaga. Świadectwa takie mogą być wystawione w każdym kraju przez instytucje lub urzędy celne do tego w danym kraju upoważnione, przyczem świadectwa, wystawiane nie przez urzędy celne, powinny być wizowane przez właściwy konsulat polski.

Brak pozwolenia przywozu przy nadejściu towaru z zagranicy nie jest przeszkodą do przyjęcia towaru do magazynu lub składu celnego oraz do jego tam przechowywania. Towar, wymieniony w pozwoleniu, powinien być zgłoszony do ostatecznej odprawy celnej przed upływem terminu jego ważności. Towar może być przechowywany w składzie celnym bez pozwolenia, które powinno być złożone przy ostatecznej odprawie, dokonywanej w myśl postanowień art. 69 ust. 2 oraz art. 71 ust. 5 prawa celnego.

Z wejściem w życie nowych przepisów celnych oraz rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu, ustalającego warunki udzielania pozwoleń na prawo przywozu towarów objętych zakazami przywozu (art. 30 ust. 6 i 7 prawa celnego oraz §§ 26 i 27 przep. wyk.), tracą moc obowiązujące dotychczas w tej sprawie okólniki, a w tem okólnik z dn. 14 listopada 1925 r. L. D. IV. 11508 II/25 w sprawie przyjmowania do składów wolno-celnych towarów zakazanych do przywozu niepokrytych pozwoleniami przywozu, okólnik z dnia 28 lutego 1928 r. L. D. IV. 1549 4/28 w sprawie odprawy celnej towarów zakazanych do przywozu (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 8, poz. 103), okólnik z dnia 4 czerwca 1928 r. L. D. IV. 659 3 28 w sprawie stosowania zakazów przywozu niektórych towarów do Polski (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 18, poz. 229) wraz z jego zmianami i uzupełnieniami oraz okólnik z dnia 24 kwietnia 1933 r. L. D. IV. 8447/3 33 w sprawie stosowania pozwoleń przywozu (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 14, poz. 132).

b) Dotychczasowa instrukcja o postępowaniu z pozwoleniami przywozu (str. 290—291 zbioru przepisów celnych) pozostaje w mocy z tem, że stwierdzenie zgodności dołączonego do zgłoszenia celnego odpisu pozwolenia przywozu będzie dokonywane przez kierownika urzędu celnego lub przez jednego ze starszych urzędników, upoważnionego do tego przez kierownika.

8) Odprawę samochodów, motocykli i rowerów przy przejeździe podróżnych przez granicę celną (art. 57 prawa celnego) należy uskuteczniać na dotychczasowych zasadach, a w szczególności na zasadach ustalonych w rozporządzeniach: z dnia 24 czerwca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 404 z 1926 r. oraz Nr. 40, poz. 415 z 1931 r.), z dnia 14 czerwca 1929 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 20, poz. 215), z dnia 20 lutego 1931 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 7, poz. 97).

9) Przy odraczaniu należności celnych Dyrekcjom Polskich Kolei Państwowych należy stosować w dalszym ciągu postanowienia rozporządzenia z dnia 22 maja 1930 r. (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 17, poz. 329).

10) Zwalnianie od cła przedmiotów nadsyłanych w darze pocztą dla osób niezamożnych (art. 22 ust. II p. 17 prawa celnego) powinno się odbywać na zasadach ustalonych w okólniku z dnia 20 września 1932 r. L. D. IV. 20407/1/32 (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 30, poz. 467). Zasady te należy analogicznie stosować do darów, nadsyłanych z zagranicy koleją, morzem i drogą powietrzną. Zwalniane od należności celnych dary są również wolne od ograniczeń przywozowych (art. 30 ust. 8 prawa celnego).

11) Okólnik z dnia 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30 w sprawie świadectw pochodzenia, wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 19, poz. 366), jak również okólnik z dnia 28 lutego 1933 r. L. D. IV. 4163 3 33, regulujący tranzytowy przewóz towarów przez polski obszar celny (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 7, poz. 60), pozostają narazie w mocy.

12) Przewidziane w art. 40 prawa celnego wstępne zbadanie towarów przez stronę będzie dopuszczone w poszczególnych urzędach celnych w miarę możliwości technicznych. Terminy co do tego będą ogłoszone w Monitorze Polskim (§ 43 p. 9 przep. wyk.).

13) Przewidziane w art. 47 prawa celnego znakowanie przywożonych z zagranicy towarów będzie wprowadzone po ogłoszeniu listy towarów, podlegających znakowaniu.

14) Uprawnienia firm ekspedycyjnych co do załatwienia formalności celnych w czasie przejściowym, jak też uprawnienia przedsiębiorstw co do prowadzenia w tym czasie składów celnych są uregulowane w § 234 i 235 przep. wyk.

15) Z dniem wejścia w życie nowych przepisów celnych, to znaczy z dniem 30 października 1934 r., strony powinny zgłaszać towary do odprawy celnej na formularzach według wzorów Nr. 7, 11 i 14, dołączonych do przepisów wykonawczych. Inne formularze dotychczaso-

wych wzorów, związane z postępowaniem celnem, mogą być używane aż do wydania w tym względzie odmiennych zarządzeń.

16) Z chwilą wejścia w życie prawa celnego i przepisów wykonawczych, spis stacyj zagranicznych upoważnionych do wydawania świadectw czystości nasion koniczyny, lucerny, przelotu, nostrzyku, komonicy i tymotki nie będzie ogłaszany, wobec czego należy honorować świadectwa wydawane przez wszystkie tego rodzaju stacje.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Fr. St. Królikowski.*

366.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 września 1934 r.

L. D. V. 30110/5/34.

w sprawie opłat stemplowych od rachunków.

Do

Wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), do Urzędów Opłat Stemplowych oraz do tych Urzędów Skarbowych, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych.

Ponieważ okólnik z dnia 14 lipca 1934 r. L. D. V. 1023/5 ma być w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu uzupełniony pewnemi wyjaśnieniami, więc Ministerstwo Skarbu poleca władzom, do których okólnik niniejszy jest wystosowany, aby aż do dalszego zarządzenia wstrzymały się z kwestjonowaniem rachunków, o których mowa w powołanym okólniku z dnia 14 lipca b. r., oraz z wymierzaniem opłat stemplowych od rachunków takich już zakwestjonowanych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

367.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 października 1934 r.

L. D. V. 52669/4/33

w sprawie wymiaru podatku przemysłowego od spirytusu, wyprodukowanego na cele niekonsumcyjne.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z ukonstytuowaniem się przymusowego zrzeszenia producentów spirytusu p. n. „Zrzeszenie Producentów Spirytusu", działającego na podstawie art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. z r. 1933 Nr. 1, poz. 1), Ministerstwo Skarbu poleca, aby poczynając od dnia 1 stycznia 1934 r. opodatkowanie obrotów, uzyskanych przez poszczególne gorzelnie ze sprzedaży spirytusu na cele niekonsumcyjne oraz zwalnianie obrotów uzyskanych z eksportu spirytusu dokonywane było przez Izbę Skarbową Grodzką w Warszawie na podstawie danych, posiadanych przez Zrzeszenie Producentów Spirytusu.

W ten sposób, poczynając od dnia 1 stycznia 1934 r., poszczególne gorzelnie nie będą opłacać podatku przemysłowego od obrotu ze sprzedaży spirytusu, dokonywanej na ich rachunek przez Zrzeszenie Producentów Spirytusu. Natomiast Zrzeszenie Producentów Spirytusu — niezależnie od obowiązku opłacania podatku przemysłowego od obrotu od uzyskanych od producentów spirytusu prowizyj — opłacać będzie również podatek przemysłowy od obrotu, przypadający od sprzedaży spirytusu na rachunek tych producentów. Przy zwalnianiu od opodatkowania tranzakcyj eksportowych winny mieć zastosowanie przepisy art. 3 p. 15 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716) oraz § 16 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 770).

Dla celów kontroli Zrzeszenie Producentów Spirytusu przedstawiać będzie Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w terminie do dnia 15 lutego każdego roku wykazy sprzedanego w roku poprzednim spirytusu na rachunek każdej poszczególnej gorzelni.

Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie po zbadaniu przedstawionych wykazów z zapisami w księgach Zrzeszenia Producentów Spirytusu prześle w celach informacyjnych terytorjalnie właściwym do wymiaru podatku przemysłowego Urzędom Skarbowym dane o wysokości obrotów dokonanych przez Zrzeszenie Producentów Spirytusu na rachunek poszczególnych gorzelni, zaznaczając zarazem, że wymiar podatku przemysłowego od obrotu od tych tranzakcyj zostanie uskuteczniony w Izbie Skarbowej Grodzkiej w Warszawie.

Przed wymiarem podatku przemysłowego od obrotu winna Izba Skarbowa Grodzka w Warszawie sprawdzić przedstawiane przez Zrzeszenie Producentów Spirytusu ogólne dane cyfrowe w Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

O powyższem należy zawiadomić podległe Urzędy Skarbowe.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko.*

368.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

417 (art. 67 i 72) Pisma, stwierdzające bądź zawarcie bądź wykonanie umowy między przedstawicielstwem Lasów Państwowych a przedsiębiorstwem państwowem „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" o dostawę słupów telegraficznych, podlegają opłacie w wysokości 0,2%, gdyż wymienione przedsiębiorstwo państwowe jest na mocy art. 3 pkt. 1 ustawy o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 76, poz. 716) wolne od podatku przemysłowego (L. D. V. 34139/5/34).

Z MINISTERSTWA SKARBU.

KOMUNIKATY.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w Grodzkim Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Warszawie zaginęła w składzie dowodów rzeczowych pieczęć urzędowa z godłem Państwa, napisem „Rewident Kontroli Skarbowej w Warszawie rej. 59" i numerem rozpoznawczym 505.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku na terenie powiatu augustowskiego zagubiono pieczęć metalową do laku z napisem „Kontrola Skarbowa 83".

W dniu 25 października 1934 r. wylosowane zostały do umorzenia Bony Funduszu Inwestycyjnego, oznaczone Nr. Nr. 21658, 12721, 22090, 11498, 39339, 8655, 21269 we wszystkich dziesięciu serjach, wypuszczonych na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 694).

Wylosowane Bony wykupywane są przez kasy urzędów skarbowych po zł. 100 za Bon 25-złotowy.